[illegible] പുരാണ [illegible]

Q23:226:g
N03
118825

உ

கடவுள் துணை,

அருணாசல புராண வசனம்.

இதற்கு

மழவை - மகாலிங்க ஐயரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

விசேஷப்பத்திரியும்,

இஃது

செஞ்சி - ஏகாம்பர முதலியாரவர்களால்

வசனரூபமாக

எழுதப்பட்டன

முதற் பதிப்பு 1000.

திருமழிசை

கன்னையநாயுடு அவர்களால்.

சென்னை

கிலாட்ஸ்டன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர்காப்பிரைட்

1903

O23:2c6.9
N03

118825

கடவுள் துணை.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமானவர்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் இந்த அருணாசலபுராண வசனமென்னும் புத்தகத்தைச் செந்தி ஏகாம்பர முதலியாரவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த அருணாசல புராண வசனத்தை யானுமே திருமழிசை கன்னையநாயுடு சகலசுதந்தரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு இக் கனம்பொருந்திய கெவர்மெண்டார் அவர்களது 1867 ம் வருஷத்திய 25-வது ஆக்ட்டு 20-வது செக்ஷன் 9-வது ரூலின் பிரகாரம் (ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்) செய்யப்பட்டிருக்கின்றபடியால் என்னுடைய உத்திரவின்றி இதனை யாதும் அச்சிடக் கூடாது!

விளம்பரம்.

வாசகர்களே சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சன்முகராயன் தெருவு 18-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் அடியில் கையொப்பமிட்டிருக்கும் என்னிடத்திலாவது மேற்படி பேட்டையில் தையப்பமுதலி தெருவு, 25-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் செந்தி ஏகாம்பரமுதலியாரிடத்திலாவது தமிழ், தெலுங்கு, [illegible], [illegible], முதலிய நாடகம், விலாசம், அம்மானை, இலக்கணம் புத்தகங்களுடன் இன்னும் பலவிதமான புத்தகங்களும் தேவையானவர்களுக்கு வி. பி. மூலமாயாவது, மணியார்டர் மூலமாயாவது அனுப்பப்படும். அப்படி அனுப்பும்பட்சத்தில் 10 ரூபாவிற்கு அதிகப்படுமானால் பாதிப்பணம் முன்னதாக அனுப்ப வேண்டியது.

இப்படிக்கு,

திருமழிசை - கன்னைய நாயுடு
சன்முகராயன் தெருவு. 18-வது நெம்பர் வீடு
தங்கசாலை போஸ்டு மதராஸ்.

உ

சிவமயம்.

புராணச்சருக்கங்களின் அட்டவணை.

1-வது-திருநகரச் சருக்கம்
2-வது திருமலைச் சருக்கம்
3-வது-திருஅவதாரச் சருக்கம்
4-வது-திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்
5-வது-இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்
6-வது-வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்
7-வது-வல்லாளமகாராஜன் சருக்கம்
8-வது-தீர்த்தச் சருக்கம்
9-வது-திருமலைவலம்புரி சருக்கம்
10-வது-புதிரச் சருக்கம்
11-வது-பிரதத்தச் சருக்கம்
12-வது-பாவதீர்த்த சருக்கம்
13-வது-புளகாதிபச் சருக்கம்

புராணங்களின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலப் புராணவசனம்

விநாயகர் காப்பு.

கலி விருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய
விக்கமேதுமின்றருள்செய்திட
முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை
மைக்கவேற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.

இதன்பொருள்.

அநேக வேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வேதவியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திர சம்ஹிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசல சரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற் செய்ய இதற்கு இடையூறில்லையென்றுச் சொல்லும்படி அங்ஙனம் செய்வதற்கு மூன்று கண்களையுடைய மலைப்போன்றவரைச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் அம்பிகையினையுமுடைய யானைமுகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கைகூப்பித்தொழுது தோத்திரஞ்செய்வோம் எடுத்ததனால் இடையூறில்லாமல் முடியவும்.

மூலகதை.

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தங்கமழு அனைப்பிரம்பு கரியகலாதனையான்
உயிர்க்குன்றாடே
திங்களுமிழ் நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான்
செறிமுக்கண்ணன்
பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான் புயாலான்
புரிமூன்றுலான்
கங்கைமதிதவழ்சடையான் திருவாளை செலுத்திவெள்ளி
கயிலைக்காப்பான்.

உயிர்வாகிய மழுவும்மானும் பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காத கையையுடையவர் யானைமலையில் ஆதிரை பெற்றிலென்ற நிலவு போல

தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர் சடைமுடியையுடையவர் நெருங்கிய மூன்று கண்களையுடையவர் விளங்குகின்ற இடப்பில் ஒன்றும் ரீகாரத புலித்தோலையுடையவர் நான்கு புயங்களையுடையவர் மூன்று புரியாகிய பூநூலையுடையவர் கங்கையும் சந்திரனும் தவழுகின்ற சடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு மைபோலிரியைக்காரால் ஊன்றினவரும் தாமரைமலரையொத்த கரத்தையும் விஷத்தையுண்டகண்டத்தையும் நல்லவெண்மையாகிய இரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்குச் சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைக்கக்கருணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகத்திற்கொப்பானவருமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நிலையாகநிறுத்தியும் புறத்தில் நிலையாகிய பொருட்களில் மனதைப்போகவொட்டாமலும் அடக்கியும் கோதாரியிச்சுப் புறத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்க்கொப்பானவர் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அநிறுல் சிவப்பேரியத் தாமரைமலரையொத்த பாதங்களையுடையவருமாகிய இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரனென்கிற அழகிய நாமத்தைப்பெற்றவர்.

உமாபார்வதிசமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் அழகியசடைபாரத்தில் தரித்தகங்கையும், சந்திரனும் மேற்கூறியகலாபியினுடைய வெண்மையாகியத் திருவுருவமும அவ்விருவர்திகிடமாக அமைந்திருக்கின்றதிருநீறுமாகிய இன்றுமூன்றும் விளங்கியகாந்திபோலும் பிரகாசிக்கும் கயிலாயமென்னப்பட்ட திருமலையின்றுனைதி [illegible] மேல் சென்று வணங்குதற்காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் சென்று நெருங்குகின்றபடியால் அவர்கள் சிரசில் தரித்திருக்கின்ற கிரீடக்கோடி கிரீடமானது ஒன்றோடொன்று இடிபடுகின்ற சத்தத்தினால் சொர்ணப்பொடிகளுதிர்ந்து மகேந்திரகிரிக்குச் சமானமாகிய மப்படியான அக்கிரியினிடமாக [illegible] அதனை ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சந்திரனுதலெறிபாயல் [illegible] க்கவொளிநிறச் [illegible] வைத்து [illegible] கொப்புகளும் பிரகாசிக்கும்படி வயிரக்கற்களின் திருத்தியும் மாணிக்கத்தினால் செய்தகோபுரங்களை சேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினால்பொதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தக்கல்லானது வைமத்து விளங்கின்ற மண்டபமாகுமென்று அம்மண்டபத்தின் நடுவு அகத்தை [illegible] ப்பத்திற்கு இரண்டுபக்கமும் முத்துக்களினால் விளக்கம்

சிங்காசனத்தின்மீது நந்திகேசுரர் வீற்றிருக்கும் பெருமையும் நிலம் ரத்தினம் இவைகளினாலும் மிழைத்திராகின்ற பாதக்குறடணிந்தும சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெருமையாகியக் கயிலாயகிரியில்யெழுந்தருளியிருக்கும் முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தை வைத்து அறிதரரிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளியசி [illegible] ரோஞ்க் கொப்பாகவும் நந்திகேசுரர் வீற்றிருக்கவும் அந்தவேளையில் அவருடைய தெரிசனத்தைப் பெறும்பொருட்டாகப் பிரமர் - உரோமர் - குமுதர் - சுமுதாட்சர் - சடாயர் - அகத்தியர் - வற்சர் - வைசம்பாயினர் - கஜமுகி - வியாக்கிரமபாதர் - வாமதேவர் - சனகர் - சனற்குமாரன் - வியாசர் முதலான சுவாமியினுடைய கட்டளைப்பொருந்தியத் திருவடிகளைகளும் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனேகமுனிவர்கள் நந்திகேசுருடையப் பக்கத்திலேவும் அப்போது கீர்த்திபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சீக்கிரமாக வெழுந்து நந்திதேவரை வந்தனங்கள் செய்து சுவாமி மேகத்தினின்றும் [illegible] யுமின்னலைப்போல உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும், இறப்பதுமாகவிருக்கின்றனவே இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினை இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றுக் கடவுளும் [illegible] நாங்கள் மோட்சத்தை யடைவதற்குத்தக்க வழியைத் திருவுளஞ்செய்ய வேண்டுமென்றுக் கேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவராகிய நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயனுக்குத் திருவுளம்பற்றி அருளிச்செய்யத் தொடங்கினார்.

கீர்த்திபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டமாமுனிவே கேளும் கம்பாநதி, வேகவதி, வேதநதி, சரயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கும் மேலாகிய கங்கைநதி தாமிரவருணி பொன்முகியுமுகைநதி திருமலைநதி மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சரவதி யென்றும் அழகான பூவுலகத்தின்கண் அனேகநதிகளானதுண்டு அவைகளிடத்திற்சென்று ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடையப் பாவங்கள் யாவையும் பறக்கும் அதுவல்லாமலும் காசியென்கிற ஒருதிவ்விய ஸ்தலமானது உண்டு அதுவோ இந்தக்கயிலாயத்தினைப்பார்க்கிலும் அதிகச்சிறப்புள்ளதாகும் அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது வளைகின்ற அலைகளாக வொழுக்காக வேதச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்கு மோட்சத்தைத் தரும் வழியானதுக் காட்டும் காசிக்குமுன்னதேகம் அக்காசியில் விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது மனிதராவதுப் பரமசிவனுடைய தார

ஷப்பிரமோபதேசஞ் செய்விடமாகச் செருவதினு அம்பிகைசாரூபியத்தை
அடைவார்கள் சர்ப்பப்புற்றை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து
தேவலாமல் ஞானியர்கள் அனைவர் போற்றுகின்றபோதி புற்றினி
டத்திலே யிருசலத்தைப் பார்த்தவர்களுண்டோ இல்லை அது யாதெ
னில் சொல்லக்கேளுங்கள் மார்க்கண்டேயர் முதலான முனிவர்களே
என்று நந்திகேசர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேற் நடனமானதுச்செய்த மகா
விஷ்ணுவிற்கு உயிர்ப்பிச்சையானதைப் பெறவேண்டிய இலட்சுமியா
னும் பூசை செய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிய
வஞ்சகம்பொருந்திய மனதினையுடையதை திரிபுராதிகளையெரித்தச் சிவ
பிரான் வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூரென்னும் திவ்யதல
மாகும். இன்னமுங்கேட்பாயாக பெருமைப்பொருந்திய விராடபுரு
ஷனுடைய இருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஒர் தலமான
துண்டு அதின் உள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடைய
பரமசிவன் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்குவார் அவருடைய மூர்த்தியை
கத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கலியுகத்தி லிருக்குமென்றால்
அத்தலத்தின் பெருமையை யாரால்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட
அழகானதுப் பொருந்திய கனகசபையைக் கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினு
டைய பிரம்மாவினாலும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைகுவார்கள்
சக்கரத்தைக் கையிலே தரித்துக்கொண்டிருப்பாய் மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி
யானவர் பரமசிவனைநோக்கிப் பூசைபண்ணிய விருதாசலமென்னுமோ
ருஞ்தலமானதுண்டு அத்தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அதுவோப்
பிரணவசொரூபமாக விருக்கும் அத்தலத்தில் உயிரானது விட்ட
அம் தேகமானது அழியாது கிடமானதுங் குன்றுது வீங்கவுமட்டா
தக் கட்டானது நழுவாது மற்றப்படி மிருகங்களினும் பின்னமொன்று
வராது வெடியானதுப்படாது அதில் தர்க்கத்தும் புழுவுமுண்டாகா
மல் வலதுகாது மேலாகக்கிடைக்கும் மெய்ம்மையாகிய ஏருமைமுகத்
தினையுடைய மகிடாசுரனை செயித்தவளாகியும் பார்வதியாரை வாம
பாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவன் செய்மையாகிய ஏடம்
இதுதானென்று வெழுந்தருளியிருக்கின்றக் கருப்பாகிய ஏழுமையினது
த்தில் வருகின்றதுக்கமும் மறுமையில் வருகின்ற துக்கமும் ஞானமில்
லாததினாலுண்டாகின்ற துக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் நீப்ப
தற்கு மூன்றுலகத்தார்க்கும் வெளிதாகியும் தனியாகியுமிருக்கும் முத்

தித் தலமாகும்போ திருவண்ணாமலையென்னும் பஞ்சாக்ஷர மென
னும் பரவத்திலே உமையோடிருப்பாரென்று வெழுந்தருளி யிருக்கின்
றதென்று அறிந்து அவ்வளவானகன்றனுடைய சோதிதலை வந்து
பத்தியோடு இரெண்டு வேண்டும் வரம் விசேஷ பிரமனுடைய அரு
ளானது பெற்றுத் தேவலோகத்தில் மேலானலோகத்தையும் படை
த்தார் மற்றத் திருப்பதிகளிருக்கின்ற வேதங்களைப்படியும் தேவர்
களும் அந்தத்தலத்தில் சந்தானமும் பெற்றிருப்பதற்கு தவஞ்செய்
தார்களென்றால் பெரியதுப்பட்ட அவைகளும் அந்தத்தேகத்தினி
றுஞ் சமானமாகுமோ இப்போது மார்க்கண்டேயரே கேளும் திருக்காளத்தியெ
னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசேஷப்பிரமனாகியோ
கேசரியார் பத்தியோடு நிதி அர்ச்சனை செய்து அருகு
புஷ்பங்கள் இலைகளுடனே ஏனையப் பறித்துக் கண்ணப்ப
தேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக பெறுவதற்கொண்ட செங்கண்
ணுடையாகிய சிவபெருமான்தானே குளிர்ச்சிப்பொருந்திய தேனைச்சொ
ரிகின்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள
துளசிமாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தித் திருவெ
சடமென்னும் திருப்பதியில் பையவியுங் விளக்குகின்றார் அவரப்
படியிருக்க எட்டுத்திக்கினுமுள்ளார்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்
கின்றத் தொண்டைமண்டலமென்னும் நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்க
ளுடையப் பாவத்தைப்போக்குகின்ற ஒருதலமுண்டு அதினுடையப்
பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள் முனிவர்களே சைவசமயத்தின் தலை
வனுகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களிறக்கும்படி
யாக முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து, என்னுளரு
க்காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே, யேகாம்பரேசர் எழுந்தருளியி
ருக்கின்ற காஞ்சிபுரமாகும், அதினும் மாதொரு பழுதுமில்லாமல்
எழுசமுத்திரத்தையும் படைத்த பிரமதேவனால் அறியக்கூடாத சிவ
பிரானுடைய சிரத்தை ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்ததலத்
தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தப்படியினாலே
ப்பார்வதியாரும் பிரமதேவனும் சிவபோகமானது பெற்றதே மகாவிஷ்ணு
வும் காலம்பூசித்த பெருமைப்பொருந்திய திருஞ்சிபுரமென்னும் தல
மாகும். அங்கு சுவாமியினுடைய சிரத்தைப் பார்வை அறிந்தானது
ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளையானவர் அபிஷேகமுதலியவை செய்வி
க்கிறதற்குச் சுவாமியினுடையத் திருமுடி இந்தப்பிராமணப்பிள்ளைகை
க்கு எட்டாததினாலே அந்தப்பிள்ளையானதுப் பூராகாலத்தில்மேர

கின்றதே யென்னிச்சையேயென்று விசனப்பட அப்போதுமிக்கவலு
யாயிருந்த பரமசிவனுடைய சிரசையினைந்து அபிஷேகமுந்தரவு
அருள்செய்தருளினார்.

எக்காலமும் பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி இருக
ரையிலும் தோறும் சீகாழி, திருவையாறு, திருவிடைமருதூர் வளம்
பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதருபூதேசர் யெழுந்தருளியிரு
க்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விள
ங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த திவ்வியக்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமை
யெல்லாம் வேதமானதுதான் மெய்மையாக விருந்துவிளங்கச்சொல்
லும் அதன்றியும் பெரியவர்கள் புகழுகின்ற வளம்பொருந்திய
வைகையாற்றின் கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவையாளுக்கா
க்கும் அறுபத்துநான்குத் திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையெ
ன்று ஒருத்தலமுண்டு அத்தலத்தின்பெருமையை யாவருமஞ்சொ
ல்லப்படாது தென்சமுத்திரத்தின்கரையில், ஜென்மதுக்கத்தைப்போ
க்குகின்றப் பெருமையுடைய இராமேச்சுரமென்று ஒருத்தலமுண்டு
அதாவது யுத்தத்தை விளையாட்டாகச்செய்கின்ற இராமசந்திரன் இரா
வணனைக்கொன்றதனால் வந்தத்தோஷமானதை அந்த இராமேசுவர
மென்னும் தலத்தில் சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து அத்தோஷத்தைத் தீர்த்
துக்கொண்டார், அப்படிப்பட்ட தன்மையுடையத் தலங்களிலே யாவ
ரேனும் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் போய்த்தெரிசித்தாலும் பரிசுத்
தமாகிய சிதாகாசத்தில் இருக்குஞ்செய்யும் பிறந்த பிரகாசமே
சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவாலங்களித்தபடித் தூய்மையா
கிய நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும் திருவிளக்குகளைச் செலுத்திச்செய்து
சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தாலும், சிறந்த பூஞ்சோலை வைத்தா
லும் உத்தமமானப் பலசித்தியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்
செய்தனர். அதனைக்கேட்ட மார்க்கண்டேயர் மனமகிழ்ந்து பூசித்து
ச்சொல்லத்தொடங்கினார்.

சுவாமி இப்படிப்பட்டத் தன்மையுடைய நதிகள்தோறும் தலங்கள்
தோறும் போய்த்தெரிசித்தபடியேதமாகவே நித்தமாடி
வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப்
பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும் முடி
யாது அப்படி ஏனெனில் மின்னலைப்போல் தோன்றி க்ஷணத்திலழி

யும் சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கும் எளிதில்முடியுமோ அப
படிமுடிக்குதாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்
கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமி மனிதர்கள் ஆடுகின்ற நதிகள்தோ
றும் இனிதாகிய அந்தத்தலங்கள்தோறும் அநேககாலமாக ஸ்தலவாசஞ்
செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செய்ததனாலுண்டாகும் பிரயோஜனங்
களைச் சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் ஒருதரகாலத்திலடைவதற்கு
பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல் கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றி
ற்கு ஏதுவாகவும் கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் தருந்தப்பாவஞ்
செய்பவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள யெல்
லாஜீவராசிகளுக்கும் திருவையாறுச் சேர்ந்து அருளைக்கொடுக்கும்
படியாகிய ஒருதலமருளிச் செய்யவேண்டுமென்று எமனைச்சயித்தப்
பெருமையாகிய தவத்தினையுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள
முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லி, தோத்திரஞ்செய்து தாமு
ரைமலர்போன்றக் கைகளால் நந்திதேவருடையத் தாமரைமலரை
யொத்த திருவடிகளைப் பூசித்து வந்தனஞ்செய்து நின்றனர்.

அப்படியாகவென்று மார்க்கண்டேயருடன்முனிவர்கள்பிரமபுருஷ
புண்ணியர்களானவர் யென்னபடியே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்ற தல
மகிமைதான் அதனைச்சொல்லுகின்றேம் என்று கையமர்த்தி
பின்பு விஷத்தக்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிரு
க்கின்ற அருணாசலமென்னும் தலத்தைக்கண்டு பரவசமாகித் தேவ
ரெல்லாமிருந்துச் சரியக் கரங்குவித்துக்கொண்டு இரண்டு கண்களினின்
றும் அருவிபோல ஆனந்தபாஷ்பம் மழைபோன்று இரண்டு
கண்களிலும் ஒன்றாய்ச்சொரிய மார்க்கண்டேயனைத் தழுவி ஆநேகமுறை
தை குறைவில்லாமல் மன்மதனை எரித்திருக்கின்ற சடையுடை
யவரே, எங்களையாட்கொண்டவரே அருணகிரியில் யெழுந்தருளிய
வரே அக்கினிக்கண்களுடையவரே எங்களையாட்கொண்டவரே என்று
தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்களை விழித்துக்கொண்டு அத
ன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திதேவர் கேளும் மார்க்கண்டேய
ரே சகலமானோர்க்குஞ்சொல்லுகிறேன் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்ற தல
மொன்றுண்டு அதனைப்பெயர்களையுஞ் சொல்லுவதற்கு நான் யெவ்வ
ளவு சக்தியுடையவன், ஆயினும் அனந்தங்களில் சிலநாமங்களை மாத்திரஞ்
சொல்லுகின்றேன், முத்தியைக் கொடுக்கின்ற சோணகிரியென்னும் அ
ருணிய அருணாசலமென்றும் பிரபுமொழிந்த சிவலோகமென்னும்

ஆய் நாகர்கமிருந்த வாயுசுரமென்றும் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களையுடைய தென்றும் பின்னும் நந்திதேவர் சொல்லுது ... சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி மதுரை, மாயாபுரி, காஞ்சிபுரி அவந்தி, துவாரகை முதலிய எல்லாத் தலங்களையும் ஓர் தட்டிலவைத்து மறுதட்டில் இருக்க இதுகளுக்கெல்லாம் அதிகமான மேன்மையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத் தலத்திற்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய அநேகநகரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் ஞானகைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயரும் இதுவே இருநிலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் நுனித்தியாகிய வடவாமுக அக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திரப்பிரவாகத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற எழுமேகங்களினாலும் யாதொரு சேதமுமடையாதத் தலம் சமீபித்த முதலானப் பிசிகள் நிலையாயிருக்கின்ற ... கள் பசி இவைகள் சோதகத்தலம் மகத்தான பெருவெளிகள் அனேகம் விருதுகளுடைய காரிகையாகிய தாமரைமலர்களினுண்டாகியத் தெள்ளுற்ற பிரமாக்கள் பூசித்த தெய்வீகம் பொருந்தியத் தலம் அருணாசலமென்னுந் தலமாம் அத்தலமானது இன்றைக்கும் புதிதாக வந்ததல்ல இந்தப் பூலோகமும் மேலுலகமும் ஆதியிலுண்டான தைத்து உண்டாயினவோ அந்த காலமுதலே உண்டாயிருக்கின்றது. ... வேதத்தின் முடிவிலுள்ளது அந்தத் தலத்தில் ... இருப்பவைகள் அதனைத் ... என்னும் ... பிரமாண்டகோளங்களை ... எத்தனை ... பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கும் ஆதியென்றும் அநாதியென்றும் மகாபதியென்றும் ... மென்றும் காமக்கள் பெற்றவர்கள் அந்தத் தலமானது பிரகாசிக்கும் இந்தத்தலத்திலேயென்றும் மலைமேல் ... ன்றது அதனையிங்களாலே பூசைசெய்யப்பட்டு வருகின்றது அவ்விதமே லிங்கம் ராசாக்களாலேயும் ராசாதிலிங்கம் தேவர்களாலேயும் மகாலிங்கம் மாவிடர்களாலேயும் மாவிடலிங்கமாகத் தோன்றிய ... முதல் யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் இவ்வாறாகிய அக்கினிமலையாகவும் திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கன்மலையாகவும், திருவுருக்கொண்டும் அந்தமலைக்கு அருணாசலமென்னும் திருநாமமுண்டாயுள்ளது எல்லாசிவராசிகளும் தலமாயும் யுகாந்தகாலத்

தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற வெண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றும் கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனிமரம் போலப் பருமனாகப் பெய்தாலும் அந்த மலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில் வறமாட்டாது. ஆதி யில் மகாவிஷ்ணுவானவர் பன்றியாகவும் பிரமதேவன் அன்னபட்சி யாகவும் அனேககோடிகாலமாய்த் தேடியும் அடிமுடிக்காணாமல் வருந்தினார்களானால் அந்த அருணாசலத்திற்கு ஒன்றைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவுமல்லாமல் ஆகாசங்களை தன்னிலுமுக்கியர் மென்று சூழ்ச்சிக்கின்ற அந்த மலையிருக்கின்றகணயிலே தீருண்ணச் சூரியன்தேரிற்கட்டியக் குதிரைகளானது பெரிதடக்கும் வெள்ளிமயமாகிய மேகங்கள் அந்த மலையடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் வெள்ளியப்பட்டக் கயிலாசகிரிமேல் அந்த மலையிருக்கின்றதுப்போல் ... குளிர்ச்சிப்பொருந்தியக் கார்த்திகைமாதத்தில் கார்த்திகைதீபம் அந்த மலையில் ஏற்றுவார் பூமிதேவியுடைய திலகத்தில் பதித்த ரத்தி னம்போல் பிரகாசிக்கும் முற்காலத்தில் பிரமதேவனாலும் மகாவிஷ் ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன் சோதிப்பொருந்திய அந்த மலையுருவமெடுக்கின்ற இணையிலி இந்தனைகாலம் வரைக்கும் வேருகாயிருக்காமல் முழங்கிருமகன் ஒருநாதியாய்ப்போய்விட்டா னென்று மனம்கசிந்து தாசித்தனவாம் பனிமலைமொழியும் சந்திர சூரியர்களினாலேயுமின்ற பெரியோர்களுமே பிரதக்ஷணம்செய்து வருவார்கள் என்றலாந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லத் தொடங்கினேன் கேளும்.

திரியம்பகனாலும்தேடி அடிமுடிக்காணப்படாத அருணாசலமென் னும் மலைக்கு அடுத்தப்பக்கத்தில் அரக்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் அங்கிருந்து தாக்கொ ண்டு ... தவஞ்செய்கின்றான் அக்கினிமலைக்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில் சிவந்த நிறக் கையுடைய எமன் பூசித்து வணங்குவான் அந்த அருணாசலமென்னும் திருமலைக்கு மேற்புக்கத்தில் கண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு அ தில் மகரவாகனத்திலே ஏறுகின்ற வருணராஜன் பூசைகளைச் செய்து அந்த மலையைப் பணிகுவான் வடக்கத்தில் ... மலையென்றொரு மலையுண்டு அதில் தேவராஜாம் பொருட்டுக் குபேரன் திருவுருக் கொண்டுத் தவஞ்செய்து வருவான் மற்றதிசைகளிலும் இருக்

கின்ற மலைகள் நான்கிலும் வாயுதிக்கிலிருள்ள மலையில் வாயுவும்
அக்கினித்திக்கிலுள்ள மலையில் அக்கினியும் ஈசானியதிசையிலுள்ள
மலையில் ஈசானியனும் நிருதிதிக்கிலுள்ள மலையில் நிருதியுமாகவி
ருந்து வணங்குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றி யிருக்கின்ற மலைகளி
லெல்லாம் தேவர்களுக்கும் சித்தர்களுக்கும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்
டவசுக்களும் இருந்துக்கொண்டு வணங்குவார்கள் தனக்குத்தானே
ஒப்பாகிய அத்தலத்திலே பூலோகத்திலிருந்துக் காயமெய்ப்பார்வதியம்மை
மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனு
டைய இடபாகத்திற் சேர்ந்தாள் ஆனபடியினால் அந்த அருணாசலத்
தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய
மந்திரம் புவனம் தத்துவம இவைகளின் உருவமாய்விளங்கும் அருணா
சலத்தை விஷ்ணு பிரமன் இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகத் தேடி
எத்தன்மையுடையதென்று அறியக்கூடாததினாலே தங்களுடையக்
கெருவத்தை நீங்கினார்கள் மகத்தாகிய கீர்த்திப்பெற்ற சந்திரகுலதில
கனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செ
ய்ததன்னுடைய பாவத்தைநீக்கினான் பெருமைபொருந்திய கௌத
மன் காத்தியாயனி இவ்விருவரும் அத்தலத்தை வலமாகவந்து மோட்சம
டைந்தார்கள் முன்கூறப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத்தொடங்கி அன்று
முதல் இன்றுவரைக்கும் அனேகம்பேர்கள் அருணாசலத்தை நினைத்
து உபாசனைசெய்தும் [illegible]
ளைவிட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் காலகாலமே பிரதக்ஷணஞ்செய்தும்
அதில் சிறப்பொருந்திய வேதமார்க்கத்தை யனுசரித்துக்கொண்டிருந்
தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுகியும் தருமங்க
ளைச்செய்தும் சோதிசொரூபமாகிய சிவபிரானைத்தொழுதும் திரு
ப்பணிச்செய்தும் கெடுதலில்லாத மோக்ஷத்தைப்பெற்றார்கள் அவ்வ
ருணாசலத்தலம் தமிழ்நாட்டிலிருக்கின்றது அப்பதிக்கு வலதுபக்கத்தி
ல் வருகின்றபெண்ணையாறு இடையென்றும் நாடியாகும் இடதுபக்கத்
தில்வருகின்ற செய்யாறுவானது பிங்கலையென்றும் நாடியாகும் நடுவி
லெழுகிற நதியானது சுழுமுனையென்றும் நாடியானது அந்நதிகளில்
ஸ்நானஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு ஆயிரம்பசுக்களைப்பலன்தரும் முப்பத்
துமுக்கோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் மத்தலத்தில் தவஞ்செய்தவ
ர்களும் இத்தலத்திற்கு ஒப்பானது இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்தி
லும் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர்.

மைபக்தியில் சோர்வில்லாத நந்திதேவரால் சொல்லப்பட்ட அரு
ணாசலத்தின் மகாமான்மியத்தினாலே இதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை ய
டைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவதலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசல
த்தலம் அதிகமென்றுச்சொன்னதை மனதில்லொப்புக்கொள்ளாமல் சொ
ல்லுவார் சுவாமி நான் சிறிய அறிவுடையவனாதலால் நீங்கள் திருவுளம்
பற்றியது நன்றாய்த் தோன்றவில்லையென்றுச் சொல்ல அதுகேட்டுச்ச
கலத்தையும் உள்ளத்திற் கொண்டநந்திதேவர் மார்க்கண்டேயருடன்
முனிவர்களைப்பார்த்து உமக்குண்டானச்சந்தேகத்தைச் சொல்லுமெ
ன்றுகேட்க அப்போது மார்க்கண்டேயர் சொல்குவார் சுவாமி சிதம்
பரத்தை தெரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும்
சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவில்லாத பெருமையுடைய
அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செ
ய்தீர் இந்நான்குதலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்றுத் திருவுள
ம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணா
சலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்
செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க நந்திதேவர் சொல்
குவார்க்கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இரக்குந்தொழிலும் பிரக்
குந்தொழிலும் வினைத்தபடிமுடியாது அதிருக்கட்டும் பட்சிகளு
க்கும் மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவுயிர்க்கும் பன்மை
நிறைந்த ஈசருக்கும் குருடருக்கும் நடராஜனது திருச்சபையைத்தரி
சனஞ்செய்யக் கூடாது பூர்வசனனபுண்ணியத்தினாலே அச்சபைக்குப்
போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரம் கிடைக்கும் மற்
றவர்களுக்கு அரிதாகும் அத்தலம் அப்படிக்கல்லாமல் ஒருமாது தன்
கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்டகுண்டர்களுக்கும்
பாதகருக்கும் விதவைப்பெறப்பட்ட கோளகருக்கும் நீசருக்கும் குலை
செய்கின்றவர்களுக்கும் அவயவக்குறைந்தோர்களுக்கும் தீமைசெய்கி
ன்றவர்களுக்கும் நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் சிறப்புபொருந்
திய அருணாசலத்தை நன்றாகஒருதரம் நினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவ
ர்களல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரையாதிய கொடி பூ
ண்டுகளும் அவ்வூரில்முளைத்தால் முத்தியுண்டாகும் அத்தலத்திலிரு
க்கின்ற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியினாலே அதுசிவலோகமாகு
ம், அத்தலத்திலிருக்கின்ற விருட்சங்களெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலி
ருக்கின்ற கங்கையாகும் அத்தலத்திலிருக்கின்றவர்கள் சாப்பிடுகின்ற
உணவுகளையாவும் தேவாமிர்தமாகும் அத்தலத்தில் சஞ்சரித்திருந்தால்

பூமிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்களும் அக்கினிஹோத்திரஞ்செய்துவருபவர்களுந் துறைகள் வேதங்களும் அத்தனைக்கும் [illegible] செய்தால் கிடைக்கக்கூடிய சமாதியிருத்தலும் அனைவருமினாலே அதற்குமதிருதலும் ஒப்பாகமாட்டா திரும் காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்கினியம் என்ற மூன்று அக்கினியை வளர்த்துவருபவர்களும் இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணமென்னும் நான்குவேதங்களை உணர்ந்தவர்களும் பிரமயாகம் தெய்வயாகம் பூதயாகம் பிதிர்யாகம் மானிடயாகம் என்கிற ஐவகையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் எத்தனையோ யாகந் தவஞ்செய்தவர்களும் எப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும் இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி யென்கின்ற அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்தை நினைக்காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்திலிருக்கிறவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராய்ப் பூமியிற்பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்துக் கெடுதலில்லாத முத்தியையடைந்திருப்பார்களல்லாமல் சொர்க்கலோகத்தில் [illegible] உண்டாகும்படி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களையும் தேவர்களும் போகத்தையுமிப்பதற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலானவுலகங்களைக் கண்டு தவியாநின்ற தேவேந்திரன் முதலானதிக்குப்பாலகர்களும் அருணாசலத்தில் பிறப்பாகவாவதைப் பிரார்த்தப்பெரிதென்றும் சொர்க்கத்தில் புகுந்து அனுபவிப்பதைக்காட்டிலும் அதிகமென்றும் பிரபஞ்சத்தைத் துறந்தவர்கள் தெய்வத்தன்மை [illegible] அருணையம்பதியில் சேர்க்கின்ற தர்மங்களைச்செய்தவர்களுக்கு அவ்வருணையின் [illegible] சுவாமியுடைய க்கிருபைப்பெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றிமற்றதேவர்கள் முதலான [illegible] அப்படிச்சிறக்கின்றதாச் சொரூபமில்லை [illegible] வெண்ணிறமும் [illegible] மூலில்லாத மாணிக்கத்தினொளிபோல மற்றதலங்களிலெல்லாம் நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னாற்செய்த தட்டில் பதிக்கப்பட்ட அக்காந்தினைப்போல அருணாசலமென்ற சொல்லையுடைய பெருந்திய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதனால் [illegible] இருக்கும் இந்தத்தலம் அதிகச்சிறப்புள்ளதென்று பிரசித்தமாயிருக்கி [illegible] தேவர் இருவர்க்குமிப்படி இன்னமுஞ்சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருப்பதினால்தான் முகம்பிரகாசிக்கும் முகத்திலிருப்பதால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் [illegible] ஆதலினாலே தேகமெல்லாம் எரிக்கும் இவைபோல பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தில் சுவாமியும் அம்பிகையுடனாய் விளங்குவார் அந்தத்தலத்திலேயும் அதிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாச்சேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனதினாலே யெல்லாத்தலங்களிலும் [illegible] சிறந்தவாரும் ஆகிலும் எல்லாத்தலங்களும் உடலாகவும் அருணாசலத்தலம் முகமாகவும் அதில் சுவாமிகண்ணாகவும் விளங்கினார் ஒருகோடிப்பிறவியில் தீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கின்ற [illegible] புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையடையும் அதுபோல் அருணாசலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வளவாகிலும் பூசைக்குக் குறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய யெல்லாத்தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசை நடந்தாலும் அத்திருவண்ணாமலையில் நடவாவிட்டால் மற்றதலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை [illegible] போற்றுகின்ற அருணாசலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்த தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு பிரிந்து ஒரு சேத்திரத்தை நாடிநடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்ட தவங்களும் தருமங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டாது அவர்களல்லாமல் அத்தலத்திற் பிறந்தவர்களாகிலும் சேர்ந்தவர்கள் நல்லகுணங்களையுடையவர்களாகிலும் கொடியகுணத்தாராயவர்கள் அவர்கள் [illegible] யும் இறந்தவர்களாயவர்கள் அந்த அருணாசலத்திற்கு வேறொருதலங்களை ஒப்பாகச்சொன்னாலும் [illegible] முன்னாளும் இப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தின் பெருமையை [illegible] முனிவர்களுக்கினிதாகவெடுத்து அருளிச்செய்து மானைக்கரத்திலுடையவர் இவைகளைத்தெரிந்து நந்திதேவர் [illegible] அந்த நந்திதேவரா [illegible] வந்தனஞ்செய்து [illegible] இதனைச்சொல்லுவார் மார்க்கண்டேயர்.

முதலாவது திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

௨-வது திருமலைச் சருக்கம்.

தேவர்களும் முனிவர்களும் ரிஷிகளும் மானிடர்களும் போற்றும்படியாகிய அருணாசலத்தின் மகிமையைக் கேட்ட மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவார் எம்முடைய ஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்த நந்திதேவரே அடியார்க்கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலே பரமசிவன் அக்கினி சொரூபமாய்த் திருவுளங் கொண்டதும் அதின் பின்பு மலையுருவமானதும் அந்த அக்கினிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமனும் விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி அவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும் கையுங்கள் பலிலாயுதத்தை யுடைய பார்வதியின் தோகைக்கரித்த நாதரிய கயிலாயவாசராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படியான செல்வத்தையுடையவரே யென்று சொல்லிப் போற்றினன் அதற்கு நந்திதேவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் அந்த அருணாசலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே மேற்படிப் புண்ணியமாகியதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாமென்று வேதங்கள் முறையிடும் அன்னையுண்டாக்கும் நல்லச் சொற்களினாலே தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு இன்னபேறுண்டாமென்று சொல்லப்படா ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இந்த க்ஷேத்திரத்தைக் கேட்கின்ற உமக்கேயல்லாமல் எனக்கும் அதிகமாயுண்டாம் துக்கத்தையும் போகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவபெருமான் வெப்பத்தைப்பெற்ற சோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்காக ஆனாய் அனைவிளக்கந் தம்மவருக்கும் போகத்தைக் கொடுக்கின்ற இலிங்கமென்றுச் சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத் தெரிந்தபடியே சொல்லுவோம் கேளும் சர்வசங்காரகாலத்திலே முறைப்படி சகலப்பிரகிருதிகளும் பிரமனிடத்தில் ஒடுங்கி பிரமன் விஷ்ணுவினிடத்தில் லயமடைகுவார் அவ்விஷ்ணுவோ உருத்திரனிடத்தில் லயமடைகுவார் உருத்திரன் மகேசுரனிடத்தில் லயமடைகுவார் மகேசுரன் சதாசிவத்தில் லயமடைகுவார் சதாசிவம் விந்துவினிடத்தில் லயமடைகுவார் விந்து நாதத்தினிடத்திலே லயமடைகும் நாதம் சத்தியினிடத்தில் லயமடைந்து சத்தி பராபரத்திலே லயமடைய

அந்தப் பராபரமே திருவுளங்கொண்டு எல்லாம் நடக்க நடத்திவரும் முடிவில்லாதது.

அப்படி எல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்திலே தனியாய் நின்ற பரம் சிவம் உலகமுண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங் கொண்ட அளவில் அந்த சிவனிடத்தில் தோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் [illegible] தோன்றியது அதில் பெருமையடைந்த மகத்தத்துவங்கள் முறையேயுண்டாயின பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் முதலானோர் அதிகாரமுறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினிடத்திலுண்டாய புத்திரனாகிய பிரமன் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்க மனதில் எண்ணினார் அப்படியாகப் பிரமன் நினைத்தவுடனே மரீசி, ஆங்கிரசர், புலஸ்தியர், புலகர், கிரது, அத்திரி, வசிஷ்டர் என்னும் எழு ரிஷிகளும் பிறந்தார்கள் தக்கன் வலதுகால் பெருவிரலில் பிறந்தான் பிருகு மார்பினிடத்தில் பிறந்தான் தருமதேவதை முதுகில் பிறந்தது இப்படியாகப் பிரமனிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில் காசியபரிஷி பிறந்தார் தக்கனென்பவன் அறுபது பெண்களைப்பெற்றான் அந்த அறுபது பெண்களில் பதின்மூன்று பெண்களைக் காசியபர் விவாகஞ்செய்துகொண்டார் அதில் முதல் பெண்ணாகிய அதிதியினிடத்தில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள் அதின் பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ள திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சனென்னும் இரண்டுபேரையும் பிள்ளைகளாகப் பெற்றாள் இருவரில் இரணியன் இரணியாட்சனென்னும் இரண்டுபேரையும் பிள்ளைகளாகப் பெற்றாள் இருவரில் இரணியன் பிரகலாதனை முதல் ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றான் அந்த ஐவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப் பெற்றான் மாவலி வாணாசுரனைப்பெற்றான் அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்து பிரமனொத்தபடியான வரமுடையவனாயிருந்தான்.

அவ்வாறிருக்கக் கேளும் மார்க்கண்டேயரே மகாவிஷ்ணுவுடைய க்கிரமமாகிய பதினான்கு தேவேந்திரருக்குச் சுந்தரனென்னும் [illegible] மிகுந்த அழகுவாய்ந்த [illegible] சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றாள் அப்படிப் பெற்ற [illegible] இராகு முதல் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள் அவளுக்கிளையவள் முனிவர் [illegible] அசுரர்களைப் பெற்றாள் காலகேயர்கள் [illegible] பெண்களைப் பெற்றாள் [illegible] கருடனை

அருணகிரிக்கூடனாள் தபசிகளை [illegible] வென்றுன் [illegible]
[illegible] த்தை யொழிக்கக்கங்கணங்கட்டின சத்தியவதியென்பவள் பாம்புகளைப் பெ
ற்ருள் ஆரிட்டையென்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலானப்
பெண்கள் பிறந்தார்கள். இலம்பியென்பவள் முனிபுங்கவர் [illegible] கிரு
[illegible] பதினுலவனையாகிய கந்தர்வர்களைப்பெற்ருள் வாகியோ
[illegible] யுடைய கபிலையினிடத்தில் பசுக்கள் பிறந்தார்கள்
ஆதியில் அங்கிரசர் சம்பதியென்கிற இருவருங் கந்தருவரைப் பெற்ரு
ர்கள். அத்திரியென்பவர் சூரிய சந்திர ரிஷிகளையும் பெற்ருர் புலஸ்தி
யர் இராட்சதர் வானவர் கின்னரர் அவர்களைப் பெற்ருர் புலகிரியெ
ன்பவர் [illegible] பொருந்திய [illegible] பெற்ருர்
கிருதுவென்பவர் [illegible] பெற்ருர் இவ்விருவ
[illegible] பெற்ருர் [illegible]
பொருந்திய [illegible] பெற்ருர் [illegible]
தன்மனைவியைச் [illegible] அனைத்து
பொருந்தாமல் [illegible] ஆன்ரு [illegible]
[illegible] அவன் [illegible] தன்னுடைய [illegible]
[illegible] திருவிரத்தை [illegible]
[illegible] பிறந்த [illegible]
[illegible] இப்ப
டி சகலரும் [illegible]
[illegible] கோபத்தி
னினுல் [illegible] பகைகொண்டும்ப
[illegible]
[illegible] சொல்லித் திட்டினுர்.

ஓ விஷ்ணுவே கேளும் [illegible] கருத்தப்பக
[illegible] சத்த சமுத்திரங்களையும் [illegible]
[illegible] உண்டாகும்படி [illegible] பொழுதலா
[illegible] உண்டாகும்படி [illegible]
பொழுதுவாழும் [illegible]
[illegible] பிள்ளைகளுடைய
[illegible] காலங்கள் [illegible]
[illegible] சூரியாளும் [illegible] சித்தர் [illegible]
[illegible] தேவர்கள் முதலாகிய [illegible]
[illegible] இவர்கள் [illegible] உண்டானுர்கள்
இப்படி யிருக்கும் என்னுடைய [illegible]

சகலத்திற்கும் நானே கர்த்தனென்றும் என் பிள்ளைதான் பிரமனென்
பதாயும் நீ மறந்துவிடு நான் கையினலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்
டால் நீ யெப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதிற சித்திரமுண்
டோ அனபடியினலே விஷ்ணுவே நீ சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறேமெ
ன்கிற மமதையை விட்டுவிடு நீயிடாமற்போனல் உன்னுடைய உத்தியோ
கத்தை விட்டுநீக்கி மற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்
கியமித்துப் போடுவேன் என்னுடைய புத்திரபௌத்திரர்களாகிய
தேவர்கூட்டங்கள் வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்வத
ற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப் போவென்
று ஏளிதமாகப்பேசி பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிரமன் கேளும் விஷ்ணு
வே ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாபத்தினலே பத்துதரம்
பூமியிலே பிறந்தாய் நீ அதை யுத்திரியவில்லையோ எல்லாம்படைத்த
என்னைகள் காப்பேறி எப்படிக்கருத்துப்போச்சு பாரென்று காட்டிப்
பின்னுஞ்சொல்லுவார் ஓ விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே
நாம்வந்தோமென்ற கிரகனைசொல்லாத முன்னலே நீ ஒருநாணினிடத்
திலே பிறக்கவே அந்தநாளே உனக்குத்தகப்பனென்று சொல்லட்டு
மா அந்தநாள் உனக்குத்தகப்பனுல் எனக்குத்தகப்பனாவாய்
செவ்விறம்பொருந்திய நெருப்பு மூலமென்னிடத்திலே பிறந்து மூவ
கிலத்தானே கொளித்திப்போவதை அறியாயோ அப்படி உன்னிட
த்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப்போடுவேன் பாரென்று
பிரமதேவர் சொல்லினர்.

இப்படி பிரமதேவர் சொன்னவார்த்தைகள் கேட்டமகாவிஷ்ணு
விற்கு இசெவிகளிலும் வேலாயுதத்தைப்பழுக்கக்காச்சி அழுக்கவி
ட்டு உள்ளே செலுத்தின நெருப்புபோலதபிக்க மிகுந்தகோபங்கொண்
டு புகையெழும்பும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம்வந்
தது எந்தவிதத்திலே யென்று ஆலோசித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்
லுவார் கேளும் பிரம்மாவே நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை என்
னுடைய நாபிக்கமலமென்னும் ஆலோசிக்கவுமில்லை தந்தைகள் யாரா
னவர் தன்னுடையப் பிள்ளைகள்செய்கின்றதப்பினமுறையை ஒருநாளும்
கிலையாக்கினென்றும் இப்படிப்பட்டவார்த்தைகள் சொன்றேயோ ஆயி
னும் பெருக்கல்ல நீ இப்படிப்பட்டவார்த்தையை சொல்லுவாயில் பொறுக்
மாட்டேன் பாரென்று அதிககோபத்துடன் பின்னுஞ்சொல்லுவார்
அதிகவிவருடைய மதமும் யானையைப்போன்ற கைடவனும் எனக்கு
ப்பிள்ளைகளல்லவா அவர்கள் என்னை யிகட்டியாகப்பேசி எதிர்த்தபடி

மிருகங்களை அவர்களுடைய உயிரைவாங்கிவிட்டுச் [illegible] செய்யுந்தொ ழில்களைச் செய்தால் அவனைச்சுதசினன் [illegible] ஆயுதங்களைக் கொண்டபடியாக ஒருகூட்டமாக [illegible] களையெல்லாம் [illegible] ஓ பிரமனே பயித்தியக்காரனைப் [illegible] படியும் உண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற உன்னை [illegible] சென்றுச் சொல்லுகின்றது இந்தத்தலையைக் கொய்தேன் [illegible] னுடைய ஆதிசேஷன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியையும் [illegible] மனை முன்னும் சோமசூரியர் [illegible] கொண்டு போனபோது நான் [illegible] கொண்டு வேதங்களை வாங்கினேன் [illegible] மார்த்தியமுள்ள அனேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களை [illegible] ட்டமறையாளனும் [illegible] ல் வெட்டபட்டார்கள் [illegible] டதென்றுப் பயப்படுகிறதென்றான்.

இப்படித்தானே ஒருவருக்கொருவர் அனேகமுங் [illegible] ச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கோபமானதுப்பெற்று [illegible] கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் கின்று பூலோகத்தில் [illegible] கள் செருமினார்கள் சிமிர்நாக்கள் நெருப்புப்பொறி [illegible] ருக்கெனக்கண்களை விழித்தார்கள் இப்படியாக எதிர்த்து [illegible] விஷ்ணுவுஞ் சண்டைசெய்யும்போது மலைகளெல்லாம் பொடியாகிப் போயின அண்டகடாகம் படீரென்று வெடித்தது பகிரண்டத்துடை ய சந்திர சூரியர் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலையுடைபொருக்காமற் [illegible] உடலை நெளித்துக்கொண்டான் சர்வப்பிரளயம் வந்து உலக மழியப்போகிறதென்று தேவர்கள்கண்களை இறுக்கிக்கொண்டார்கள் நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன திக்கெ ல்லாத் துன்பமாய் அதிர்ந்திருந்து விழுந்தது [illegible] [illegible] முதலாகிய நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போயின அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கின்ற யானைகள் நடுங்கிப்போயின ஒருவரையொ ருவர் [illegible] [illegible] [illegible] விசையில் [illegible] எதிரேயென்றுக் குதித்தன்றுச் சொல்லுவார்கள் அப்படிக் குதித்துக்கொண்டு மிகவும் மடியைப்பிடித்துக் [illegible] போலவேக விசைகூடின்று திரிவார்கள் அந்நேரமும் இருவரும் வலிமிடமாகவரு

தலைமொத்திக்கும்படியாகவும் அவ்வேளையில் உலகத்தில் உலர்ந்து போகின்றவைகளும் தவழுகின்றவைகளும் நடக்கின்றவைகளும் பறக்கும் ஜீவராசிகள்போல ஆகாசத்திலே பறந்தன நிலையாயிருக்கிற மரமும் மலைகளும் இரிந்தன நிலைதவறி நிறைந்த ஐந்து வகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போயின எவ்விடமும் அகங்காரமும் நிறைந்து மகமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரம் சோராயின அப்போது சர்வசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டை செய்யும்வேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டு தேவேந்திரனிடத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச் சொல்லுகற்கு முன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்ட துன்பங்களையெல்லாஞ்சொல்லி பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்க தேவர்கள்சொல்லத்தொடங்கினார்.

தேவருமதேவேந்திரமகாராஜனே பிரமா விஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் பூமியில்பிறந்து பெருத்த யுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் ஆனபடியினாலே எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்த மார்க்கம்வேறேயில்லை எல்லார்க்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இந்தச்செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்றுச் சொன்னார்கள் தேவர்கள் அதற்கு தேவேந்திரனும் சம்மதித்து பின்பு அவரோடு தேவர்களெல்லாம் போய்ச்சிவபிரானுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலர்ப்போன்ற பாதத்தைத்தொழுது சொல்லுவார்கள் ஓ மங்கைபாகனே விஷ்ணுவும் பிரமனும் சண்டைசெய்வதினால் வருந்துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத் தாயோதுணையில்லாமல் மற்றோர்துணை பூமியிலுண்டோவென்றுச்சொல்லியும் பின்னுஞ்சொல்லுவார் சுவாமி உருண்டுகொண்டிப்போகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையும் இறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தையடையாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாய் புகுந்து உன்னுடைய அனாமியாகிருபாக் கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோம் அனேகப்புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிருக்கின்ற உடம்பாறத்தைப் பொருக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெட்டு பிரியத்திருவே கிருபை செய்கிற சுவாமியே பெரியசமுத்திரத்திலிடத்தும் நிலைமுழுகிநாவும் போகாதமுக்கமலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாக உன்னைச்சேர்ந்தோம் இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனை தேவர்கள் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்கையில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்த சண்டையின் மூலத்தைஅறி

[illegible]

...னின்று அன்னப்பட்சியாக உருவானதுக்கொண்டு ஆகாயமார்க்
கத்திலெழும்பினர் இப்படிக்கிளம்பிய பிரமதேவன் [illegible]
[illegible] ஆயிரங்காதவழியாகப் பரந்து மேலேறப்போனார் [illegible]
[illegible] சேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காதவழி
ரம் ஆகத்துக்கொண்டு விஷ்ணுவானவர் இறங்கப்போனார் அது
படியிருந்ததென்றால் அம்மலை தங்கமயமாகிய சட்டையை பூட்டின
போலவும் அதில் இரைக்கிறதற்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்
தாண்டிபோலவும் முத்துக்களிழைத்திருக்கின்ற அழகிய [illegible]
லவுமிருந்ததனவாம் அது அப்படியிருக்க வராகவடிவமெடுத்த மகாவி
ஷ்ணுவானவர் உலோகத்தலைக்கடந்து அதில் இருக்கின்ற ஏழுலோ
கத்தையும் முறையே துளைத்துக் கடந்துபோய் [illegible]

[illegible]

டச்சிறித்து பார்த்து ஆயிரம்வருடந்தேடினார் அப்படியனேக நாள்
திரிந்ததினால் தளர்ந்துபோய் பார்த்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவேயிரு
ந்தது அக்கினிதூண் அப்படியிருக்கப் பிரமன் அன்னமாய்ப்பறந்து
போகும்போது [illegible] அடங்கிற்று
குறைவில்லாத தங்கம் பெருமைச்சம் அறிப்பட்ட மனக்குறைவு
வற ஒருவருமில்லாமல் நான் ஒருவனுமாயிருந்தே பிரமன்சிவதற
மணிமேல் [illegible] விஷ்ணுவுதித்த [illegible] அடியை அறி
ந்து திரும்புவானோ அல்லது [illegible] நாயகேடு இனிநமக்கொட
க்கூடவென்று திரும்புவானோ என்கிற துக்கமடைய ஸ்தாவிருந்த
தாழைகள் நெருப்பிலே பட்டு [illegible] மனமுடையதாலும்
ம் சொல்லுவான் நித்தியவஸ்துவைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன்
பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது ஜெயங்கொள்ளப்
போனேன் அன்றுமுதல் இன்றுவரையிலும் வெகுகாலமாய்த் துக்கமுற்
றிருந்தில் இருந்தேன் என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ [illegible]
லத்திலே நான்செய்தபாபத்தினாலேயோ வென்று வினைத்தை [illegible]
ந்தும் யென்றுவான் ஈசர் இவ்வளவுகாலம் தேடியும் முடியை
அறியாமற்போனேன் ஆனாலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில்
பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலும் [illegible]
ன்று பொய்சாட்சி சொல்லுதற்கு ஒருவனையுமில்லையேயென்று விசன
ப்பட்டான் அந்த சமயத்தில் தாழம்பூவானது [illegible]
[illegible]
[illegible] தாழம்பு பிரமனுக்குச்சமீபத்தில் வர அதைக்கையினால்
பிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து நழுவிவிழுந்த தாழ
ம்பூவானபடியால் மெய்யான பெருமைக்கேசரி [illegible]
விட்டுவிடுவாயென்று சொல்லிய தாழம்பூவின் வார்த்தையைக்கேட்டு
அழகான தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்கேவந்தாய் [illegible]
க்கேட்கப் பிரமனும் விஷ்ணுவிருவரும் அறியக்கூடாத பரமசிவனு
டைய சிரத்திலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லியும் மறுப
டியுஞ்சொல்லுகின்றது சுவாமியின் திருமுடிமேல் நின்றுவிழுந்து [illegible]
இலாயிரம் வருடங்களாகவந்தேன் இன்னும் [illegible]
வருஷத்தில் [illegible] வேண்டாம் [illegible]
ன்று தாழம்பூசொல்லப் பிரமன் [illegible] வெகுநல்ல
வார்த்தைகள் சொல்லி [illegible] தாழம்பூவே [illegible]
க்குத் துணையாயிருந்து [illegible]

ளை நீக்கினவுன்னைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்றதுணையும் உறவும்வே
றில்லை நானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியுமல்ல என்பெயரோ பிர
மன் நானும் விஷ்ணுவும்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினள
வைத் தெரிந்துக்கொள்ள வெண்ணினோம் பூமியின்கீழிடத்தை பிளந்
துக்கொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகியநான் முடி
யைக்காண வெகுநாள் தேடியுங்காண்கிலேன் ஆதியந்தமாக கடந்த செ
ய்தியிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதினால் பலனென்ன பெருமைப்பெ
ருந்திய உன்னுடைய நல்லவறிவினாலே நினைத்தகாரியம்முடிந்தால்தான்
பயன்பூமியையகழ்ந்து விஷ்ணுவுடன் பகைகொண்டு பறவையாயுருவெடு
த்த இப்பிரமன் சிவனுடைய முடியையறிந்தானென்று நீ சொல்லவே
ண்டும் என்று பின்னும் சொல்லுவான் பிரமன் ஓ தாழம்பூவே கேளும்
இதுவன்சனைத்தெரழியிலென்று தள்ளாதே யாதோ ஒருவன்பத்தை
யடைந்தவர்க்கு உயிர்சேதம்வருமானால் அதைப்பிழைப்பதற்குப் பெரு
தாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம் இது பாபப்பட்டுச்சொல்லக்கூடாத
வார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னால் பிசகத்தைவிரும்பினவர் விஷ
த்தையுந்தின்ன இசைவார் பரமசிவனுடைய முடியில்வாழுகின்ற தாழ
ம்பூவே வேறேஒரு ஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் இதற்குட்ப
டென்றுச்சொல்லத் தாழம்பு அதற்கிசைந்து] ஆகாயத்தில்நின்று
க்ஷணத்தில் பிரமன் பூமியையகழ்ந்த விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து சேர்ந்
தான் அப்போது மகாவிஷ்ணுவானவர் பிரமனுடைய முகத்தைப்பார
த்து யேதுகேட்பாரெனில் ஓ பிரமனே பரமசிவனுடைய சிரத்தைப்
பார்த்தாயாவென்ன பிரமன்சொல்லுவான் விஷ்ணுவே என்னுடையநல்
லவறன்னைக்கேட்பாயாக ஒன்றுநொடியிலே நானுசிரங்கரம் பார்த்து
எல்லோருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடையச்சிரம்பார்த்துவந்தேனென்று
ச்சொன்னான் தாழம்பூவும் நானுந்தான் பிரமன்பார்த்தானென்று சொல்
லிற்று.

அப்படியாகப் பிரமனுந் தாழம்பூவுஞ்சொன்னவுடனே அக்
கினிமலையானது படீலென்றதாகவெடித்தது வெடித்தசத்தத்தில் இரா
ட்சதர் தேவர்கள் திக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்குயானைகள்
கள் ஒரிபர்களை உருக்கிச்சாய்த்தாலெப்படியோ அப்படி ரத்தசலத்தை
க்கக்கின செக்கர்வானத்துப் பிரகாசமும் மறிக்கப்போம்படியாகவும்
முருக்கம்பூவிதழ் கருக்கும்படியாகவும் சிவந்ததுமது திருவுருவின் ஒளி
வுபொருந்திய சிரம் விபூதியினால் வெளுத்தவுடல் கம்பீரான ந அந்

வெடிப்பில்நின்று பரமசிவன் எழுந்தருளினார். அப்போது முப்புரத்
தையெரித்த நகைப்பு அவர்முகத்திலேவந்து ஓ பிரமனே உன்னுடை
ய அகங்காரத்தினாலே சொன்னது நன்றாயிருந்ததென்றுஞ் சொல்லி
நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடு
ங்கி வெடிக்கப்போயின சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின
மேகங்கள் மறைந்தன சிரந்தரமாயிருக்கின்றவைகளெல்லாம் இரத்
தன நிரைத்தவைகளெல்லாங் குறைந்துபோயின குறைத்தவைகளெல்
லாம் நிரைந்தன கூட்டமாகியதிக்குகள் அதிர்ந்தன மரங்களெல்லாங்
கரிந்தும் பொரிந்தும் எரிந்துப்போயின தேவர்களெல்லாம் பிரமன்
றின்றோ அழிந்தாரென்று பயப்பட்டார்கள் பூமியன்னையாளும்படி செ
ன்னிகொன்னையாக புஷ்பமழைபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோ
ஷம்வந்து பிரமனுக்குமுன்னே அகங்காரமென்கிற இருள் நீங்கிப்போ
யிற்று அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணு அக்கினிமலையினிடத்
திருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடிகார வந்தனஞ்செய்து நாப்பர
வசங்கொண்டானந்தக்கூத்தாடினார் நான்குமுகமும் ஐந்துமுகமா
யமைவிடக்கூடாத இச்சரவமியைந்தனிந்தும் கூடினேன் இனிநான்
யெவ்வளவு கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார் இப்படியிருந்த
பக்தியினாலே தேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடைய அன்பைத்தெரி
ந்து பார்த்துக் கேட்டவரங்களெல்லாம் சிவன் அளிக்கச்செய்து பின்
புபிரமனைப்பார்த்து கேட்டவரங்கள் ஒன்றுகாமற்படிக்கும் பூமியின்
மீதுகோவிலும் பூசையுமில்லாமற்போகக் கடவதென்று இருவரும்பெற்
றினார். பின்புதாழம்பூவைப்பார்த்து நீ தாழம்பூவே நீயிப்போதுநேர்
ந்து பொய்சாட்சிசொன்னபடியினாலே நம்மை அர்ச்சிக்கக்கொண்டு
நின்றேனென்றுந் தள்ளினார் அதன்பின்பு சுவாமிகுருசிப்படிப்பட்ட
க்கோபம் வந்ததைப்பார்த்து அக்கொடுத்துப் பிரமன்றன்னுடைய
தேகம் பூமியிலே நன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்து சொல்லு
வான் திருமுடியைநெருப்பையொத்தஜ்வாலைபோசடைநாநுவராகிய ஒரு
வைமலமென்கிற செடிமுடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவிலோலாயத்
திரியாநின்ற சிறியேன் ஒருப்பொருளோர் உருவமானவரே அகண்டவெ
ளியானவரே நான்குவேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடைய அந்த
ரத்திலிருக்கின்றவரே. ஒப்பற்றமுதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ள
வேண்டாம் எல்லாகதிகளின் மேலும் நிறைந்து நின்றவிய வழுசமுத்திர
ங்களாய்த்து லெவிராய்கட்டால் அதைப்பற்றுவதற்கு வேறேநலமுண்
டோ உமக்கோபிப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கின்றசீவ

ராசிகள் யெப்படிப்பிழைக்கும் முன்னே சமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆல
காலவிஷத்தையுண்டமூர்த்தியே கோபஞ்செய்யவேண்டாம் மூன்றும்
பிறையாறும் பூரணச்சந்திரனும் வெண்ணறியும் ஆறுநியும் தேனுமி
யும் புத்தயமாகியும் மலைகளாகியும் திருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற
மேகமாயும சொல்லாகியும் நாகமாகியும் மற்றும் காசாகிதநுபமாகியும்
இருக்கின்றமூர்த்தியே உமக்கு முறையோமுறை என்னைக்கோபிக்க
வேண்டாம் அடியேனைக்ஷமிக்கவேண்டும் இறையவனே மிகுந்தவெப்
பத்தைக்கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன்தேகமல்ல
வே தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விடவெழும்பினதலையும் அருபோன்றமத
த்தையுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே அந்தரிஷிகள்விட்டசிவப்
பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய எமனல்லவே
திருபுரமல்லவே நானெவ்வளவு உமக்கு என்னொருபொருளாகக்
கோபஞ்செய்யவேண்டாம் யாவருமறியக்கூடாத உம்முடைய முடி
யைவழிபேரெனகிற மாத்திரத்திலே பாவையுருவமானேன் இனி
மேல்துக்கத்தையடைவேன் சிறுமையடைந்த யென்னிடத்தில் கிருபை
செய்யுமென்றுச்சொல்லி விசனப்பட்டப்போது மருக்காயத்துக்குளிர்
ந்தஜலம்போலச் சிவபிரான் சந்தோஷமாகி திருவாய்மலர்ந்துச் சிலமொ
ழிகளை அருளிச்செய்யத் துடங்கினார்.

ஓ பிரமனே இனிமேல் நீபயப்படாதே பூமியில் பிராமணர்களுக்
குச்செய்கிற பூசை உன்பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டா
கியமகாமேருமலையைத்தாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போதும்போல்
படையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள்தவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின்
விஷத்தையுண்டதிருமைக்கடலாகிய சிவபெருமான் பின்னுஞ் சொல்லு
வார் பிரம்மாவிஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இத்தலத்தில் அநுக்கிரகஞ்
செய்து வரங்கொடுத்தப்படியினாலே இத்தலத்திலதக்கற்றிலுமொன்றுயோசு
னைதூரம வரைக்கும் சுத்தபருத்திராமாக யிருக்கவேண்டுமென்றுசெந்தி
மலை சிறியவுருவத்தோடுங் கூடியமலையாகக்கடவது பேரின்பத்தைத் தி
ரந்த மோக்ஷத்தைத்தடையில்லாமற்கொடுக்கும் இந்தத்தலத்திற்கு அ
ருணசலபுரியென்றுப்பெயராகும் துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும்
தேவர்களும்சம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம்
ஆனபடியால் இந்தத்தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப். பிரவிதுக்கத்தை
நீக்குவோம் இந்தப்பர்வதமும் இந்தத்தலமும் பிரளயக்காலத்திலும்
நாசமடையாது லக்ஷணத்தையுடையதாகி மோக்ஷமின்ற திக்குகளிலுள்

சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும் பூமியிலிருந்தியத்தியத்தானச்செய்தவர்களும் இயமையான மோக்ஷத்தைக்கொடுக்க விரும்பிசோதியுருவமாகிய இந்தஸ்தலத்திலவதரிக்கவரத்தைக்கொடுப்போம் இதிற்றுருஷ்காளஞ்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும் இத்தலத்தில் பாவமேயுண்டாகாது இதைசந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது நம்முடைய ஆணைப்படியென்றார் பரமசிவன் இந்தப்படிச்சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினிமலைக்குறிகு ஒருபெரியமலையாய் நிரம்பொருந்திய பிருந்தப்பிரகாசமவிருந்து பிரகாசித்ததைப் பார்த்த பிரமனும் விஷ்ணுவும் சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார்கள் தேவர்களும் எங்களுக்கும் இந்தமலையின் சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் எங்களுக்கெளியசிரமைக்குளெல்லாமனாந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள் அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமனும் கருடவாகனத்திலேறுகின்ற விஷ்ணுவும் பலரதேரமைச்சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைந்து மற்றமலைகள்போலிருக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார் இந்தமலையின்உச்சியிலே ஒருப்பிரகாசம் எல்லாருக்குந்தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிச் சொன்னதும் தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஓ பிரமவிஷ்ணுக்களே கேளுங்கள் கார்த்திகைமாசத்தில்கிருத்திகைநட்சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்படியே பொருந்திய அட்சைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமல் உலகத்தில் மிகப்பெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரியகலிகளும்இடைநூறைநீங்கும் இலதப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள் கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்கும் முத்திவரங்கொடுக்கப்படும் இரப்பினையும் பிரப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தானபடியினாலே இந்தமலைக்குமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலை கெப்புரிமாணபடியினால் அருணகிரியென்றுறுபெயர் அலகற்றுநாம்பூமியிலேசொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தில் மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச்சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்யப்பிரமாவிஷ்ணுகள் சந்தோஷமடைந்து சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார் ஸ்ரீ அருணாசலேசரே மலையாயெமக்கு ஆகாயத்தில்நின்று பெய்கின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களியார் நட்சத்திரக்கூட்டங்களை முத்துமாலையாகவல்லா

து வேறேமுத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களியார் சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாது தீபங்கொண்டுவந்து வேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானவைகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஒருலிங்கவடிவமாய் யெழுந்தருளவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொண்டார்கள் அதற்குப்பரமசிவம் திருவுளமிரங்கி அப்படியேலிங்காரமேசம் பக்தியுடன் பூவியுங்கொண்டாட மலையினுள்ளேயமைவுகோலஞ்செய்தார் எந்ததேசமும் புகழும்படி அவ்விடத்திலொருலிங்கந் தோன்றிற்று அதைக்கண்டுவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிறதேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ள மதிலுஞ் செய்வித்தும் எப்பொழுதுமழியாத வாட்டமுள்ளதாகவும் முத்தாற்றுருப்பது வகையாகியதீர்த்தங்களும் உண்டாக்கினார் அழகுசெய்தார் வழியாதச்சவத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் பெண்களும் ராசவளையமின நீங்காமல் தேவர்களும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிரகாரங்கள் விழும் போன்ற களங்களையுடைய நாடுகளாக அரம்பையர்கள் பிரகாரங்கள் பெரும் பிரமாவிஷ்ணுக்களோ நீங்கள் காலையில் முழுகி மாவரிந்துக்கொண்டு லிங்கசடைகட்டி விபூதியைத்தேகமெல்லாந்தரித்து ருத்திராட்சமாலை பூண்டுக்கொண்டு திருமஞ்சனத்திருந்தும் சில பூசைசெய்து திருவண்ணாமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினொருபிராம்வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தாங்கள் பதிக்குப்போய்த்தங்களதிகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள் அவர்களப்படியிருக்க சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலத்தலம் அமைந்தபிரகு கயிலைமலையிருக்கும் ஆசைபெருந்திருவும் இந்தமலையே பொன்னுருவம் கொள்ளுமாயின் வெள்ளியின்மேல் ஆசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்தலங்களும் தேவலோகமும் குற்றமில்லிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிருந்த நட்சத்திரங்கள்போல் ஒளியானதுமழுங்கிப்போயின அதுஅப்படியிருக்க நந்திகேசுவர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்துச்சொல்லுவார் விஷ்ணுவும் பிரமனும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பை என்னுருக்கொல்லுதற்கு பெரியதன்றுஆம் எனக்குத்தெரிந்த அளவில்இதுவுமட்டுக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் அம்மொழியைக்கேட்ட வரிசைப்பெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்துவணங்கி சுவாமி பார்வதியார் இம்மாத்தலத்தில் அவதாரஞ்செய்ததும் சுவாமியை

நோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடபாகம் பெற்றதுஞ்சொல்லவேண்டுமென்றுக்கேட்க நந்திதேவர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

உ-வது திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

௩-வது பார்வதியார் திருவவதாரச்சருக்கம்.

பூர்வகதை.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே முன்னாளில் பிரமதேவனிடத்தில் பிறந்த தக்கனென்பவன் அரியதவஞ்செய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு பிரசித்தமாய் வாழுகின்றகாலத்தில் பார்வதியார் தக்கனிடத்தில்பிறக்க அந்த அம்மையாகியபார்வதியாரைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துக்கொடுத்து சுவாமிக்கு மாமனாரும் படியும் பெற்று வாழ்ந்துவருநாட்களில் ஒருநாள் தக்கனென்பவன் சுவாமியினுடையச் சபைக்குப்போயினான் அவ்விடத்தில் சுவாமிதனக்கு எழுந்து மரியாதை செய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் ஐசுவரியமுடைய வேண்டுமென்றும் பனிரெண்டுசூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள் சத்தரிஷிகள் அஷ்டதிக்குப்பாலர்கள் சுவலோகத்தார் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்ற பிரமன் விஷ்ணு சரஸ்வதி இலட்சுமி யிவர்கள் சந்தோஷமடைந்துச் சுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும் முதல்வனாகிய பரமசிவனை நிந்தித்து முடிக்கக்கூடாத பெரிய யாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான் தக்கனென்பவன்.

அப்பொழுதுப்பார்வதியார் தன்னுடையத்தகப்பனாகியதக்கன் யாகம்பண்ணுவதைக் கேட்டு பரமசிவனை வணங்கி சுவாமி என்னுடையத்தகப்பன்செய்கின்ற வேள்வியைப் பார்த்து வருவதற்கு உத்தரவு கொடுமென்றுக்கேட்க அதற்குச்சுவாமி சொல்லுவார் கேளாய்ப்பார்வதியே உன்தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்திக்கின்றானே நீபோகலாகாதென்றுச்சொல்ல அதைக்கேட்டு சுவாமி என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மையைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்தில்வந்துசேரென்றுச்சொல்ல அம்மொழியைக்கேட்டுப் பார்வதியாரும் சந்தோஷமடைந்து தன்னுடையதகப்பன்செய்யும் யாகத்தினிடமாகப்போய்ச்சேர்ந்தாள் சேர்ந்தபின்பு பார்வதியாரும் தகப்பனுடைய யாகசாலைக்குள் நுழைந்து போய்த்தன்னுடையத்தாயைவணங்கினள் அவளிந்தஅம்மையைத்தழுவி உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லாதிருந்தாள் அதன்பின்பு நிறைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்ய அவனும் நிந்தனையாகப்பேசினான் அதைக்கேட்டுப்பார்வதியாருக்குக் கோபமானதுப் பெருகிக்கூறுவாள் உன்னுடைய யாகசாலைபாழ்பட்டுப் போயிருந்து விநாசமடைந்து கூடலையாய்ப்போகக் கடவதென்று சபித்து இப்பாவியால்வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகாக்கினியிலே தன்னுடையத் தேகத்தைவிட்டாள் இச்செய்கைகளை உணர்ந்தப் பரமசிவன் எப்பொழுதுங்கூடவிருந்தபாகந்தியாகத் தைவிட்டவுடனே ஒன்றாயிருந்தபரமசிவனுடைய உயிர்சரிக்கியதை யடையுமோகுளிர்ந்தசந்திரன் தம்முடைய சிரத்திலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகின்றபடியினாலே அதிகதாகமடைந்து தீர்த்தக் கரையிலே பாவியினுடைய யாகத்தையழித்துவிட்டுவாவென்றுக் கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணினின்று வீரபத்திரர் ஆயிரங்கைகளும் புயமும் தலைகளும் யாகத்தினால் தினின்று அவருடைய தேகம் எப்படியிருந்ததென்றால் மேகத்தைப்பார்க்கிலும் வடிவான அங்கரூபமும் மாணிக்கம்போன்ற மரகதத்தினை மிகுந்த கிரீடத்துடன் சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்கொப்பாகி முடிபோல் முழங்குகிற நெருப்பாகிய வாய் நஞ்சைக் கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண் கொதிக்கச் சிரத்தின்மேல் வைத்துக் கூப்பிய கைகளோடு எம ஐயராகிய வீரபத்திரர் வந்துதோன்றினார் இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடைய தோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டு சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின்தோல் இடைப்புக்கச்சையாகவும் விரித்து இமைப்பதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த தேகமுடனேயான இவர் அமைந்தது என்னகாரணமென்று வீரபத்திரசுவாமியும் தோத்தரித்துநின்றார்.

அப்படிக்குநின்ற வீரபத்திரரைப் பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சலத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் கொப்புகளுக்குப்போம் மேகம்போலப்போய் தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துவாவென்று அருளிச்செய்தனர் அதைக்கேட்டஅக்கணமே வீரபத்திரர் அதிசந்தோஷமடைந்து சுவாமியினுடையத்திருவடியைத் தொழுது பக்கத்தில் நின்ற பூதகூட்டங்களும் பேய்களும் குரும்பெருக்க கோஷ்டத்துடன் விரைந்து நடக்கின்ற அஷ்டமாகாளிகளைத்தரித்துக்கொண்டு ப-

த்தபூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டங்கள் வீசிக்கொண்டு வர அ
ஷ்டதிக்கிலிருக்கும் யானைகள் எட்டையும் காதிலேகுண்டலமாகத் த
ரித்துக்கொண்டு வெள்ளை சட்டையை யணிந்தநல்ல பரிசுத்தமாகிய
சாமரங்களிசவும் வடவாமுக அக்கினி யைக்கொண்டிருந்த வயற்றினு
டைய இரண்டாயிரம் பேய்கள் மேகங்களைப்பிழிந்து குடித்து ஆற்றி
க்கொள்ளுகின்ற அலைகள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்
டாகப்பிளந்து இரண்டுகட்டவாயிலும் வைத்தபோலயிருக்கும் ஆயிர
ம் பூதங்கள் முத்துக்கொடைகள் பிடிக்கவும் இராத்திரத்து பெருக்கின்ற
அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடைய சொரூபங்களை வாயில்வைத்து அனே
கப்பூதங்கள் ஊதவும் இரத்தம்போல ஏமராஜர்களேறிய எருமைக்கடா
க்களுடைய சொரூபங்களை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் ஆயிரம்
யானைகள் கட்டி இழுக்கின்ற தேரின்மேலேறியபோது சில பூதங்கள் யா
னைரூபங்கொண்டன சிலபூதங்கள் குதிரையாயின சிலபூதங்கள் மனித
ருக்கொருபமாயின அளவில்லாதப்பேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்
படவும் அப்போது வீரபத்திரர் யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி பயங்கொ
ள்ள அவருக்குமுன்னேநடந்த பூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலு
ம் குடித்தாலும் விடாய் தீராமல் இரும்பும் பாரமாகிய எழுலகத்தையு
ம் சாப்பிட்டு பசிப்போகாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கும் கூர்மையா
கிய வேலாயுதத்தை ஏந்தின மயூரனையும் கால்கட்டிக்கொள்ளக்கொ
ள்ளும் படியான வலுமையுடையவன் எழும்பக்கலையும் பிடித்து வி
ழுங்கமலையாயிர மேலே தூக்கிக்கொள்ளும் அனேக பிரமாண்டங்களை
யும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலே கொளுத்தும் எட்டுதிக்குந்தேடி
யாகசாலையெங்கே யென்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளை
கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரகலிங்களே வேடிக்கையாய் பூதங்கள் சிலபூத
ங்கள் வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற பெருத்த மலைப்போன்றுமெ
ய்து அதிரல் வீரப்புமேலிட்டுச் சண்டைக்கு எழுந்தன சிலபூதங்க
ள் நம்முடைய சுவாமியை தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்றுகேட்க அவர்
களைக்கொல்லுகிறதற்காகநின்று வீரகைக்கொள்ளும் சிலபூதங்கள் வி
த்திரைச் செய்யும் சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சி
வனைக்குறித்துப்பாடும் இப்படிவீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புஷ்
பாங்குமுல் சிலம்பு முரசு சங்குகள் திருச்சின்னம் முதலான வா
த்திய முழக்கவும் பேரிகைமணித்தவண்டை பேருக்கும் சத்திக்கவும் பூமி
முழுதும் தேடிப்போய்த்தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாபூத

கூட்டங்களும் அதினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் நக்கி
வாரினின்ற மேகவர்ணமாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறின்
ற அக்கினிபகவானும் எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும் பேய்வாக
னனாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மான்வாகனனாகிய
வாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபே
ரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாய் எட்டுபேர்களுந்தேரிலே
றி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களையெதிர்
த்தார்கள் இந்திக்குப்பாலகராகிய எட்டுபேரும் அதிகக்கோபமானது
க்கொண்டு பாணம் சூலாயுதம் வேலாயுதம் உலக்கை வச்சிராயுதம் ம
ழுகத்தி இதுகளை வீரபத்திரருடையச் சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி
யாகப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுபூதங்கள்புறப்ப
ட்டு திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்கள் ஏறிய வாகனங்களெ
ட்டையும் அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்தது இவ்விதமாக
ப் பூதங்களால் எறியப்பட்டுவிழுந்த திக்குப்பாலர் எட்டுப்பேரும் அந்த
வெட்டுப் பூதர்களும் மேலேவிழவும் மற்றப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போ
கவும் யுத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலையைச் சூட்டிக்கொண்டார்கள் அது
கண்ட வீரபத்திரர் எட்டுபேரைக்கைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டு
பேர்களுடலைக்குலைத்து அவ்வுடல்களுள்ளிருக்கிற அயிர்த்தைப்பு
சித்து சஞ்சரித்தன அப்போது தேவேந்திரன் தன் வாகனத்தை விட்
டுக் குயிலுருவங்கொண்டு ஓடினான் ஈசானன் குபேரன் நிருதி வாயு
வருணன் இவர்கள் தோற்றுவெட்கத்தையடைந்தார்கள் எமன் இரத்
தான் அக்கினிபகவானுடைய எழுநாக்கையும் சுவாமி அன்பருடைய
பாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் அதுகண்டு பயங்
கொண்ட யாகர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகரிஷி பிரமனாகும் தே
வருமேவேறாகக்கொண்டு உடலை உரித்து எரித்தார் பார்வதியின் தாயாகி
ய தக்கனுடையப் பெண்சாதியின் இரண்டு காதையும் அறுத்துத்த
ள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போயினார் வீரபத்திரர்.

அப்போது தேவர்கள் கூடிச் சோமபானஞ் செய்ததை நினைத்த
னக்கு விரோதம் பண்ணமாட்டும்படியாகசாலையிற்புகுந்து யாகத்தம்பத்தைப்
பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்தத்தக்கனுடையத் தலையை மலைபோல்கீழே
விழ அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போதுஅந்தபூதகணங்களிலொன்று அ
னேககோடியிலேதானே அத்தக்கனுடையத்தலையைத்தின்றுவிட்டபின்
பு பாடுகளிலேறுகின்ற பசப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்கள் பிராண

னையும் அஷ்டவசுக்களையும் மறுமுள்ள தேவகணங்களையும் ருத்ரகணங்கள் போல் வெளிந்துப் படுத்திருக்க முனிவருடைய பிராணனையும் பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர் விட்ட வேலாயுதம் பொக்குகொள்ளவிட்டன சூரியனுடைய பற்களுங் கண்ணும் தெறித்துக்கீழே விழ அடித்தார் சரஸ்வதியைப் பிடித்து இரண்டாகக் காக்கையறுத்தார் நிலத்துமியைமூக்கரிந்தார் வீரனடாமணியைத் தரித்தக்காலே சந்திரனைமிதிக்க அவன் தேகம் நீக்கியுடைய பாகசாலை நெருப்பைமிதித்திறேல் அந்த வெப்பத்தின் அப்பியவெல்லாம் போலாமென் பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் யாவரும் தகுந்த யுடைய யாகசாலையும் முன்பாகத்திலும் மாயமாய்த் தோன்றி எழுந்து சேனையைச்செய்ய அவர்களை வீரபத்திரர் சேனையுடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால் வேலாயுதமும் அக்காலமான அக்கினிகளெல்லா மேலேறிக்கப்பட்ட யாகசாலைசக்கரத்தை யடைந்தார்கள் அதற்கு முன்போவாக வைத்திருந்தோரும் எல்லாம் பொரியும் துருதமும் வாரிக்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களை யுடைத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஓமகுண்டமாகவும் உடராக்கினியை பார்க்க நெருப்பாகவிருந்தது.

அது அப்படியிருக்க இந்த பிறக்குப் பாலர்களும் அந்தணர்களும் தலைவராக வந்தவர்களும் முட்டுப்பட்டவராய் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இந்திராதி அவர்கள் தேகம் ஒருகாலே காமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடைய சேனைகள் சாய்ப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையைப்போலிருந்தன கர்ப்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் பிடித்தப்படியினாலே தேவர்கள் அப்பால் உடம்பினின்றும் பிரிட்டதிரம் யாகத்திற்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிந்ததுபோலிருந்தது பலபலப்பட்டிருந்தார்களுடைய வயிறு பிளக்கப்பட்ட அவர்களுடைய குடல் நீண்டதாயாகச் சிந்தினிடைகிறது சர்ப்பயாகஞ் செய்ததுபோலிருந்தன அந்தத்தக்கன்செய்தவேள்வி அன்றியும் சிறப்புப்பொருந்திய இந்திராதிகளாதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இயக்கப்பிரமன் கொடிப்பொழுதிலே அவனைப்படைத்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள் அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்களின்னும் பிரசாதமிருந்தும்படி பிரமனையழைத்து யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார். வீரபத்திரர் அப்போது மிருத்துபோலுதேவர்களை மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப்படைகளும் பிரமருடைய யாகங்களை

அறுந்துறுந்தவர்களினார் மூன்றுதலையையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர் மனதில் உண்டாகிய பத்துப்பிரமருடைய தலைகளையுமறுத்துப் பூமியில் விழத்தள்ளினார் அதுகண்டு அண்டங்களையெல்லாம் உமிழ்ந்த முதல்வராகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் சண்டைசெய்ய மூக்கையுடைய மேருகிரகங்களின்கருடன் மேலேறிக்கொண்டு அனேகம் பாணவருஷங்களைவிடுத்து வீரபத்திரர் மார்பெல்லாம்படியாகப் பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டுதுண்டமாகத் தன்கைபாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார் வீரபத்திரர் அப்போது விஷ்ணுவினுடையத்தம்பண்ணுகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு ஒருசக்கரத்தைவிடுத்துக்கொருசிறுவெண்ணச் சுழற்றிவிசினார் அதைக்கண்டு வீரபத்திரர் அச்சக்கரத்தை ஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்து மற்றொருபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து பாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார், அதுகண்டு தக்கத்திறலே உட்புகுந்துபாய்ந்தனையிலே யிருக்கிறசக்கரத்தைக வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ்செய்தார், அது ஓடிவந்து சுவாமியுடையக்காலிலே விழுந்துப்பணிந்தது அப்படிப்படியிருந்தகென்றால் முக்காலத்திலே விஷ்ணுவானவர் ஆயிரந்தாமரைமலரைக்கொண்டு பரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவருடைய்ப்பக்தியைப்பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருப்பூவைச் சாமிமறைத்துவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்து அர்ச்சனைசெய்துக் கொண்டுவரும்போது ஒருபுஷ்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அர்ச்சிக்க சுவாமிக்குமனதில் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதம் கொடுத்தார் அந்தசக்கராயுதத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்து காலிலேவிழவே கண்டுவிஷ்ணுவானவர் பார்த்துயோசித்தென்றார் சாமினிமேனிந்த ரூபத்தோடேயின்றால் ஜெயிக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை ஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலே வீரபத்திரர் வென்றார் அதன்பின்பு விஷ்ணுவானவர் மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்திலே விழுந்து ஒளிந்தார் பின்பு பிரமன் தனித்து நான்குதலையும் அறுப்பட்டிருந்தார் தேவர்களுந் தண்டத்தாலடிப்பட்டு இறந்தார்கள். பூதகணங்கள் இதைச்சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்டபாத்திரத்தில் அவிர்பாகஞ்சாப்பிடுகிறதற்கு வந்தவர்களிலேசேஷ்டர்களெல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியாலிறந்தார்கள் இப்படிநடத்தில் இவ்வாறாக யாகசாலையோடுயாவரும் நாசமடைந்தபின்பாடு வீரபத்திரர்கயிலாயத்திற்குப்போய்ச் சுவா

மியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார் அதுக்கேட்டுப் பரமசிவனும் கோபமாறி கிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடில்லாதபடியவரவர்க்கும் பழையபடியே அருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்ததுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் பார்வதியைப் பெற்றதக்கனுக்கு மாத்திரம் தக்கசெய்ததற்கு அபராதம் அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அதனுடலில் வைத்துப்போற்றி யெழுந்திருக்கும்படி செய்தார் கேளும்மார்க்கண்டேயரே,

எனக்கு காதராகவிருக்கின்ற பரமசிவனை நினைந்த தக்கனுடைய குமாரியென்று பரிப்பாக உலகஞ்சொல்லுமே நம்மையென்று பார்வதி அந்ததக்கனிட்ட தன்னுடைய தேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திச்செய்து இமயபர்வதராஜன் தபோமகிமையினாலும் முன்னே நமக்காகமென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேனைதேவியினுடைய கெர்ப்பத்திலும் அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தார் தேவர்கள் கற்பகப்புட்பங்களை வருஷமாகப் பொழிந்தார்கள் அருவமன்றிச் சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்றுபட்ட அபின்னசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தில் நின்றும் பின்னசத்தியென்றும் வேறுபட்டும் பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென மூன்றுவகையாகி குடிபிறந்துண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக் கொழும்பாயும் சுவாமிகளுக்கு முத்தாவியும் பரமசிவனிடத்தில் ருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் முதலானவர் உண்டாகிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும் எங்கும்நிறைந்த பார்வதியும் பெற்றவர்களுமறிந்த தவப்பெருமைசொல்லக்கூடுமோ இவ்வண்ணமாகப் பார்வதி இமாசலராஜனுக்கும் மேனைதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ந்து அப்படியிருந்தென்றால் மன்மதன் சிவபிரானைவெல்லவேண்டி அதற்காக வளர்ந்தாளென்றுபார்த்த பலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுயர்ந்து கழங்கு ஊசல் விளையாட்டு முதலானவைச் செய்துகொண்டுவருகிறகாலத்தில் மலையரசனிடத்தில் வேதமுனிவர்க்க நாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவைத்திருந்த அம்மையுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்லத்துவக்கினார் கேளாய் பர்வதராஜனே உம்முடையகுமாரத்திக்கு சிலபொழுதிலே நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண் தோற்றும் ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும் பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய் பவளநிறமாகும் சடைதிசி

ல்பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளையில்லாமற்போம் இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதமாமுனிவர்சொல்ல அதனைக்கேட்டப் பருவதராசன் உள்ளமுருகச் சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கி பார்வதியேநமக்குப் பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகிவரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்குங்காலையில் பூமியிலே தெய்வகங்கையைச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தஇமயபர்வதத்தில் ஒருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதொருவரினாலோ யோகத்திலிருக்கிறார் என்கிறவார்த்தை கேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுஞ் சிலத்தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து யென்னுடையப்பெண்ணை உம்முடையத் தவத்திற்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில்விட்டுப்போயினர் பர்வதராஜன்

அப்படிவிட்டுப்போயினபின் யெல்லா தேவர்களிலுமுயர்ந்த விஷ்ணுவு பிர்மா மற்றவர்கள் பெருமையா யொழிவில்லாத தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமி யாதோ ஒருகாரணத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி பழம், புஷ்பம், தருப்பை திருமஞ்சனம் முதலானவைகளைக்கொடுத்து தன்னுடையப் பாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடைகளுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தாள் இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க யெல்லாதேவர்களும் தேவேந்திரனுங்கூடி பிரமனைச்சேர்ந்திருப்பதையும் குங்குமம்பூசியிருந்ததோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாய்மழுங்கியும் எமனுடைய சூலாயுதம் வளைந்தும் மற்றவர் ஆயுதம்முறிந்தும் தேவர்கள் சிரத்திலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தை அடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று பிரமதேவர்கேட்கத் தேவேந்திரமகாராஜன்சொல்லுவார்கேளும் பிரமதேவரே தாரகாசுரனென்பவன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்றுச்சொன்னார் அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்டபிரமன் சொல்லுவான் இமயன் அக்கினி வாயு விஷ்ணு இவர்களாலும் என்னாலும் உன்னாலும் அந்ததாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையப் பிள்ளையாய் இமாசலப்புத்திரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்பிரமண்ணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று சிறையை மீட்பாரென்றுச்சொல்லி இன்னமுஞ்சொல்லுவார் யோகத்திலிருக்கும் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கிலியதாரணஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உத்திரவுகொடுக்கத் தேவர்

களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைந்தார்கள், அப்பொழுது மன்மதன்விடாய் நீக்கத்தக்க தென்றலாகிய தேரின்மீதிலேறி அமராபதிக்குவந்து தேவர்களைப்பார்த்துக் கேட்பான் எவருடைய தவத்தை அழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களை மயக்கட்டும் நீங்கள் எந்தத்துக்கமாக என்னை அழைத்தீர்களென்றுக் கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டுகைகளினாலும் இறுக்கக்கட்டித் தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடையத்தவத்தை யழிக்கும்படி உன்னைவேண்டி யழைத்தோமென்றுந் தெரியச்சொன்னார் இவ்விதமாகதேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக்கேட்டுச் சுவாமிக்குப்பயப்பட்டு சொல்லுவான் கேளும் தேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர் ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பில்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தினாலும் கருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிப்பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கும் முடியையுடைய அந்த சுவாமி தவத்தை யழிக்கின்ற சத்துவல்லவர்யார் அம்மையோ கன்னிகை சிலதோஷமில்லாத பிரமசாரி இவர்களிருவருடைய சன்னிதியினிமையினாலே சகல உயிர்களுமுண்டாகி விர்த்தியாகும் முன்னெப்படி சுவாமியினிடத்திலிருந்து ஜீவர்கள் உண்டாயினவோ அப்படியே அவர்களிடத்திலேயிருக்கும் மனதிலே தோன்றிய அனேகயெண்ணங்களிலே ஜோதிக்குள்ளதுபோலே உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதினாலே சிவன் தபோருணத்தையுடையவரென்று சொல்லுவார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இளப்பையொழிப்பதாகும் மற்றதேவர்க்கு உண்டாயிருக்கின்ற [மும்மலசம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும் அவர்மேல் யான்புஷ்பபாணத்தை விட்டால் அவைகள் புகையாகக்கருகிப்போகும் அனையல்லாமலும் உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவரை உருவமாகியும் அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்றுந் தெரியாதவரை மிகவும் உத்தந்தசெய்து ஜயிக்கப்படாதென்று மன்மதன் பயப்பட்டு தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகதருவினிழலில் வாசஞ்செய்கின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

கேளும் மன்மதனே மகாவிஷ்ணுவானவர் தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்கொண்டதும் பிரமன் சரஸ்வதியை நாவில் வைத்துக்கொண்டதும் மகாதேவர் தலையிலே கெங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ

சூரியனைச்சாணையில் கடையச்செய்ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண்வந்ததும் உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ வென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் தேவேந்திரன் மன்மதனே நீ எனக்காக அங்கேசென்று சிவனையெய்து அவருக்குக் காமவிகாரமுண்டாகும்படி செய்தால் புத்திரனுண்டாகும் அந்தபுத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப் பிழைக்கும்படி செய்வார் அதற்கு நீயேகாரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்லவார்த்தையைக் கொடுவென்றுக்கேட்க மன்மதன் சந்தோஷமடைந்துச் சொல்லுவான் கேளுந்தேவேந்திரனே சிவனுக்கு விஸ்மயமாக விருந்தாலும் விஷ்ணுவேபாணமாகி யிருந்தாலும் வாசுகியேநாணாக பொருந்தியிருந்தாலும் என்னுடையக்கரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுஷ்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நிலைபெற்றுப்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணினாலும் அந்தசிவனை ஜெயித்துப்போடுவேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியிருக்குமிடந்தேடிப்போகின்றான் அப்படியாக மன்மதன் சிவனைஜெயிக்கும்படியாகப் புறப்படும்போது பொதிகைமலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சந்தனவாசனையும் திவ்வியமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்றுவந்தது வசந்தமாகிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான் சந்திரனும்வெண்மையாகிய வெள்ளைக்குடையினை நான்குபக்கமும் வீசினான் புஷ்பக்கொத்துக்களையுடைய இளமையுள்ள மாமரத்திலெல்லாம் குயில்கள் முழங்கிடாநல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும் அவ்வரும்பில்சப்திக்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிறவர்களாகவும் விளங்க முல்லை சண்பகம் அசோகு தாமரைமுதலாகியக் கணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும் சேனையும் நான்குபக்கமும் நிறைந்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு செம்பு கல் இவைகள்கூட உருகும்படிச் சொல்லுகிறவார்த்தையுடைய பெண்கள் குளிர்ந்தியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள் மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கின்றப் புள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒருநிலர்தபொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒப்பற்றஇருட்டாகிய யானையும் பகைமைப் பொருந்தியக் கினியாகிய குதிரையும் நடக்கப்பருத்த முலைகளையும் பவளம்போன்றவாயையுமுடைய ஸ்திரிகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள்தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டும் புறப்பட வளமாகியகரும்புவில்லையும் புஷ்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஜயிப்பொருந்திய சேற்றியையுடைய இரதிதேவிக்கூடவர மீனக்கொடியுடன் பரமசிவன் யோகத்தி

யிருக்கின்ற வனத்தைவந்து சேர்ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கின்ற அநுகவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுஜெயிப்போமென்று பயந்து வெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான். வண்டுநாணியாக வுடையமன்மதன்.

இவ்வாறு நடுங்கி நேரே வெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்ன கேடு நமக்குண்டாகுமோவென்று நினைத்துச்சாமியின் பின் தெரியாமல் ஒளித்துக்கொண்டு சமயம் பார்த்திருக்கும்போது பார்வதி அக்கடவுளின் முன்னே பணிவிடைச்செய்ய வருதலைக்கண்டு பெண்ணுனை நமக்கிருக்கின்றபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்றுஞ் சந்தோஷப்பட்டு மோகத்தையுண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தை விரைந்து வில்லிலே நாணியேற்றி பாணங்களைத்தொடுத்து சொல்லுவான் நாம் அதிக சண்டைசெய்தால் ஒருகரும்பு வுருவாமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் திருமேனிகரும்புருவமாகிய வில்லுண்டாயிருக்கின்ற நமக்குயாதொருங் குறைவுமில்லை என்கிறசெருக்கினாலே போய் அநேகபாணங்களைவிட்டபோது முப்புரத்தையும் எரித்ததையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அந்த மன்மதன்மேல் நெற்றிக் கண்களைச் செலுத்தினார் அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பை யெல்லாம் கொளுத்திவிட்டது அது யெப்படியிருந்ததென்றால் நெருப்புப் பட்ட யெருக்கன்பஞ்சுபோல் மன்மதனுகிய மாயாரூபப்பொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன் பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அவ்விடம்விட்டு கயிலாயத்திற்கு பூதகணங்களுடன் யெழுந்தருளினார்.

அவரப்படி யெழுந்தருளியபின்பு பரமசிவன் தன்னைக்கலியாணஞ்செய்துக்கொள்ள பார்வதி தவஞ்செய்கின்றபோதும் அவள் வந்து சேரும்படியாகவும் சப்தரிஷிகளை அழைத்துப் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் சுவாமி உன்பெண்ணைக்கலியாணஞ் செய்துக்கொடுமென்று க்கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே யந்த ஏழுபேரும் பர்வதராஜனிடத்திற்குப்போய் இந்தசோபன சங்கதியைச் சொன்னார்கள் இவ்விதமாகரிஷிகள் சொன்னவுடனே கேட்டப் பர்வதராஜன் சந்தோஷப்பட்டான் அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து யேதுகேட்பான் ஓ ரிஷிகளே சிவன் என்னாளு அவருக்குத்தாய்

தகப்பன் பெயரென்ன குடிப்பெயரென்ன அவரிருக்கும் ஊரேது சொல்லுங்களென்றுக்கேட்டான் அதைமுனிவர்கள் கேட்டு நகைத்துச்சொல்லுவார் சிவமே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூலமில் அவர்நல்லஜாதியென்றுந் தெரிவித்து சப்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராஜன் முதலானவர்களெல்லாம் சந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடைய சிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் தகுந்த பொருத்தமுங்கலியாணஞ்செய்கிற காலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்து ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப்புகழ்ந்து வணங்கி விருந்திட்டுப்பொருந்திய திருக்கலியாணமுகூர்த்தஓலையும் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவைத்தான் அந்த எழுரிஷிகளுங் கயிலையங்கிரிக்கு சுவாமிக்கு நடந்தசங்கதிகளெல்லாம் விளங்கச்சொன்னார்கள் பரமசிவன் கேட்டு சந்தோஷித்திருக்க இமயபர்வதராஜன் தன்குமாரத்தியாகிய பார்வதியம்மன் திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அநேக தூதர்களில் கொடுத்தனுப்பினைக்க அவர்களெல்லாந் தேவர்முதலானவர்களுக்கும் கொடுமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும் சக்கிரவாளகிரிக்கும் நுனியையுடைய சந்திரசூரியர்க்கும் சித்தர், சாரணர், முனிவர், தேவர் முதலானவர்களுக்கும் அம்மைதிருக்கலியாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள் அப்படித்தெரிவித்த ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிதேவிக்கும் மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற மகிமைப்பொருந்திய ஏழுதீவுகளுக்கும் நீலகிரிமுதலாகிய சகல பருவதங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாகிய தேவதைகள் தெரிந்துசேர்ந்தார்கள் முனிவர்களும்சித்தர்களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்து வந்தனர் எட்டுத்திக்கையுந் தேர்களும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைந்துவிட்டார்கள் ஆகாயத்திலேயிடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் கொண்டிலைகளையுடைய வாழைகளையும் கமுகுகளையும் வரிசைவரிசையாக நட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிறப் புழுக்கைத்தரைத்து தரையெல்லா மெழுகினார்கள் தோரணங்கட்டினார்கள் அதில் முத்துமாலைகளை தொங்கவிட்டார்கள் ஆகாசத்தைக்கவைப்பொருந்தி வந்து பூரணகும்பங்களை வைத்தார்கள் நாதமாகிய இரத்தினங்களைக்கொண்டு யேற்றினார்கள் பிரமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படி சிங்காரித்தார்கள் அது அப்படியிருக்க இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியை மலைமேலிருக்கிற பெண்கள் கூடி கற்பகமலர்வாசனை சேர்ந்த

காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்புத்துவளும்படி சேலைக
ட்டி ஆபரணங்களும் முத்துமாலையுஞ் சூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய மா
ருமலர்மாலைசூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகப்போட்டணிந்து வெகுவி
தப்படிச் சடங்குகள் செய்தனர்.

அது அப்படிநடக்க வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களையெய்
தமாரனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அந்தநீறைப்பூசிய சுத்தஸ்படிகமய
மசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமன் முதலானவர்கள்
கூடிப்பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகப் பிரகாசிக்கும் வஸ்திரஞ்சா
த்திக் கற்பகப்பூமாலைத்தரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக்
கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்து
ம சுவாமியினது சடையிலேதரித்த பிறையைப்பார்த்து தம்முடைய
ப்புருஷனென்றுச் சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்போலே முத்
துகள் பிரகாசிக்கின்ற திருமுடிசூட்டிப் பொருந்தியகண்களாயிருக்கிற
சந்திரசூரியரிருவருங் காதிடத்திற் குடியிருந்தார்போல அழகாகிய
இரண்டுகுண்டலங்களையுஞ் சாற்றினார் விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்று
க்கொள்வதற்காக தம்முடையக் கண்ணொன்றைப் பாதத்திற்சாத்
தினாரே அந்தக்கண்ணினதுக் கறுப்புச்சோதிக்காலேற்றிப் பரவினது
போல் நீலமணிகளாலிழைத்தச் சிலம்பைத்தரித்து சர்வஜ்ஞராலும்
விரும்பத்தக்க அலங்காரஞ்செய்தார்கள் அப்போது பரமவிஷ்
ணுவுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார் அதுக்கன்றி அரம்பாஸ்திரீகள்
மஞ்சளாலத்தியெடுத்தார்கள் விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னே
வந்து வணங்க செவ்வாம்பற்பூபோலும் திருவாய்மலர்ந்தருளுமென்
றார் தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற பிரமன்வந்து நமஸ்கரித்தார் சந்த
இரத்தினமிழைத்த திருமுடியை யசைத்தார் தேவேந்திரன் வந்தன
ஞ்செய்யப் புன்சிரிப்புக்கொண்டார் மற்றதேவர்களெல்லாரும் வந்து
வணங்கக்கருணைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார் சடையிலேயுள்ளதகப்
காசலத்தினால் பிறையைநனைத்துச் சூழ்ந்துவிட்டு அரும்பானப் புட்டித்த
தென்று சொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடைபிடிக்கவும் அலைய
டிக்கின்றகங்கையின் சுருளையுஞ் சந்திரனுஞ்சேர்ந்த விழுந்ததுபோலும்
இரண்டு சாமரம்வீசவும் இலட்சுமிகாந்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர்
பாக்கு வெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்துக்
கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும் கற்பகத்தருவின் நாதனாகிய தேவேந்திர
ன் படிக்கமெடுத்துக்கொண்டுவரவும் பொன்சபைத்தில் நின்று ஆல

வட்டம்வீசவும் தும்புரு நாரதர் இவரிருவர்களும் வந்தனஞ்செய்து
இருபாரிசத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும் எமன்தங்கத்தினால் செய்தி
ருக்கின்ற பாதக்குறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும் வாயு
பகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பி
க்கவும் ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவர
வும் சூரியர்களனேகரும் சந்திரர்களனேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொ
ண்டுவரவும் தேவகன்னியர் அனேகவஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்
டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும் நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளி
ழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களை சுமந்துக்கொண்டுவரவும் கின்னர் கிம்
புருடர் வீணைவாத்தியஞ் செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சமீபித்துச்
சுவாமி எல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும் சந்திர
சூரியர் இருவர்கள்தவிர மற்ற ஏழுகிரகங்களும் அஷ்டவசுக்களும் மு
னிவீசுரர்களும் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்களும்
தேவர்களும்பார்த்து சந்தோஷமடைந்தார்கள் ஏகாதசருத்திரர்களும்
இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களை வருடமாக வருஷிக்க இலட்சுமியும்
சரஸ்வதியும் பன்னீர்தெளிக்கவும் திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவ
ரவர்கள் திசைகளில்நின்று சேவிக்கவும் சப்தமாதர்கள் சோபனம்பாட
வும்கருப்பஞ்சாறுபோல் மதுரம்பொருந்திய வார்த்தைகளையுடைய
நீராமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும் கந்தர்வவித்தியாதரர்கள் பல்லாண்டு
கூறவும் மணிஉடுக்கை பேரிகை குடவாத்தியம் மத்தளவாத்தியங் கா
ளம் சப்திக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலில் சிலம்புகலீரென்று சப்திக்
கவும் எட்டுத்திக்கிலும் சந்தித்தவர் வருகிற கூட்டங்களைவிலக்க அடி
க்கிறப்பிரம்பானது சபதம் பிரகாசிக்கவும் யாவராலுந்தோத்திரஞ் செ
ய்யப்பட்ட கயிலாயகிரி அடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியது சுவாமி
யினுடையச்சேனை முன்னணி இமயபர்வதத்தையடைந்து ஆகாயமு
ம்பூமியும் எள்ளிருக்கவிடமில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கின அலங்கரி
த்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம் சுவாமியைத்தூக்கிக்கொண்டு வ
ழிமுழுதும் நடந்து இமயபர்வதராஜன் பட்டணத்தில்வந்து சேர்ந்
து அப்படிசிவன் இமயபர்வதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்த
பதியிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதி
செய்த தவத்திற்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் மன்மதனை எரித்தக்கண்
எதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்பார்கள் அல்
லாமலும் மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாக விருந்தபோது இவர் யோ
கத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் வியாதியில்

லாமல் ஆசர்ருக்கிடந்த மன்மதன் தேகம்போயும் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலே ஆசையுண்டாகக்கூற ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தச்சிவனையன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்பேசிக்கொள்வார்கள் ஆகினும் மாயஞ்செய்கின்ற கருப்புவில்லைக் கையிற்றரித்திருக்கின்ற மன்மதன்அழகு இந்தசுவாமியினுடைய வடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்கு காணாது அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது தபோமகிமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்களானால் அப்படிச்செய்வார்களோவென்று சிலமாதர்கள் சொல்லிக்கொள்வார்கள் மாமனாகிய பர்வதராஜன் சுற்றத்தார் முதலியசேனைகளும் மருமகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனாசமூகம் மிகுந்தஆசையோடுங் கூடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலுமில்லாத அளவிடப்படாத சிவபிரான் பிரமன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று மிறங்கினார் இப்படிச்சுவாமி ரிஷபவாகனம்விட்டு இறங்கின உடனே அழகுள்ள அனேகம்பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் எட்டுபேரும் சுவாமியினிருபுரத்திலும் கடந்தொதுக்கிவரவும் எல்லாருக்குந் தலைவராகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டுகைபேனும் தம்முடைய இருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள் சுவாமி அழகுமயமாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார் ஸ்தனங்கள்மலைபோலிருப்பதினால் அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள்மலைமேலே பிறந்தார்களென்று காணபிக்கும்படியாக மருவிறமாதர்களுடைய சிறப்புப்போலும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையேகுடியாகவிருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச்சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள் இந்தப்பிரகாரமாக சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமன் கலியாணச்சடங்கை விதிப்படிமுடிக்க எள்ளையாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிசெய்து முன்னமே எழுலகத்தையும்பெற்ற அம்மைக்கையைப் பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச்சுற்றிவந்தார் வெண்மைபொருந்திய ஒப்பற்றசங்குமுழக்கவும் நான்குவேதங்களுஞ் சப்திக்கவும் நான்குபுரம் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்

ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப்பொழியவும் சுவாமிஒருஆசனத்திலெழுந்தருளினார் அப்போது சர்வத்திரபேறும் வந்தனஞ்செய்தார்கள் பார்வதியானவள் தாயையும் தகப்பனையும் வணங்கினாள் தேவர்களும் பிரமன் விஷ்ணுவும் மற்றயாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமி நீர்முன்னேயெரித்த மன்மதனை எழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப்படியே யிரந்துபோனமன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்து கிருபைசெய்தார் பரமசிவன் பின்பு யாவரும் விடைப்பெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள் அப்படித்திருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மையுமிருந்த அன்புகொண்டு ஒருவருமாகிச்சேர்ந்து வலுவைப்பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரையும் சிவசுப்பிரமண்ணியரையும் பெற்றார்கள் அதன்பின்பு சுவாமி சுப்பிரமண்ணியருக்கு ஓர்வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்து அனுப்பவைக்க அவர்போய் அந்த தாருகாசூரனைவேலாயுதத்தைவிட்டுசம்மரிக்கும்படியாக அவனுடையப்பூண்டுடன் கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார் ஆறுமுககடவுளும் அதின்பின்பு மயில்போலவிளங்கிப் பிரகாசிக்கின்ற பர்வதராஜன் புத்திரியாகிய ஸ்ரீபார்வதியும் யானைமுகத்தையுடைய தன்பிள்ளையாகிய விநாயகரும் ஆறுமுகத்தையுடைய முருகக்கடவுளும் பரமசிவனுடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கி தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவருங்கண்டுகளிக்கும்படி கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் முப்புரத்தையெரித்தவராகிய பரமசிவன் கேளும் மார்க்கண்டேயரே முனிவர்களே யென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளி இன்னமுஞ்சொல்லத்தொடங்கினார்.

மூன்றாவது-திருவவதாரச் சருக்கம்-முற்றிற்று.

நாலாவது திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்.

மின்னல் பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இமயபருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேருதேவியினிடமாக என்தாயாகியப்பார்வதி அவதரித்தக்கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப்பார்வதி பொன்போலும் சடையையுடைய சிவன் அழகியகண்களை இரண்டு கரங்களினால் பொத்தியதும் அதனால் வரும்வினையைத் தெற்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அம்மைபூசைசெய்து தீர்த்ததும்சொல்லத்தொடங்கினேன் கேளும் மார்க்கண்டேயரே முனிவர்களே சிவபிரா

னும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபடியுந் தீர்த்து க்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக்கொண்டு வேத சாஸ்திரங்களை தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் அதின் பொருளைச் சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணை முதலியவற்றை வாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும் பலதரம் சூதாடியும் அதினாற் வெற்றியையும் தோல்வையுமடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத்தரித் துக்கொண்டு மிருந்தார்கள் அச்சமயத்தில் என்தாயாகிய பார்வதி சு வாமியை வணங்கிக்கேட்பாள் ஐயா! சந்திர சூரியர்கள் யாவரென்றுக் கேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகியக்கிளிபோலும் வாயையுடைய பெ ண்ணே அந்த யிருவரும் நம்முடையக்கண்களென்று சொன்னார்சிவ சுப்பிரமண்ணியரைப் பெற்றதாயானவள்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சு வாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினாள் அப்பொழுது இருள்கூட்டத்தை யுருவச்செய்து பூமியைப்போல திக்குகளும் பூமியும் இருண்டது மலைகளெல்லாம் குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல கருத்து மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல கருத்தது பிரம னும் விஷ்ணுவும் அஷ்டவசுக்களும் நான்குவேதங்களும் தேவர்களு ம் இந்திரனும் சூரியன் பிரகாசமற்றுப் பிரவிக்குருடர்போ லிருந்தார் கள் பசுக்கள் முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றன துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்தன மற்றுமெல்லாத்தொழில்களும் கெட்டன தேவர்களும் மனிதர்களும் ராக்ஷதர் நிறம்போலக் கருத்தார் ஆகாயத்தில் இந்திரன் வாகனமாகிய வெள்ளை யானைக்கரிபோலக்கருத் தது கெடுதலில்லாத பிரமன் கொடியாகியது அங்காகம்போல்கருத்த து அப்படி எல்லாப்பொருளுங் கருத்து மயங்குங் காலத்தில் மும்மூர் திகட்கு முதல்வனான சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டு த்தங்கள் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுச்சிவபிரா ன் பயப்படவேண்டாமென்று கையமைத்துப் பன்னிரண்டு கோடிசூ ரிய உதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க ஏழுலகமு ம் அந்தகாரமாகிய இருளை நீங்கியது அதுக்கண்டு பார்வதிபோத்தி யக்கைகளைவாங்கினாள் பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல சுவாமியினுடைய மூன்றுகண்களும் விளங்கின அது அப்படிவிளங்க எ ல்லாச்சீவராசிகளையும் கருணைவைத்துக்கொண்டவதனை யுடைய பார்வதி சுவாமியைப்பார்த்து நெடியசூலத்தையுடையவரே எமனைமா ர்பிலே யுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவரே அக்கினிமாலை யையணிந்த சடைக்காட்டினையுடையவரே ஏழுலகமும் பேசுகிறபான

இருளுண்டாக உமதுகண்களை மூடிய கொடியபாவம்போகும்படி சமு த்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்வதற்கு நல்லவிடம்சொ ல்லுமென்றுகேட்டாள் அப்படி பார்வதிகேட்கச் சுவாமி பெண்ணே உன்னைப்பாவம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப் பாவம்நீங்கும் பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதுராபுரி, காசி, அவந் தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி, அவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திற் குப்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ்செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமி யைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள்.

அப்படி விடைபெற்றுக்கொண்டு பார்வதியம்மை புரப்படும் போது ஸ்ரீலட்சுமி குடைபிடிக்க ஜெயலட்சுமி பொன்னடைப்பந்தாங்கி ச்சித்திரத்தில்வல்ல இரத்தினங்களிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபக்கங்களில் நின்றும் சாமரை வீசநாலுதிக்கி லுஞ் சந்திரனைப்போலும் பிரகாசம்வீசும் முத்துப்பல்லக்கிலேறியாவ ரும் விரும்புகின்ற தருமமும் பெருகச்சலமொழியினை நித்திணையுடைய கங்காதீரத்தில் வந்துசேர்ந்தாள் இரக்குபோனபிற் ஜனித்திருப்ப ப்பாக்கரமதுவும் இரக்காமதும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்வியசொரூப மான காசிபதியைச்சேர்ந்து விசுவேசருடையபாதம்சேர்ந்தும பில்லாமல் வருத்துகின்ற சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத் தில் தருமத்தைப்பல நாள்வளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத் தரித்த அத்தேசநாதரசன் விடைபெற்றுத் தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பனைவனது பற்களைக் காயவிண்டாலும் மகரவாழைப்பழங்கள் அவரைவேந்தாலும் பு ஜயதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால்வழியாய் ஓடுகின்ற கழனி களைக்கடந்து குண்டலம் வரைக்கும் தாழுகின்ற கன்னங்களையுடைய பெ ண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற வீதிகளைப்பார்த்துச் சோலைகளிலுள்ள யாகிய மயில்கள் நடனஞ்செய்கின்றக் காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள் பார் வதி கல்லுகளையும் மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிவ ம்பலித்த தாமரைமலர்போல் பாதஞ்சிவக்க நால்வீதியும் இடைவிடா யல் ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரி கைகள் அரம்பையருக்கலாகிய பெண்கள் விளையாடுகின்ற மலைகளாக விருக்கும் சிவாலயத்தின் கோபுரத்தில் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்ப கவிருட்சத்தில் படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிற

றதுங்கொழுகொம்பாயிருக்கும் பரதநாட்டியமாடுகின்ற மாதுக்குச் சமானமாகவும் கயற்றுவழியாய் ஆடுகின்ற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைப்போலவும் சூதவினையாட்டைச்செய்கிற உடுக்கைப்போன்ற இடையினையுடையப்பெண்கள் புருடர்களோடுடம்பமித்துப் புரளும்போது மரகதமுதலிய ரத்தினாபரணங்களறுந்துக்கோர்த்து அவ்வுப்பிரிகைகளிலின்று எடுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலிவிழுந்ததினாலேதான் அது இரத்தினாகரமெனப் பெயறப்பெற்றது அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிட விருட்சத்தின்கீழே எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்த பாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்றது கம்பாநதி யருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாகிப் பாலதிப் பூசைசெய்யும்போது எம்முடையச்சுவாமி அவள் தவத்தின் உறுதியைப்பரியச் கங்கையைப் பிரவாகமாகவரச்செய்தார் அது யெப்படிப்பெருகிற்றென்றால் பூமியில்அகத்தியமாமுனியானவர் கமண்டலங்கவிழ்த்ததினாலே வருகிறகாவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசனஞ்செய்து உமிழ்த்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ குற்றமற்றதக்கலைஞ் செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரதத்தினாலே காதின்வழியாகவிட்ட பெருக்கெடுத்த வந்தகங்காநதியோ வென்று சந்தேகப்பட விரும்பிவந்தது கம்பாநதி.

அது அப்படியிருக்க பார்வதிதேவியர் கொடாதக்கம்பையாறுபெருங்கெடுக்கும்போது மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைப்பவர்போல ராஜராஜகுமாரி வளையலணிந்தக்கைகளாலும் இரண்டுகொங்கைகளாலும் இறுகவிறுகத்தழுவுதலும் வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தையணிந்த திருமார்பு உருகிக் குழைக்கான் தன்னுடையத் தவத்திற்குப்பின்னம் வாராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும் சுவாமிகடாமற்பிரிந்ததுன்பமும் திருப்படிதலங்களிலே நெருங்கி முகமழுத்தி முன்னாற்போல அணைத்தவுடனே அன்னங்கள் குடிக்கப்பாயினது அருணாசலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய கல்வினைத்தினைப்போல இரண்டாகப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச்சுற்றிப்போயின அப்போது பார்வதிச்சுவாமியைத்தழுவினக் கைகளைவிட்டாள் அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகப்பெண்கள் சூழத் புஷ்பமாலையுஞ் சந்தனமுஞ் தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் வடுப்போன்றகண்களையுடைய அந்தம்மை

தன்னுடைய சுவாமிமார்பைமற்றப்பெற்றப் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குவிதள்போல தழும்புகள் விளங்கினதுகள் அதுமெய்ப்படியிருந்ததென்றால் முக்காலத்திலும்பரமசிவனை பாண்டியன் அடித்ததழும்பைப்போலிருந்தத் திருதோள்களும் முன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் தழும்பிருந்தத் திருவடிகளும் மேகம்போல் விளங்கும் கூந்தலையுடையபார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் இருக்கின்ற மார்பும் தேகத்திற்போலிந்த திருரூபமாய் ரிஷபவாகனத்தில் சுவாமியெழுந்தருளினார் அன்று ஆகாயத்தில் தேவர்களெல்லாரும் புஷ்பவருஷம் பொழியத்தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள்முழக்கிட தேவேந்திரனும் விஷ்ணுவும் தேவர்களும் பார்வதியைத் தொழுதார்கள் அழியக்கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மையும் பரமசிவனைவணங்கினாள் அப்படிகின்றும் விளங்குகின்ற சக்தியையுடைய அம்மைரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெய்துப் புகழ்ந்துவணங்கினாள் அப்போது சுவாமிப்பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரத்தைச்சொல்லென்றார் அதற்கு அம்மைகூறுவாள் யானெப்போதும் வேண்டிலேன் உமதிடபாகத்தை அருளவேண்டுமென்றுக்கேட்டாள் அதற்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கன்னிகையாமுடியதிருலே யண்டந்தபாவம் இந்தத்தலத்தில் இலிங்கபூசைசெய்ததினால் நீங்கியது இந்தமேலானதலத்திற்குத் தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம் பிரகாசிக்கும் அதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாம் அதுயெப்பேர்க்கொத்ததென்றால் பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமுந்திரகும் அவர்களுக்குத் தெரியாதொளித்து பூரணமாகிய ஞானவொளியாய் மேல் கீழ் உலகங்களெல்லாம் ஒன்றாயிற்போம் பூமியிலிருப்போர்க்கு மலையாயிருப்போம் அவ்விடத்தில் வந்தால் சசனித்தவினைதீர்ப்புடைய பெண்ணே இடபாகத்தைத் தருவோமவாவென்றார் பரமசிவன்.

பரமசிவன் அப்படித்திருவுளம்பற்றிய அன்னில் பார்வதிச்சொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்த வானையக் காசி இவ்விரண்டுதலங்களிலுமிருக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்னும் அருள்செய்தீர் அத்தலத்திற்குச் சமானமானபெருமைப் பொருந்தியதலம் வேறொன்றுண்டோ வென்றாள் பார்வதி அப்படிப் பார்வதிசொன்னவார்த்தையைச் சுவாமி மறுத்துச் சொல்லுவார் நமக்குச்சமானமான தெய்வமுமப் பஞ்சாட்சரத்திற்கொப்

பாவ மந்திரமுஞ் சைவந்திராகுச்சரியானசமயமும் பொல்லாதபாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணாசலத்திற் குரிசரியானத்தலமும் உலகத்திலில்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினார் அப்பொழுது புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதி சுவாமிதான்தெரியமற்சொன்னவார்த்தையைபொருந்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளைக்குவித்து வணங்கிக்கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமண்ணியர் கணபதி சத்தகன்னிகள் வயிரவர் சிவகணங்கள் சூழவும் இலட்சுமிகவுரிவிசவும்பல்லக்கிலெழுந்தருளினாள். அப்பொழுது பூமிதேவிக்குச்சந்தோஷமுண்டாகப்பட்டுப்போன மரங்களும் தளிருண்டாகித்தழைத்துத்தேனோடும் புஷ்பங்களைச்சொரியப் பாராங்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங்கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப் பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இலங்கோர்த்தாரம் போய்ச்சந்திரனையொத்தமுகத்தையுடையபார்வதி ஒருவெளியிடத்திலிரங்கினாள் அன்றியுஞ் சூரியன்றன்னையாரென்று பரமசிவனைக்கேட்டதனாலே நீலம்போன்றதையும் மரகதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப் பூபோன்ற உள்ளங்கையும் உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மை சாபத்தினால் வருந்தினுளென்றறிந்து தன்றுயிறை விட்டுவிடுகிறவன்போல வெள்ள வெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்திலே விழுந்து அஸ்தமித்தான் சுப்பிரமண்ணியர் அம்மையிருக்கிறதற்காக தூரபந்தல்போட்டு வைத்தார் அத்தலத்திறகு வாழப்பந்தலென்று யிக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றன அது அப்படியிருக்க அதன்பின்பு பார்வதி சுப்பிரமண்ணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்தினாலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரெண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தை யடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர்வேலையிருக்கின்றது அது யென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதற்குநல்ல பரிசுத்தமான சலம் வேண்டும் உன்கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தை யேவி அழைப்பியென்றுசொன்னாள் அப்படிச்சொன்னஅளவில் அதிகபக்தியோடு சுப்பிரமண்ணியர் வேலாயுதத்தையேவினார் அது போதலன், புத்திராண்டான், புருஷதன், போதகன், பாண்டரங்கன், சோமன், வாமன், என்றுசொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவி நல்லதண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டுவந்தது அந்தநதிக்குச் செய்யாறென்றுப் பெயருக்கும் சுப்பிரமண்ணியர் வாவலமைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கட்டெனல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழப்பந்தலி லிருந்தாள்.

923-

அப்போது ஆறுமுகக்கடவுளும் அம்மையை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க அந்த விபரத்தைச்சொல்லத்துடங்கினாள் கேளும் சுப்பிரமண்ணியனே அந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள் அரியாதகாலத்தில் அனேகதீவினைகளைச்செய்து அதன்பின்பு நல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்கிற அர்ஜனத்தைத் தனக்கு வர்தனமாக்கொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாகஉண்டு பலநாள் தவஞ்செய்தார்கள் அக்காலத்தில் பிரமன் அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பிராமணரே நீங்கள் ஏழுபேரும் ஏழுமலைகளிலே விதிமுறையாக தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மைக்குச்சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சுப்பிரமண்ணியர் வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள் சடையோடுங்கூடிய சிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார், அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவஞ்செய்தார்கள் அவ்வேழுபேறையும் அவர்களிருக்குமலையையும் பிளந்து உன்னுடையக்கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அதனால்வழிந் தொழுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு சலங்கலந்து சிவந்துபோய்விட்டது உனக்கொருகுற்றமுமில்லையென்று சொல்ல அம்மையாதத்தில் சுப்பிரமண்ணியர் வணங்கிச்சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவஞ்செய்துக்கொண்டு யிருந்தமுனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்புநிறத்தையடைந்ததுபோலச் சிவந்ததுச் செவ்வானம் சுவாமியினுடையக்கண்களை முன்னேமூடினதினாலே உலகமெல்லாம் பரவியவிருள் ஒருவனிக்குமருமையில் வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல அந்த தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மையைப்பிடித்ததுபோலிருண்டது பாவதியோ ஒருவாழப்பந்தலின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள்போட்டுவைத்தமுத்துப்பந்தலையொத்துயிருக்கு நட்சத்திரங்களால் நெருங்கப்பட்ட ஆகாயம் மாலைக்காலமென்னும் தார்க்கையிருட்டாகிய மகிடாசூரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு, படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டதுபோல [illegible]யுடையதயமாகி மேற்குதிக்கில் அஸ்தமித்தது நீலகண்ட[illegible]கிய பரமசிவன் இரண்டு நேத்திரங்களையும் அம்மை புதைத்த [illegible]ளவில் நான்குதிக்கும் பரவிய பொல்லா விருளும் போகும்படியாய் [illegible]த்த அச்சுவாமியின் நெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறம் பொருந்திய சூரியன் கிழக்குதிக்கில் உதித்தயமானன் அப்பொழுது பார்வதி [illegible]க்குச்சமானமாகிய சே[illegible]யென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய

11649

பல்லக்கிலேறி வேதகோஷமுழங்க நடந்து பங்கப்படுத்து மும்மலங்களைதீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுபலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக்கொண்டாள் அப்படிச்சேவித்துக்கொண்டு போகையில் வல்லமைபொருந்திய பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கின்ற துர்க்கைக்குப்பலியிடுவார்கள் மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபலிகொடுக்கின்ற பூசைபோடுவார்கள் முல்லைநிலத்து இடைச்சிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ்செய்வார்கள் முற்றங்களில் சுறாமீன்களை காயப்போடுகின்ற கடற்கரையாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாசெய்வார்கள் திருநதி நன்பொருந்திய நதிக்கரையுடைய யானைகள் மதச்சலத்தைப் பெருக்கி வருதலாலும் பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம் பரவிய சந்திரோதயத்தினாலும் பொற்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும் மஞ்சள்பொடிகளையும் பெருக்கினபடியாலும் தேன்கூடுடைந்து மோதுதலினாலும் என்று சிறப்புப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகையால் கானுடைய தேகமறைப் பாணங்களைசொரிதலாலும் தூய்மைபொருந்திய கோபிகாஸ்திரிகளைச் சேர்ந்திருத்தலாலும் வைஷ்ணவர் உருத்திரம் செய்தலாலும் மதுவென்கிற அசுரன் சாகயுத்தஞ்செய்ததாலும் விஷ்ணுவைச்சமமாக நதியில் வந்து சேர்ந்தது அந்நதியில் வார்தலினால் பாக்குமரங்களைபடியினாலே குளிர்ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்கூச்செறிந்ததுபோல குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பச்சைக்கிளிகளின்சிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்து தொண்டடக்கதிராய் முற்றிக்கூடுகின்ற கொழித்தமுத்துபோல கிளிர்ந்து பார்வதிதேவி தவஞ்செய்கிறதலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளைந்திருக்கின்றன அது அப்படியிருக்க எப்போதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து அரிகளைச்சுமையாக வாரித்தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டைசெய்ய யெழுந்தமலையென்றுச் சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாய்வருகிற சூரியனுடைய குதிரைகளைப்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்து வைக்கோலைத்தூற்றி மந்திரிபோலக் குவியல்செய்து எல்லாமனிதர்களுக்கும் கொடுத்தாலும் நெல்குவியலானமருதநிலத்திலெவ்வயல்களையுடைக்கின்றபள்ளத்திகளுடைய கண்வழிபூலைக்கண்டு

சேர்க்கண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும் பின்பு அரிகில் அவர்களுடைய புருவத்தைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள்வந்துசேரும் அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும் பெரியவயல்களில் களைப்பிடுங்குகிறபள்ளத்திகளுடையகணைக்காலைவாரால்மீனென்றுபள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடையபாதங்களை ஆமையென்றுபிடிக்கும் மருதநிலத்தோரும் தென்னங்குரும்பைப் போன்ற முலைகளையுடைய பெண்கள்முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுகளுடனேசொல்லியழுகிறதுபோல தாமரைப்பூவும் நீலோற்பலமும் தேனைச்சொரியும் எருமையானது நீரிலே போய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய கானத்தையுடைய சோலையில் ஓடும்பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினப்பிரகாசங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகளையென்னும் வாத்தியத்தின் இசையும்படியாக ஊதுகின்ற பள்ளாங்குழலிசையில்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்திய வண்டுகள் இசையும்படியாக ஊதும் ஒழுங்காய் மொத்துக்கொண்டிக்கிற வண்டின்கூட்டங்கள் சங்கீதமாகவும் இரத்தினம்போலும் செக்கிர்கள்போன்ற தாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம் பெற்றென்கிற பொருளை சிலேடையாகக்கொடுக்கும் அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும் பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தை சித்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேரின்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக் கொல்லுதலாலும் தேவேந்திரனேறுகின்ற ஐராவதமென்னும் யானைபோல் மருதநிலம் வீற்றிருந்தது வண்டுகள்இசைபாடுகின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களுடைய மருதநிலத்தைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார்வணங்கும் வடக்குவீதியிலெழுந்தருளிஅருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப் போய்வணங்கி ஆகாயத்தை யளாவியகொடிகளையுடைய தேவர்களிருக்கும் கிழக்குவீதியில் வந்தாள்பார்வதி.

அப்படி வந்தபோது யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் சிகரத்தினருகில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்திலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்ற வச்சிரங்களினாலே தனது களங்கத்தைநீக்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திருக்கின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்த ஒளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகள் ஏழும் பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும் வேறுவேறு

கி மேருவையொத்த, மேடைகள் மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற ம
தில்கள்மேலும் சிலரத்தின பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் க
ங்கை முன்போல் கருப்புநிறமடைந்து சமுத்திரம்போல வா
த்தியங்கள் முழங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி
லிழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்
றுநினைத்துச் சூரியன் இரதத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதிரைகள் ம
ழும் கௌவும் அப்படிப்பட்டத்தன்மையுடையவீதியைத்தாண்டி அழ
குள்ளகோயிலுக்குள்போய் உத்தமனையாட்கொண்டவரை அருணாச
லத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத்தரிசித்து நமஸ்கரித்து உச்சியை
யடைந்து திரும்பி டலசத்தங்களுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சார
லையடைந்தாள் அம்மை அப்படிக்கு அடைந்து அங்குபார்க்க ஒருவாசி
யைகாட்டி வைசியின் முன்னையிலே ஒருகாலில் விரலையூன்றிக்கொண்டு
ஒருகாலை மடித்து அப்புறம் துறைவிரிவிலே நேர்களைசேர்த்த பஞ்சாக்கினியை
வளர்த்து பிரகாசமான அமிர்தத்தாரணைசெய்து பிரமாந்திரத்தின் வழி
யாய் வருகிற அமிர்தத்தைச சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன்போலத் தவ
ஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர் அதுவல்லாமலும் ஆணவம் காமியம்
மாயையென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினை ஒப்புவந்து
மனமென்பது இறந்து தத்போதங்கெட்டு கிட்டு உலகம் சிவசொரூப
மாய் மோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைக்கொண்டு மந்திரோபாசனையுமின்றி
ச்சிவஞானம் பெற்றஞானிகள் கோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இரு
ப்பார்கள் அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரிய
ன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம்
முதல்வனான சிவபிரானுடைய பஞ்சாட்சரமந்திரத்தையோதி மனமகி
ழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர் கோடானகோடிபேர் இயமம் நியமம்
ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்
றுச் சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்கயோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவை
களைத் தேகச்சிரமைப்பட்டு முயல்கின்ற யோகியர்கள் அனேகங்கோடி
பேர்கள் மகத்தான தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கைகளைப் பா
ர்த்து மாந்தோப்பு சூழ்ந்த கரையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அருவிக
ளையும் பார்த்துச்சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்திலிருக்கிற கௌதமரு
டைய ஆசிரமத்தில் அம்மன் சேர்ந்தாள் அம்மைபோனவுடனே அவர்
பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்
கள் அவர்களை அம்மை ஆசீர்வதித்து வேதங்களையுணர்ந்த முதல்
மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கின்றார் என்றுகேட்க சதானந்தர்
தருப்பைகொண்டுவருகிறதற்குப் போனார் என்றுசொன்னார் அப்படி
யும் பார்வதியைப் பார்த்து கருப்பஞ் சாறுபோன்ற பார்வதி
யம்மையே அறியாமையையுடைய என்குடிசைவீட்டில் எழுந்தப்

போயிருந்தால் என்தகப்பனாரைக் கொண்டுவாரேன் சேருமேயென்
றுப் பாதங்களைத்தொழுது தவத்தைப்பெற்ற கௌதமரிஷியிடத்திற்குப்
போனார் சதானந்தர் அப்படிப் போயிருந்தபோது இளமையாகிய
தர்ப்பைக்கொய்து அனேகமுனிவர்கள்சூழ்ந்த கௌதமர்வருகிறதற்கு
முன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருட்சங்களும் புஷ்பித்து கற்பகவிருட்
சம்போலக் காணுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே இதுயாருடை
யதென்றுச் சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார் இவ்விடத்தில் வந்தபெரியோ
ர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவிற்குப் பத்து அவதாரம் பிறக்கச்சாபங்கொடுத்த
பிருகுரிஷியும் பராசரும் அத்திரியும அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில்
தம்முடைய பிள்ளை சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய வி
சேஷம் என்னவென்றுகேட்டார் கௌதமர் சதானந்தர் தகப்பனாரா
கிய கௌதமரைப்பார்த்து ஐயோ பிரமன் முதலாகிய ஐவரையும்
தன்னிடத்தி லுண்டாகிய தேசோமயமாகிய பராசக்தி இவ்விடத்தில்
வந்து யிருக்கின்றாரென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேத
ங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடைய குடிசையில்வர என்னதவஞ்
செய்தோமென்று கௌதமர் இவ்வார்த்தைச்சொன்ன சதானந்தரைக்
கட்டியணைந்து உச்சிமுகந்து ஓடினார் திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமெ
ன்கிற சமுத்திரத்திலாழ்ந்தினார் பாடினார் தருப்பையை பூமியிலேயெ
றிந்துவிட்டார் என்னுடைய பாவம்வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றெ
ன்று அத்திரிஷி முதலாகத்தலைமைப் பெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இரண்டு
கைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துடன்பார்
வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பக்தியாகிய வலையி
லே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில் விழுந்து
நமஸ்கரித்தார்கள் தாயே யோகக்கன்னிகை சுவாமியோகிதையப்பிரமச்
சாரியென்று திருஷ்டிதொடங்கி திறமைக்கும் வேதங்களெல்லாந்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்
களிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களும் தோன்றித் தாயென்றுசொல்லும் அப்
படிப்பட்ட உன்பெருமையை யாரறியப் போகிறார்கள் நித்தியமாகவிருக்
கின்ற சிவபிரானை முதலில் உண்டாக்குவாய் அச்சிவனிடத்திலே சத்
தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களை
யெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவிதசொரூபமாகிய உன்னையாரறியப்போகிறா
ர்கள் அதுவல்லாமலும் பரமசிவன், மயேசுரர், உருத்திரர், பிரமன், வி
ஷ்ணு ஆறையும் மகேஸ்வரி, உருத்திரி, சரஸ்வதி, இலட்சுமியாகிய
சத்திகளாய் இப்படியுமில்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவ

ங்கொண்டனளே அதற்குத்தக்க உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை ஆரறியவல்லவர் என்று மாதவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாரு நெஞ்சுமுருகிநின்று இப்படித்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பார்வதிசமீபத்தில் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டு கைகளையுஞ் சிரத்தில்வைத்துக் கைகூப்பி தாமரைமலரையொத்த அம்மையிரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான் பத்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியம்மையை வணங்கிச்சொல்வான் பிரமன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சிரத்திலே வைத்ததற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மைப்பொருந்திய சிறுவீட்டில் படிக்க என்ன புண்ணியஞ்செய்தேன் அம்மணியென அவ்வார்த்தையைச் சொன்னவளவில் இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும் பின்னொருமையைக் கௌதமனே கேளும் எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமுனிவரிடத்திலும் கணபதியிடத்திலும் தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம் விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில் வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லுமிருபடியுஞ் சொல்லாமல் பரமசிவன்சொன்னபடி பூமியிலவதரித்து நடந்தசமாச்சாரமெல்லாம் பாவிகத்தேவரோடிய நால்போல முறையே யமைந்து கூறினாள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச்செய்த கௌதமர்சொல்வார் தேவரீர் பார்வதியம்மையே இத்தலம் முதன்மைபெற்றதலம் இதற்குண்டாம்பேர் நலேச்சுரம் இதுமிகவும் உத்தமமானது இதில் ஒரு புண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாருய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துக்கொண்டு நீமெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிய பரமசிவனுக்கு இடபாகம் கொடுப்பார் விஷ்ணு பிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேகமுனிவர்கள் அலைவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரியமுடித்துக்கொண்டார் இவர்தகாலமுமிடமுமாகவையாருமிவ்விடத்தில் தவஞ்செய்தால் கைப்பலமாய் முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல அதற்கு எல்லாப்பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையுந் தவஞ்செய்யுங்கருத்தை முடித்து கொள்ளுகிறேனென்றாள்.

அப்பொழுது கௌதமர் முதலான முனிவர்களெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்திற்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சந்தமாதர்களைப் புறக்காவலாக வைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களுங் காக்கவும் விநாயகர் கப்

பிரமன்முனியர் தன்னிரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கையுட்பக்கங்காக்கவும் செய்தாள் பார்வதி புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்து தோள் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராட்சமாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்றபாம்புபோலிருக்கிற பட்டாடையுடுப்பது விட்டுமரவுரிதரித்துச்செய்த்தை கொடுக்கிற விபூதியை சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுப்பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருக்கால் பெருவிரலூன்றி இராப்பகலாகப் பரமசிவத்தைமனதிலே தியானமாக நிருத்தி அரிதாகியப் பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதி அப்போது மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்து இளைத்துவாட்டமடைந்து களைத்து மனந்தளர்ந்து இரண்டுகண்களையும் மூடிக்கொண்டு சரஸ்வதிகண்ணீருதிர்த்து நின்றாள் இலட்சுமி மனம்வருந்தி சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்றரிஷிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகின நாரிமைப்பிரிந்துச் சொல்லுகிறால் தன்னையன்றாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவர்களெல்லாம் வருத்தத்தையடையாதே. முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல முகமாத்திரம் தெரியக்குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களிலேநின்றும் பின்பனிக்காலத்தில் அதிசீதளம் பொருந்தியஇடத்திலே யிருந்து மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒரு மீன்போலச்சஞ்சலப்பட்டு நின்றும் பரமசிவன் இடபாகத்தை பெறுகிறதற்கு மிகுபோல கோண்டியத்தவத்தைச் செய்தாள் அவ்விடத்திலும்பிரமனும் விமானபார்ப்பத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவுமுதலாகிய தேவர்களுந் தேவகோஷ்டம் பொருந்திய தலைச்சாலைமையவந்து அடைந்தார்கள் அப்போது பார்வதி விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கும் உபசாரஞ்சொல்லி நீங்கள்தனிடத்தில் வந்தகாரணமென்ன சொல்லுங்களென்று கேட்க அவர்கள் மஹிடாசுரனாலே நாங்கள் துன்பப்பட்டு தளர்ச்சியடைந்ததை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப் பார்வதி துர்க்கையை ஏவப்பிட்டு நீகத்திரிருமாலே யுத்தகாலத்திலே மஹிடாசுரன் வல்லமைகெடக்கொன்றுவிடென்று சொன்னாள் அதற்கு துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்றுப் பணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்த வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள்சந்தோஷத்தை யடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் கேளும் மார்க்கண்டேயரே கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில்குறைவில்லாத தவஞ்செய்ததுஞ் சொல்லிப் பிறகு மஹிடாசுரனைக்கொன்றதும் ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் இடபாகத்தை பார்வதி அடைந்ததுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார் நந்திதேவர்.

4-வது, திருக்கண்புதைத்த சருக்கம் முற்றியது.

௰. வது. பார்வதியார் இடபாகம்பெற்ற சருக்கம்.

ஓ மார்க்கண்டேயரே கேளும் [illegible] செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும் அதிபராக்கிரமத்தை யுடையவனென்கிற [illegible] தினுக்குச்சமானமானவன் [illegible] எமனானவன் சிவப்பாகி மேலே எழுகின்றகொழுந்தையுடைய நெருப்பை கடந்ததோர் நிறைமையுடையவன் அளகாபுரியிலே குபேரன் [illegible]யுடைய அவனிருக்கிற வளங்களெல்லாம் கொள்ளையிட்டவன் [illegible] செய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும் வாலையும் [illegible] பிடித்து அதின்சிரமணியை [illegible] புறத்திலே நின்று விளையாடுவான் அக்கினியைத் தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்புப்போல சிவப்புமயிரையுடைய [illegible] சந்திரன் [illegible] டித்துப் பிழிந்து அவனுடம்பிலே [illegible] ம்பண்ணுகிற மகிடாசுரன் உயிர்வாதனைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் ஏறிக்கொண்டு திருக்கோலம் வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகள் [illegible] போவான் [illegible] [illegible] [illegible] அப்படிப்பட்டவன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்வதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

தவம்பண்ணுகிறதாம் தூதர்கள் மகிடாசுரன் பாதத்தைவணங்கித் தெரிவித்தார்கள் அதைக்கேட்டவுடனே அளவில்லாதப் புகையுந்நெருப்புண்டாகி இரண்டுகண்களிலும்நெருப்புகள்பறக்க [illegible] அண்டகோளமும் [illegible] [illegible] யானைகளும் தலையைத்தொங்கப்போட்டன தேவர்கூட்டம் நடுக்கத்தையடைந்து எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷம்போலசீறி அப்படிமகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் திருப்பாசுரனென்கிற படைத்தலைவன் எழுந்து அரசனே உம்முடையகோபத்தை அற்பமானவர்கள்மேல் பொருப்பார்கள் என்றுசொல்லி [illegible] பார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால்கொன்று வருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப்போனான் அது எப்படியிருந்ததென்றால் மேற்சமுத்திரத்தின்மேற் கோபித்து கிழக்குசமுத்திரம் சண்டைசெய்யப்புறப்பட்டதுபோற்பெரியதேர்களும்யானைகளும் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் திருப்பாசுரன் மகாமேருவுக்கு அகத்தியரிருக்கிற பொதியமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒருபெரியமேருவெழுந்ததென்னச் சொல்லும்படியாகப்போனான் இப்படிதிருப்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டி தேரிலேறிக்கொண்டு அப்போது ஏழும்பெரிய ஆறுகள்போன்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத்தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அரக்கர்படைகள் அநேக மலைகள்விட்டெறிய இவர்கள் வருவதுகண்டு அம்மையிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு சோக்கணங்கு என்கிற இருவரும் ஆயுதபாணிகளாய் எதிர்த்தார்கள் சண்டன் உருத்திரன் சோமன் கபாலி [illegible] [illegible] கோதண்டன் வீரன் சித்திராங்கதன் இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைய யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக் கர்ச்சித்து திருப்பாசுரனும் அவன்சாரதியும் தேருந்தவிர மற்றசேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டு பெண்களாலும் தன்னுடையப்படைமுழுவதும் இறந்துபோனதைப் பார்த்து திருப்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரை விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலே கணக்கில்லாதப் பாணங்களைவிட்டான் அப்பாணங்களை விலக்கித்தேரோட்டுஞ் சாரதியைக்கொன்று அம்புதொடுக்க கைகளை அறுத்து அவனுடையத்தலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு அப்போது வயிரவர்களாலும் இரண்டுபெண்

ளாதும் தேகமுருப்பட்டுச் சீக்கிரத்திலேபோகும் அசுரர் உயிர்போல இரத்தநதியோடியது மித்திலப்பளபிசத்தைத் தின்று கூத்தாடுகிற பேய்கள்போல வேதாளங்கள் கூத்தாடின காளிதர் முதலானவர்கள் முயலை வாளையுமாலை சூட்டிக்கொண்டார்கள் அசுரர்கள்சிறந்தபோனதைக்கண்டு மகிடாசுரனுக்கு தூதர்கள் சீக்கிரத்திலேபோய் சொன்னார்கள் அவ்வார்த்தையை மகிடாசுரன்கேட்ட அளவில் கண்ணுறிவிருக்கிற கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒருகாட்டுக் சஞ்சரிக்கிற பிரியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடையபெரிய சேனைகளைக்கொன்றனவே ஆனால் இவன் பிரமன் விஷ்ணு முதலானவர்கள் சொன்னபடிகேட்பார்களாவென்று அதிகமாகிய கவைக்கொண்டெழுந்து ஆயிரம்யானைகள்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டான் மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடன் பதினாறுகோடியானை பலத்தையுடையவனும் தாம்ரன் சிலன் முமுகரன் குருதி அண்டன் சிகன் சண்டன் முண்டன் மதுகைடவன் இக்கிணான் புகைக்கண்ணன் மோன்றொரு முதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் தங்கள் இரதங்களைநடத்திக் கொண்டுபோனார்கள் யானைமுகத்தையுடையவர்கள் விலாதவிசர்கள் காலையர்கள் நெருப்பை இந்துக்கொண்டிருக்கின்றமுகத்தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகியும் சிமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கள்கூட ஆயிரம் வெள்ளம் நடந்தார்கள் இப்படி ஆயிரம் வெள்ளச்சேனைகள் புறப்பட்டவுடனே ஐந்நூறுவெள்ளங் குதிரையும் இருநூறாயிரத்து வெள்ளம் யானையும் நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம் தேரும்பட்டனம் சேனைகளும் கரகைக்கட்டமும் விருந்தகப்பாதியென்று களித்துக்கூத்தாட வாத்தியங்கள் முழங்க மகிடாசுரன் அம்மையிருக்கிற காட்டுக்குவந்து சேர்ந்தான் அதைக்கண்டமுனிவர்கள் பயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதியிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச் சொல்ல அம்மையவர்களுடைய பயங்களைத்தீர்த்து தன்சமீபத்தில் நின்ற பெருமைப்பொருந்திய துர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையசத்தியினாலே அவ்வசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல அதுகேட்டவுடனே உக்கிரமடைந்து துர்க்கையானவள் அசுரர்களைத்திரளைக்கொண்டுபோக அருணாசயனியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளி அக்கினியென்கிற இருவரும் பின்னேபோகவும் பார்வதியின்கணங்களும் சுவானவாகனத்தின் வயிறவர்போகவும் அபிராமிமுதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தாரிப்படையாகத் தமெழும்பிப்போனார்கள் இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கைகளினாலும் மழுகளாயுதங்க

ல்முதலாகிய ஆயுதங்களினாலும் கைகளினாலும் கோபத்துடனேபோர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் மகிடாசுரனும் அவனுடையச் சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோலெதிர்த்து துர்க்கையின் சேனையெல்லாந்துரத்திக் கொன்றார்கள் அசுரனுடையச்சேனைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துபி காளி மகாவிசண்டி என்கிறவன்குசத்திகளுந்தோர்த்தார்கள் சூலினி நீலகண்டி வராகி சண்முகி இரிக்கையால் இந்திரைமறைபாளென்கிற எழுமாதரும் யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமல் காட்டிலொளித்தார்கள் சுவானவாகனத்தையுடைய வயிறவர்களுந் தோற்றார்கள் துர்க்கை மனந்தளர்ந்து உமாதேவியை யென்று தியானித்து நின்றாள் துர்க்கை அம்மையே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலேசாரிதமெழுந்து நெருப்புமழையும் இடிமழையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெதிர்த் போயின அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச் சண்டைசெய்தார்கள் அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியானவள் காந்தனென்பவனைக் கொன்றாள் வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் கரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் நாரணியென்பவள் மகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகிசண்டனென்பவனையுங்கொன்றாள் நீலகண்டிமதுவென்பவனைக்கொன்றாள் இந்திரையென்பவள் சீலனென்பவனையுங்கொன்றாள் துர்க்கைக்கொடியையுடையவள் சோணிதனென்பவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தை கையில்தரித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள் சுந்தரியென்கிறசத்தி கயிடவனையும் புகைக்கண்ணனையுங்கொன்றாள் மெய்யைபொழிகின்ற மிணம்பொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய துர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு யெதிர்த்தாள் வெப்பம்பொருந்திய எருமைகடாமுகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்திற்குநேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களுந் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து துர்க்கையவனுக் கெதிரேபோய் தன்கையிலிருக்கின்றசங்கத்தை மகமேரு அசையும்படியாய் வாயில்வைத்து ஊதினாள் வல்லமைப்பொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்கள் ஒருவருமில்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள் எருமையாகிய தலத்திலே பெறுகக்கொண்ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோல் சொரிந்தார்கள்

எய்தார்த பாணங்களைத் துர்க்கைவிட்டாளும் அவைகளை அந்தத்தப ணங்களை மகிடாசுரன் அறுத்துத் தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அ ர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடைய சிரசின்மேல் தும்படி விட்டாள் அப் பாணமானதைப் பாய்ந்து இரத்தவெள்ள முடியின் செம்புபோல சிரிவி ட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்த கொம்புகளைப்போல தலையிலேவைத்து அதிக்குவ லோத்துத் தோன்றின ஜெயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்த வில்லை இரண்டாக முறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடைய நெற் றியிலே அடித்தாள் மிகப்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்டவளாகிய அந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்ணெருப்புபோ லச் சுருக்கென்று தாக்கியது துர்க்கை வில்லெடுத்தும் பொறுக்காமல் அதிகக்கோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்புகின்ற பயங்கொள்ளப்பிரகாசி க்கின்ற ஒருசக்கராயுதம் விட்டு பாவியாகிய மகிடாசுரன் தலையறும்படி ச்செய்தாள் துர்க்கை சக்கிராயுதத்தை விட்டெறிய மகிடாசுரன்றேகம் சின்னபின்னமாயும் சாகாதவனாயும் பூர்வகாலத்திலே செய்ததவப லத்தினால் மும்மதங்களைப்பொழிகின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டு எதிராகவந்தெதிர்த்தான் அப்படியானையுருவங்கொண்டு எதிர்த்த அளவில் துர்க்கையேறுகின்ற ஆளிபோய் அந்தயானையைச்சிரிக்கின் ற முழையைக்கையினாலே அசைத்துபோய் பிடித்துத்தின்கின் றது அதனாலேயும் சாகாமல் கையினாலே இரும்புத்தண்டாயுதம் கொண்டெறிந்தான் பெண்களுக்கதிகாரியாயிருக்கிற துர்க்கை கூர்மை ப்பொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டாள் விரைந்தைக் கக்கிக்கொண்டி ருக்கிற வேலாயுதம்போய் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில் நின்றயானைமு கன் சகிக்கமாட்டாமல் பிறந்துவிட்டான் அனேகமாயிரம் வண்டுகளு டைய உள்ளே ஒன்றுமில்லாமல் தோன்றியோடிய அந்திரம் போல் விழுந்துபிறந்து போனவுடனே குதிரைமுகமுள்ள அசுரனா யெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டா யுதத்தையும் தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினாள் துர்க் கையும் அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருவங்கொண்டு வந்தான் அத ன்பின்பு சகலபிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாயும் காமரைபுத பதினெட்டின்ற பிரமரும் இலட்சுமி நாயகனாகிய விஷ்ணுவையும் எதிர்த்தான் பலவடிவங்களிலே அப்படி அசுரன் பலபலவடிவங்கொண் டவுடனே பார்த்து மாயையினாலே அவன்படுகின்றான் எவ்வளவுமயு குசெய்தாலும் சாகிறதில்லையே இதற்கு என்னசெய்வோமென்று துர்க்

கை பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதங்களையும் மனதிலேதியானி த்தாள் அப்படித்தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரி ஒரு வாக்கியஞ்சொல்லிற்று அதாவது அனேகவிதமான மாயவேஷங்களெல் லாமல் சுபாவமான எருமைமுகருபங்கொண்டபோது அவன் தலையை அறுத்துக் கிழேதள்ளி உனதுபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் நிலைப்பொருந்தியமாயை நீங்கும்போமென்று சொல்லத்துர்க்கை யானவள்தேறினாள் அப்போது அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டிரு செடுமையான அவனுடைய குலத்தினை நந்திக்கொண்டாள் பின்பு அத் துடன் பழையஎருமைக்கிடாமுகத்தையுடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பி றையோகஞ்செய்த அளவில் அவைகளை விலக்கி வாளாயுதத்தால் தலை யைவெட்டித்தள்ளிக்காலாலே மிதித்துக் கொன்றாள் துர்க்கை அத் துர்க்கையினுடைய பாதத்தைத்தினந்தோறும் அறிந்தவர்களுடைய ஆணவம் மாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படி ப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசுமாகும் ஞான்மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாத்திரம் தவிர்ப்பது அரிதோவென்று தேவர்கள் மிகவும்புக ழ்ந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன் கையினால்இறந்ததி னாலே மெய்யான மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமில் லாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகலிங்கமிருந்தது அவ கண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்து த் துர்க்கையறுக்க அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள் அப்படிப்பட்ட படிகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண் டுபோய் உமாதேவியின்பாதங்களைத் தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாஞ் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள் வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந் தலையுடைய கையினாலே பார்வதி வாங்கினாள் தேவர்கட்கெல்லாம்நாத ராயிருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கின்ற ஆனசயி னாலே கையைவிடாமற்கெட்டியாக விருந்தார் பார்வதி அந்த ஆச்சரி யத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து சுவாமி என்கையைவிடாமலிருந் தது வெற்றியேயென்றுக்கேட்கத்தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொ டுத்த கௌதமர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேளுமம்மா பரமேஸ்வரியே முற்காலத்திலே அகத்தியர் முதல் வ ஐம்பதுரிஷிகள்கூடிக்கொண்டு வருஷமென்பதுண்டாயதபோபல த்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார் அப்போது அ வரைப்பார்த்து பொன்மேனியும் அரியவடிவையுமுடைய எல்லாருமனிய

ர்களும் கோபித்து எங்களை அவமதியாதசெய்தபடியினாலே யானைமு
கனாகுகவென்று சொல்லப்பட்ட கரியவுருவைக்கொண்டவனாகப் பிறப்பாயென்று
அவர்கள் வருந்தசபித்தார்கள் அதியதவத்தினையுடைய அப்படிமுனி
வர்களும் அன்று சொல்லிய சாபத்தின் முகாந்தரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு
பெருமைப்பொருந்திய தவஞ்செய்தவராமுனிவரும் எழுந்துவந்தனஞ்செ
ய்து முனிவர்களை தெரியாமல் யான்செய்தபிழையை பொறுத்துக்
கொள்ளுங்களென்றார் அந்தமுனிவர்கள் நீர் கருணைபொருந்திய அ
சுரனுயி அரசாளுங்காலத்தில் கஜமுகனாகும் பெறும்படி தவஞ்செய்
துக்கொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடையசாபத்தை தொடுப்பொழுதி
ல் தீர்ப்பாளென்றுச் சொன்னார்கள் அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகா
ரம் வாமுனி அசுரகுலத்தில்பிறந்து ஆசனாயே மகிடாசுரனென்கிற பெ
யரையடைந்து கொடுங்கோலாரசுசெய்துக்கொண்டு வருநாளில் ஒரு
நாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில்வந்து யிருந்தபடியினாலே மிகவு
மொன்றும் கப்படாமல் தடித்திரிந்துக்கொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தி
ல் நீங்குதற்கரிய தவஞ்செய்கிற மகாமுனிவென்பவன் எதிர்ப்பட்டான்
எதிர்வரக்கண்டசிரிப்பின்கையில் இருந்தும் லிங்கத்தோடே இம்மகிடா
சுரன் எடுத்து விருவகிட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்தில் இல
ங்கிக்கொண்டுப் பாடிகலிங்கமிருந்ததினால் மிருத்தியுருமையைமகிடாசுர
ன் அங்கலிங்கமிருந்தக் கண்டத்தையுடையவனும் மிகவுசாளுமாகவே
அவனைக்கொல்லக் கொள்ளபடியினாலே பாவசம்பவித்தது நீ கையிருந்த
கணாதிருந்தால் அப்பாவம் போமென்றார் தேவர்கள் மிகளப்பத்தியுடை
யக்கொதமர் இப்படிச்சொன்ன அளவில் பாவந்தீரவுதித்தாஹ ஒன்பது
தீர்த்தமும் இவ்விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து
ஒருவர்த்தைப் பிறந்தது அதைக்கேட்டு பார்வதியும் தர்க்கையைவ
போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய வாளினுக்கினின் பயானினாலே
பூமியைப்பிளந்து கெங்கைவரும்படிச் செய்யென்றுச்சொல்ல தேவசர
ஸ்வதைக்கையிற் தரித்த தர்க்கையும் வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியி
லே வீசியெடுத்தபோது ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ளதீர்த்தங்களு
ம் விளையாடும்படி உதவிசெய்யும் கல்லருவியைக் கொடுக்கிற ஆனைக்
கட்டைகளும் உண்டாயின அந்தநதிகளில் நீராடியவரைந்தும் வம்
மைந்தம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தாளை கையைப்
பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமுங்கழன்றது அப்போது தேவ
ர்கள் மனம்சந்தோஷித்து அம்மை மரியில்வந்து சேர்ந்தார் அருவ
மாயும் உருவமாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற சிவனை அக்கரையிலே எழுந்த
ருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள் நம்முடைய கல்விளைதினை திர

னையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என் பாவந்தீர்த்தாரென்றபேரை தரி
த்து அழகிய அர்ச்சனைக்கு கட்கதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் நிறம்
பொருந்திய மணிபொருந்தவரை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்
ற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகியக் கோவிலுக்குப்
பெரான் வாசனையுள்ள தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமதீர்த்தத்தில்மூ
ழ்கி விபூதிதரித்து சிவந்தகைகளைச் சிரமேல்வைத்து தெண்டனிட்டுத்
தன்னருகேவருகிற கௌதமர் சொன்னபடி உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சி
ப்பொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக்கண்ணாலே தரிசித்துப்
பூமியிலே தேகம் பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவச
மாகிப் பாடியாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகி
ப் பெருமூச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய முறையைச்சொல்லி
வணங்கினாள் கார்த்திகை மாதத்தின் கிருத்திகையின்படி திருநாள்செய்து
நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவபிரானைப் பணிந்தளவில் மலைமேலே
ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிற்சொல்லுதற்கரிய பலகோடிச் சூரியப்பிர
காசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இம்மலையை வலமாகாட்டுவா
யென்று சொல்லி மறைந்துவிட்டார்.

அப்போது அகலிகையென்றப் பெண்ணைக் கல்லாக்கியகௌதமமு
னியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப்போவென்றுச் சொல்லசமுத்திர
ம்போல் வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகைகளும் சல்ல
ரி மல்லரி முரசு மத்தளம் குடமுழா இவைமுதலான வாத்தியங்கள்
முழங்கவும் பார்வதி இரண்டுகையும் கூப்பிக்கொண்டு நடந்தாள்
இப்படிபார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பை ஊர்வசி முதலானதேவ
லோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னங்குருத்தையொத்த தன
க்கையுடைய மங்கைமானிற் அம்மைநடந்து வரும்போது பாதம்பூமியி
லே பட்டு உருத்தாமலிருக்கப் புஷ்பங்களைக்குப்பையாகக் கொட்டக்க
ருப்பஞ்சாறுபோலும்வார்த்தையையுடைய மீராமங்கைச்சாமர மெடுத்
துவீச இருட்புருகும்படி நகைசெய்கின்ற நாகலோகத்துப்பெண்க
ள் இரத்தினதீபம் கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர தாமரைப்புஷ்பமாகிய
மண்டபத்திலிருக்கிறஇலட்சுமியும் இந்திராணியும் வெண்தாமரைப்பூ
விலிருக்கின்ற சரஸ்வதியும் போகுமிறவழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையும்
கல்லுகளையுந் தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவிகைகளை நீட்டிச்சாக்கிர
தையாகத்தாங்க தேவஸ்திரிகளும் முனிவர்களும் புஷ்பதிலிருக்கின்
ற தேனருவினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்தக்குள்ளிருக்கிற மது

லைக்காட்டிரல்லவதியாகச் செய்ய கங்கைபாலவள் அம்மர் பார்வதி உன்பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக்கன்றிப்போய் விட்டபொருக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங் கூப்பி அழுகிய அக்கினி திசையிலேசேர்ந்து அக்கினிமலையிலே வந்து அக்கினிமலையைப்பிரதக்ஷணமாகத் தொழுது தெற்குதிசையுந் திருநிருதிதிசையுந்தாண்டி மேற்றிசையிற்போகுங் குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இணைதுக்கிய சிஷ்யவாஸத்தில் எழுந்தருளிவந்து தெரிசனங்கொடுக்க நடந்தார் தாழுந்தழுவம் வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுவரது நடனபாதத்தை வணங்கிமேற்றதிசையும் வாயுதிசையுந்தாண்டி வடதிசையில் மருபடியுந்தொழுது ஏறுகிலேறுகின்ற ஈசனுடைய திசையைக்கடந்து இமோர் பாகத்தில் சுவாமி கலியாணஞ்செய்தபோது ஓரக்கினியை வலம்வந்ததுபோ லிருக்கது பாறுகப்பதென்பவன்தன்னுடைய ஆயிரக்கைகளினாலும் சங்கீதங்களைத்து ஊதுகிறதுவியும் விஷ்ணுதமது சங்கத்தை வாயில்வைத்துஊதுகிற சத்தமும் நாரதர் வீணையை வாசிக்கின்றசத்தமும் ஆகாயகங்கையுடைய சத்தமும் இசைகளெல்லாஞ் செவிகெடச்செய்தன தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்களோடு தேவர்கள்சொரிய கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையின் செம்மையான சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கின்ற மாணிக்கத்தினையிரிக்கவும் உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்கும் பாதிசரீரத்தைக்கொடுப்பதற்காகப்பிடித்த எற்றநாள்போல பரிபாலிப்பதால் மாமின் பிரகாசிக்கவும் பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் பிறப்பில்லாதப்பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளத் தரிசிக்கின்ற பார்வதி அச்சுவாமியாதத்தை தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையும் நீக்கியக்கடவுள் அவ்வம்மையைப்பார்த்து சொல்வார் உமையேசிவம் நாமும் பொன்றுமாய் உலகத்தில் அநேகம் பெயர்களோ வேறுவேறுண்டாக்கிறோம் சமீபமாய் ஆவுடையாரும் இலிங்கமும் மானும் நீயென்று நாமென்றும் வேறுபேதமில்லை மரமும் அதற்குள்ளிருக்கும் வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம் தேகத்தைவிட்ட நம்பொருட்டாக இவ்வளவு பாவைத்திலே வந்தபிரர்த்தாய் அவ்விடத்திலே நாமுமக்கு ஒருபாகங்கொடுப்பது சுவாமியே பெண்மணி நம்முடைய இடபாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் ஒருமிப்பொருதேகமாகின்றன அம்மையுஞ் சுவாமியும் அப்படியிருவரும் உருவின் சுவாமியினுடையபா

தியும் அம்மையினுடையப் பாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்தில் சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம் கூந்தலும் ஒருபக்கம் சொன்னமாதியும் ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும் ஒருபக்கம் சூலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம் சிலம்பும் ஒருபுரம்பச்சைநிறமும் ஒருபுரம் பவளநிறமும் ஒருபுரம் கச்சணிந்ததனமும் ஒருபுரம் ஆரகாணமார்பும் ஒருபுரம் அபயமும் ஒருபுரம் வரதமுமாகிய கைகளாக ஆசையோடு இருவரும் பொருந்துதலைப்பார்த்து தேவரும் வணங்கினார்கள் இக்கதையைப்படித்தவர்களும் செவியிற்கேட்டவர்களும் சந்தனவிருட்சங்கள் சூழ்ந்த பொதியாமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடும் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள் தங்களைப்பந்தமாகச்சூழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற தீவினையைத்தள்ளி மோக்ஷம்பெறுவார்கள் என்று நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப்பெற்ற பரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின்முறை இதுவென்றுந் திருவுளம்பற்றினார்.

பார்வதியார் இடபாகம்பெற்றசருக்கம்-முற்றிற்று.

௲-வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

அதின்பின்பு மார்க்கண்டேயரிஷி பொழுதுநந்திதேவருக்குத் தெண்டனிட்டுச்செய்து சுவாமி வச்சிராங்கதபாண்டியன் உயிர்காவியமேர் சுத்தம் அடைந்தகதையைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்து சொல்லத்தொடங்கினார் கேளும் மார்க்கண்டேயரே பூமியிற்பெருகிய சந்தனவனத்தில் மத்தியிலே சஞ்சரித்து தென்றலுள தமிழின் மணம் அலைந்து நெடுகோள் ஆடுகிறமயில்போன்ற பெண்கள் நடைபோல வாடைக்காற்றோடு சர்ப்பந்தமாகத்தோன்றக் காற்றுமருக்கின்ற வையையாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு வெப்பமதைச் செய்யுங்கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்களிடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அமுதுபொருந்திய தாமரைகள் புஷ்பிக்கும் நாடு மான்போன்ற மாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து இருளென்று நினைத்து முல்லைச்செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கும் வையை ஆற்றினால் வளம்பொருந்தியநாடு அத்தன்மைபொருந்திய பாண்டியவளநாட்டாருக்கு அரசர்க்கரசனானவன் தேவேந்திரமுடி சிதரும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதப்பிரயோகித்தவன் குற்றமற்ற தென்கயிலாயத்திற்கு சொற்றிக்கண்போல அட்

டயிக்கிறுயிருக்கிற யானைகளை முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தனனென்பதற்கு எல்லாதிசைகளிலும் நெருங்கிய திசை யானையாகிய ஐராவதத்தின் முகத்திலே அத்திசைக்கிறைவனான இந்திரனைத் தன் வலிமையால் பொருது வென்றமையால் மன்மதன் போல் அழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன் பாகத்திலே பார்வதியுடைய சிவன்பேல் பக்தியுடையவன் பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்புகின்ற சேனையுடையவன் தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணாத்தக்க இளமைப்பருவகத்திலிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன் அவாவி தரிகின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனத்திலே நினைந்துகொண்டு பூமியைக்காக்கின்றவன் தன்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனைமுடியில் புனைந்த எங்கள் நாதனது பாதங்களை தலையினாலே வணங்குகிறவன் பிறந்தநன்றியை அறிந்து அதைபாதுகாக்கிறவர்களில் இவனுக்கு ஒப்பானவர் ஒருவருமில்லை நீண்ட சமுத்திரத்திலும் பாவகீர்த்தியாகிய விநோதமை வாசிக்கிலே ஈக்கின்றதன்மைபோல சங்கங்கள் தவழ்கின்ற கடலில்குளித்து வாரிகந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் நிறைந்துகிடக்கின்ற முற்றத்தையுடையவன் வெற்றியமைந்த அரசன் கீர்த்தியை கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பல் சூரியரோடுகிற தேர்க்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலில்பட்டந்த பவளக்கொடிகள் நீண்டவட்டுதிக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலில் சஞ்சரிக்கும் நீர் மனிதர் அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கும் உலகத்தையாளும் தன்மையுடையவன் கர்ச அராவிய வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான் அவன் யுத்தத்திலே தோற்ற அசுரர்களைச் சிறையிட்டானென்பதென்ன ஆச்சரியம் யென்றால் தன்னுடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையுஞ் சிறையிற்போட்டானென்பதாம்.

கேளும் மார்க்கண்டேயரே இப்படிச் செய்கின்ற காடிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி மனதிலெண்ணி யானை குதிரைசேனைகள் சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வடதிசையிலே நடந்தான் சந்திரவம்சத்தில் பிறந்த அரசன் தாவுகிறகுதிரைமேலேறி ஒருமாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட யிருள்கூட்டம்போல துதிக்கையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் எதிர்ந்தோடின மலைப்புள்ள அப்புமியென்னும்

பேரினையுடைய சந்திரகுலத்திற் பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகிய புலிகளைக்கொன்றான் ஆடிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் வழியில்நேரிட்ட கடம்பை மிருகங்களைக்கொன்றான் சேரமானென்னும் பெயரையுடையசோழனது சேனையைசெயித்தவன் ஒருமிக்கமானினங்களைக்கொன்றான் அப்போது ஆறுகின்ற வித்தியா சகத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான்கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான் சேனைமழைபோல பதம்சொரிகிறயானை தேர் குதிரை காலாள் இவர்பின்விட்டுப்போகத்தானொருவனாகவேகுதிரைமேற்கொண்டவனாய் ஒருபுனுகுபூனையைத் தொடர்ந்தான் அப்படியரசனாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனை சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி ஓடினஅளவில் வேகத்திலேறின் குதிரையைநடத்தினான் அந்த புனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான் நாவினாகிய விஷைட்சாபமிட்டவர்போல விழுந்துபயத்தையுடைய புனுகுபூனைதன்தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதர் முதலானவர்கள் திவ்விவிமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகம் பெற்றுக்கொண்டெழுந்து தற்செயலாய் எதிரசன் விழவே குதிரை இடறிவிழுந்து தன்தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாத திவ்வியரூபம் பெற்று ஒருபுஷ்பவிமானமேறிப் பிரகாசித்தது யானையைப்போல் பலவானவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலிருகில்விழுந்து அந்த இலங்காபுரியையாண்ட இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஓடினால் யார்தான்விழார்கள்பரய்ந்து செல்லுகின்ற குதிரைநாவியென்னும்பேர்போய் காந்திசாலிவிதாதரனென்கிற பேர்படைத்தவனாய் மிக்கசன்றாய் அருவிபோல் கண்ணினின்று நீர்பெருக ஒருவர்க்கொருவர் கட்டியணைந்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தினால் முழுகினார்கள் அப்போதுக் கப்போது அவ்விரர்கள் நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக்கு வந்தஅங்கத்திலும் அதிகமாய் வருந்துகின்ற பாண்டியன் இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கிவருந்துமுற்றான் வித்தியாதரராகிய இருவரும் விமானத்திலேறிக்கொண்டு சஞ்சலமில்லாத பாண்டியனிடத்தில் வந்து நீ பயப்படவேண்டாமென்று கைகூப்பினார்கள் அப்போதுபாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான் நீர்பொருந்திய நீங்கள் இருவரும் யார் உங்களுக்கு இப்படி வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்று கேட்க கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான் கேளும் வெல்கின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்றவித்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாலி என்பேர்க்கலா

தாங் களிருவரும் மிகுந்தசேனையுடனே யாத்திக்கொண்டிருந்தோ
ம் மன்மதனும் அவன் சேனைகளுமாகிய வசந்தனும்போல இருவர்க்கெ
ருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யுமந்த காலத்திலே முன்செய்த நல்வினைவச
முடைய மகாபெருமின் சாரலிலேபோய் சேர்ந்தோம் கோபமிக்க து
ருவாசரிஷியாச்சிரமத்தினருகிலே அந்தரிஷியானவருமிருக்கத் த
ன்னிடத் தெரியவளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புஷ்பங்களைச்சொரியும்
நந்தவனத்திற்குப் புகுந்தோம் அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாலி
அவ்வுள்ள இருபுதல்களை பிடித்தவன் மிகுந்த வினையையுடைய நானும்
அவைகளிலிருக்கும் மேன்மையான புஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அச்ச
ணமே துருவாசரிஷி அறிந்து விதிகளாலே நெருப்பைக்கொட்டிக் கொ
ண்டு சடையினின்று விறக்கேசித்து வந்தார் அப்போது மூன்றக்கினி
போல முகத்தில் வேர்வையுண்டாகவும் பாவம்போன்ற மேன்மையா
கோபித்துத் துடிக்கவும் எரிப்பிக்கின்ற கண்ணிரண்டை யுடைத்தவரா
கியிருக்கவும் இந்திரனாகிய அக்கினிப்போல தெரிசனச்சொரூபமான
ர் சிவப்பாகிய அழிவினையுடைய எங்களுடைய பயத்தினால் [illegible]
தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஓடிப்போனதும் இவ்வனத்தையுடைய
மாட்டாது இவ்வனத்தில் இருவர் [illegible] வெளிதோகியுடையவர்கள
[illegible] சிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்காகச்சாத்தும் புஷ்பங்
களிருக்கும் சோலையில் பாவிகளாகிய நீங்கள் புகுந்து என்னை [illegible]
யான நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பதங்கங்கள் [illegible] யாய்ப்
போமென்று விதம்போல இக்காந்திசாலிக்கு சாபங்கொடுத்தார் புஷ்
பம்பறித்தவென்னை புழுதுவாயப்போவென்று சபித்தார் கோபமேரு
மாகப்பலித்த பொல்லாதசாபமிட்ட சாபம் எங்கள்மேல் வரச்சங்கினி
ருவரும் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கேயிருக்கையேய பக்தருடையச் சொ
லமேயென்று வணங்கிப் பலகாலுண்டானதினாலே எங்கள்மேல் வந்த
பாபம்மொழியும்காலம் எப்போதென்று சொல்லுமென்று கேட்டோம் அ
ப்போது துருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கி சொன்னார் நாளிட்ட இவ்
வொப்பற்றசாபம் இருவரும் மலையை வலமாகவந்தால்போம் மனிதரு
ம் தேவரும் வணங்கும் அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் இரத
சபாண்டியதேசத்தரசனாலே கிடைக்குமென்றார் அப்படிச்சொல்லி
[illegible] அக்கினிமலையாய் நின்ற சுவாமியின்னை வந்
[illegible] பொருந்திய மார்புறக்கைத் தமையின் நாயக
ய விநாயகர் சுப்பிரமண்ணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்கு
[illegible] உலகமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழம்கொடுக்கின்றேனென்று

ச்சொன்னார் அப்போது சுப்பிரமண்ணியர் மயில்வாகனமீதேறிக்கொ
ண்டு சத்தசமுத்திரம் பூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார் யானைமுகமுடைய
விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரை
சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்று யார்க்குந்தகப்
பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமி மக
னைதழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் சுப்
பிரமண்ணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச்சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி,
நம்மை விக்கினேசுரன் காலால்நடந்து சுற்றிவந்தான் ஏழுலகத்தை வ
லஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத்தைச்செய்தாலும் மகனேநம்மை
ச்சுற்றிவரும் பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் சிவப்பாகின
பலியுருவமாகி நம்மை நினைப்பவர்கள் பிரமனிலும் அதிகராவார்
விஷ்ணுவினிலும் அதிகராவார் பார்க்கில் உட்பிறும் அதிகராவார்பார்வ
தியுமதிகராவார் என்றார் எல்லார்க்கும் மேலாகிய சிவபிரான் அன்றி
யும் குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசை
பண்ணமாட்டார்கள் அதைவலமாகச்சுற்றி வருதலுக்கு ஆசையுட
னேசெய்கிறபூசை நமக்குஇனிதாகச்செய்கின்ற பூசையேயாம் அவர்
ளுக்கு அம்படச்செய்த தீமை நமக்குச்செய்ததீமையேயாமென்று சு
வாமி சுப்பிரமண்ணியருக் கருளினார் இப்படி சுவாமிசொன்னாரென்று
துருவாசரிஷி சொல்லியபோனார் பின்பு அப்படியே குதிரையாகவும்
நாகியாகவும் பிறந்தோம் இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய அ
ரசனே உன்னால் இம்மலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தோம் மின்னல்போ
ல் பிரகாசிக்கின்ற பழையவுருவம்பெற்று விமானத்திலேறினவர்களா
னோம் எங்களுடைய சரித்திரம் இது கேளுபாண்டியனே அக்கினி
சொரூபமாகிய இம்மலையைக் காலினாலே வலஞ்செய்யாமல்குதிரைமே
லேறிவலஞ்செய்தபடியினாலுனக்குத் துன்பம்வந்தது நீங்க அவ்வரு
சுவாமியைப் பூசைசெய்தால் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாலியும்
கலாதரனுந் தங்களூருக்குப் போனார்கள் கேளும்பச்சைக்கண்ணியே.

அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும் தேரும் காலாள்களும் சூழ
பற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அ
ப்பொழுது விசனமில்லாத தென்னைமரங்களும் கமுகவனமும் சந்
திரனைத்தழுவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றினாலே வளர்ந்த
டும் பாண்டியதேசத்திற் கரசனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியனைச் சீக்
கிரத்தில் [illegible] முன்னால் நமது [illegible] பிரபஞ்ச [illegible]

பாதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாறென்று சொன்னான் அவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே விடைப்பெற்றுக்கொண்டு மதயானை தேர் முதலாகிய சேனைகளுடன் மதுரைக்குப்போய் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தான் சிவ்வியமாக ஆறிலொரு கடமைகொண்ட திரவியமும் கடலில்குளித்து வாரிவந்த முத்துகளும் சத்துருக்களால் திறையிட்டப் பொன்னும் தினந்தோறும் யானையின்மேலேறி அரசனுதி தன்தகப்பனுக் கனுப்பிவைக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் சபையில் சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசைதிருப்பணி பெரியதாகச்செய்தனன் அருணாசலேசுரர்க்கு திருப்பணிசெய்யும் பூசைமுதலானவைகளும் சிறப்பாகநடந்தபின் தவஞ்செய்வதற்கு பன்னசாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத்தீர்க்கிற நீலகண்டமுடைய சுவாமிக்கு அன்பாய் கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்கிறநாளில் கைதவனாகியப் பாண்டியனுக்கெதிரே தோன்றினார். வஞ்சம் பொருந்தியமனத்தையுடையவர்க்கெதிரேவாராத பரமசிவன் அழகு அமைந்தசிரிய சந்திரனையும்மிகவும் கருணைப்பொழிகின்ற கண்களையும் நீலமணிபோல் பிரகாசிக்கின்ற கண்டத்தையும் நான்குகைகளையும் அல் மலர்போன்றகையில் மானும் மழுவுமுடையவராய் ரிஷபவாகனத்தின் மேலிருப்பதுப்பார்த்து என்னுடையப் பாவப்பிணிப்பு உன்னைவிடுவது என்றைக்கோவென்றுசொல்லி மிகவும் பாண்டியன் வணங்கினான். அப்படிவணங்கிச் சொல்லுவான் அண்ணாமலையென்னும் பெயருடையவரே இளமையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடையவரே அழகுள்ளசடையில் குளிர்ந்தகங்கையுடையவரே எங்களையாட்கொள்ள உடையவரே நெற்றிக்கண்ணுடையவரே பாவிகள் அறியப்படாத கைலாயத்திலிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியினது தலைவரே சிறுமையுடையவனாகிய நான் ஒருகுதிரைமேலேறி வலமாகவந்து நான்செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததினாலே பொருத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாதப்பாண்டியன் சொல்ல அதைக்கேட்டுக் கிருபையுண்டாகி இளமைப்பொருந்திய ரிஷபவாகனராகிய ஐந்துதிருமுகத்தை யுடைய பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்துச் சொல்வார் ஓ வச்சிராங்கதபாண்டியனே பூர்வஜென்மத்தில் தேவேந்திரனாக விருந்தாய் அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ் செய்தாய் அதனாலே பூமியில் மனிதனாய்ப் பிறந்து துன்பமடைந்தாய் அதன்பின்பு நம்மை பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித்தேவர்களுக்கு அதிபதியாகிய தே

லோகத்துக்குப் போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமிமறைந்தார் அருணாசலத்தின் வளமைப்படி இத்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணதுன்பம் பொருந்தாமல் சிவனுடைய ரூபம்பெறுவார்களென்று நந்திதேவர்சொல்ல எமன் வாடும்படிச்செய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டுகிருபாசமுத்திரமானவரே உம்மாலே பரகதியடைந்தேனென்று அவர் பாதத்திலே வணங்கினார் இக்கதையில் ஒருயெழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தோர்களும் சிவசாயுச்ய மடைவார்கள் திரிகாலத்திலு மிதைக்கற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்கள் என்பது ஆச்சரியமாமோவென்றனர்.

6-வது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம் முற்றிற்று.

7-வது வல்லாளமகாராஜன் சருக்கம்.

அம்மொழியைக் கேட்ட மார்க்கண்டேயரும் முனிவர்களும சந்தோஷமடைந்து கைகூப்பி நின்றன்று மார்க்கண்டேயர் கூறுவார் ஓ சுவாமி சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபதுமங்களில் மிகவும் அன்பினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன் சரிதையைச்சொன்னீர் கேட்டுமகிழ்வடைந்தோம் இனிவல்லாள மகாராஜனுக்கு பரமசிவமே புத்திரனாகத்தோன்றி மறைந்த பின்னர் அக்கடவுள்விசும்பின்கண் வெள்விடையின் மேலெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்சுரந்ததையும் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று வணங்கினர் அப்போது நந்திதேவர் மனமகிழ்ச்சியோடுச் சொல்லத்தொடங்கினார். கேளும் மார்க்கண்டேயரே மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வைடூரியம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், இந்திரநீலம், முத்து, பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகை ஆகாயத்தை அளாவியயர்ந்து நிறைசுவைக்கனிகளை உதிர்க்குஞ்சோலைகளும் மலர்ச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்துபரிமளிக்கவும் அருந்ததிக்கொப்பான வடிவமும் கற்பும்வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம் இத்தன்மைப் பொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணாசலம் என்னுந்தலத்திற்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் சகலவுயிர்களையும் தன்னுயிர்போல்பாதுகாப்பவன் அக்கினிவம்சத்தில் உதித்தவன் சதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபயசரணமும் புயங்களைத்தினம் தினமும் திரிகாலமும் துதிசெய்பவன் அக்கடவுளினது திருப்பணிச்செய்யும் பொருட்டு

தூர்வடிவாயுதித்தவன் ஒருவன் பொருளின்மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன் தன்மனைவியாரையன்றி மற்றஸ்திரீகளைத் தமக்கைமாதாக்களைப்போலவும் தங்கைமார்களைப்போலவும் மனதிற்பரிகொண்டு வசிப்பவன் குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன் ஆலகாலமுண்டகண்டராகிய அருணாசலேசரது ஆலயத்திருப்பணியை மக்களைப்போல நடத்தும் மேன்மைப்பொருந்திய பக்தியையுடையான் அரசனுடைய ஆக்ஞையால் புலியும் பசுவும் ஓர்துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீருண்டு களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்து வரும் வேதாகமங்களை யுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் தேவபாராயணம் யாவரும் பக்தியோடு கேட்பார்கள் ஆகியவும் ஒப்பற்றதாயும் விளங்குங்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டு அந்நகர் முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசை வரிசையாய் மகாதோரணங்களும் மாவிலைதோரணங்களும் விருதுபத்துவசங்களுந்நாட்டி எங்கும் சுகந்தபரிமளம் வீசும்புஷ்பங்களாலலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனைக்கமழுஞ் சலந்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களையிடுவார்கள் அவ்வருணாசலபதியென்னும் தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எவ்வாறுங்குறையாது செழித்தோங்கி விளங்கும் அல்லாமலும் அந்நகருள்யாவரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்தவர்து புசிப்புவேண்டுமென்று வியவுவர்களை அக்கணமே அழைத்து சாதித்தியோபகாரஞ்செய்து இனிக்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் கைத்தல் என்னும் அறுசுவையோடுங்கூடிய உணவை திருப்தியாகக்கொடுத்து உபசரிப்பார்கள் மேலும் தபோமகிமையுடைய ஞானமுடையவர்கள் சொல்லும் குற்றேவல்களையும் புரிந்து இச்சித்துக்கேட்ட வஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் ஈந்து அவர்கள் அருளைப்பெறுவார்கள் இதல்லாமலும் நீதனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசராலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம்பொருந்தத்தக்க திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை என்றும் பக்தியோடும் பூசித்துப்பணிந்து வருவார்கள் இத்தன்மையாய் அரசன் செங்கோல் முறைமைப்படியாவுங் குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழித்தோங்கி இருக்கையில் ஒருநாள் மன்னனாகிய வல்லாளமகாராஜன்றனக்கு ஆண்டவன் அருளால் எல்லாச்சிறப்பும் பொலிந்திருக்க நாம எடுத்தணைத்து உச்சிமோர்ந்து முத்தமிடவும் அவைகூடவும் இனிய மழலைச்சொற்களால் சிறவுணர்த்த முறையும்பின்னர் நம்பெயரைச்சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற் போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந்

துன்பமுற்றுச் சொல்லுவான் ஜகதீசனாகியும் உமாகேசராகியும் என்னையாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருக்குப் பேதையானும் செய்யப்பட்ட பூசையில்ஏதேனுங்குறையுண்டோ அல்லது இவ்வுலகத்தில் நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுண்டோ இதுவுமல்லாமலும் நான் கடவுளை அர்ச்சித்துப் பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களில் ஏதேனுங்குறையுண்டோ என்செய்வேன் அறியேன் இனியான் செய்யும் விதியாது கூறுவீர்மந்திரிகளே என்றான் வல்லாளமகாராஜன்."

அம்மொழியைக்கேட்ட மந்திரிமார்கள் அரசனுக்கேதுரைப்பாரெனில் கேளும் எங்களிறைவனே நம்மையாட்கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தருளிய சகலபுவனகர்த்தாவாகியும் சர்வாந்தர்யாமியாயும் திருநேத்திரமுடையவருமாயும் அடியார்களிருதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசரது மேன்மைப்பொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர்முதலிய அந்தணர்களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவை இல்லையென்னாது அவர்கள் மனங்களிப்புறும்படி உள்ளன்போடும் கொடுப்போமாகில் புத்திரருண்டாமென்றுசொன்னார்கள் மந்திரிகள்சொன்ன அம்மொழியைக்கேட்ட அரசன்சிந்தையானது மகிழ்ந்து சொல்லுவான் கேளுங்கள் அமைச்சர்களே சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர்வாழும் இப்பதியின்கண்வந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித்தருகுவோம் வாருங்கள் கற்றவர்களேயென்று காவகளை நீட்டியறைப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புக்க மாந்தர்களுக்களிப்பென்னும் பிணியறுகமற் றரக்க ஆகாயபரியந்தம் அளாவியுயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய் அமைந்த ஓர் துவசங்கட்டி எம்பயர் எங்குஞ்சிறக்கும் பொருட்டு ஏழுகடலொலிகளிகழ்ந்து இடிமுழக்கம் போற்பேரொளிக்கட்டும் முரசமார்ப்பச்செய்யுங்களென்றான் வல்லாளமகாராஜன் அம்மொழியைக்கேட்ட அமைச்சர்கள்சொல்லுவார் நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெங்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச்செய்த எங்களரசே இருக்கு யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாமகேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணாம்புயங்களைப் பணியும்மெய்யன்பர்கள் போலமகிமையைப்பெற்ற விருதாசோத்திரஞ்செய்யும் பாலர்முதலியவர்களின் மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் அளித்துக்களிப்படையச் செய்விக்கும்படியாகிய பாத்திரரே நம்மிறைவனேயென்று மொழிந்தார்கள் மந்திரிமார்.

கள் அதனைக்கேட்ட அரசன் கூறுவான் கேளுங்கள் மந்திரிகளே இவ்வுலகில்லாதப்பொருளைக் கேட்கப்போருமோ அவ்வாறு கேட்டபோதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மையாய் வாய்ந்தவருளரேனும் கொடார்கள் ஆகையால் நான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்படிக்கொடுப்பேன் செய்விக்கவென அம்மொழியைக்கேட்ட மந்திரிகள் துவசத்தைநாட்டிவாறுலகனைத்தும் பேரொலிமாமுழக்கம் எட்டும்படி செய்முறைவித்தார் அப்படி அறைந்தவுடனே கேளும் மார்க்கண்டேயரே காதலாகியதேக நீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசுரர் வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்று நெடிய கடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும் விருத்தர் பிராமணர் தபோதனர் முனிவர் மறைக்கூந்தர் யாசகர் முதலியயாவரும் பத்தியோடுகூட்டம் கூட்டமாய்க் கூடிவந்து தத்தம்வறுமை நீங்கும்படியாய் வேண்டிய வைகளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வோமென்று அரசனிடம் வருவார்கள் விவாகஞ்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவலோடும் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனந்திருப்தி யடையும்படி ஆயிரம்ஆயிரமாகப் பொன்கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணமுதலிய மண் மனையாவுங்கோவிலைத்து மீட்டுக்கொள்வதற்கு ஏதுவில்லாமல் சூழ்ந்துபோகின்றது அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள்கோவே தேவரீர் அவைகளை மீட்கும்பொருட்டுத் திருவருள்கூரப்பிராயின் மிக்கப்புண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக் கிரங்கி அக்கணமே இரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்து அன்னவர் மனமகிழ்ச்சி செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேதாகமங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களாகிய அந்தணர்வந்து அரசனை ஆசீர்வதித்து மகாராஜனே உபாயனம் நடக்கவேண்டியிருக்கின்றதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு மூன்றாயிரம் பொன்கொடுத்து மகிழ்ச்சிசெய்விப்பார் அதுவல்லாமலும் ஸ்ரீ அருணாசலேசர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலுக்குள் நவமணிகளினாலும் சந்திரகாந்தங்களினாலும் அமைந்துப் பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சடையாகிய ஆகாயமும் சாய்ந்து நீங்கிப்போகும்படி ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவழுந்தன்மையில்களாய் விலப்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்தச்செய்யும்பொருட்டுத் தொழுதுசெய்யவேண்டும் மகாராஜனே யென்றும் கேட்குங்கால் அரசன் மிக்கபத்தியோடும் ஜெகதீசன் திருப்பணி நிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம் பொன்கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ்செய்தும் பின்பு உலகின் மடம் புதுக்கவென்றால் அவைகளுக்கு அன்பதினாயிரம்பொன் கொடுப்பான்

கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் ஜோசிசங்கமருக்கும் கை கால் அற்றவர்களும் வினைவழியால் வெவ்விய ஆபத்து நேர்ந்துவந்தவர்களும ஆதுலர்களுக்கும் கெடாதுன்பத்தை யடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனம்நொந்தவர்களுக்கும் பின்னும் சொல்லும் சகலயாவர்களும் சதாகாலமும் அவரவர்கள்விரும்பிய வண்ணம் மனங்களிப்பேரும் உதவிசெய்ததை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராஜனிடத்திற்கு மிகுந்தகருணையோடும் எழுந்தருளிவந்தார் மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் வரவைகாவலாளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராஜன் மிகவும் அன்போடும் சிங்காசனத்தை விட்டெழுந்தும் மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்காரர்கள் புடைசூழ்ந்து வரும்படி அரசன் எதிர்சென்று பணிந்து தமியேன்களை யாட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருவருள் கூர்ந்தெழுந்தருளி வந்தமாதவமே புண்ணியப்பொருளே என்றுத்துதித்துப்பெருகந்தத்தோடும் அழைத்து வந்து குற்றமற்றமணிகளினால் அலங்காரம்பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதில் எழுந்தருளியபின் சொல்லுகின்றான் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகியபிரமன் தபோமகிமையையால் உதித்து சரோருகையம்போன்ற அழகியக்கரத்தில் வீணையிலங்கக்கொண்டு கியானஞ்செய்யும்மேன்மைபொருந்திய முனியே தாங்கள் நாயினுங் கடையோகிய பேதையென்மேல் கருணைவைத்தெழுந்தருளிவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமுனிவர்கூறுவார்:

ஓ மகாராஜனே புலத்திரன் மகிமைப்பொருந்திய முனிவர்களும் புகழ்த்தக்க ஐம்புலனுகர்ச்சிகளையும்வென்று மெய்யுணர்ச்சி பெற்றபுண்ணியர்களால். சொல்லப்பட்டசோமசூரியர்க்கினியென்னும் முக்குலத்தரசருள் அக்கினிகுலத்திலுதித்த அரசே நின்குற்றமற்றமகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதைஅறியும் பொருட்டுவந்தோமாதலால் உன்கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நாரதமுனிவர்கேட்க அரசன்சொல்லுவான் வேதசாஸ்திரங்களையுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்க மகாதபோபலமுடைய நாரதமுனியே எளியேன் ஆணையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன்பெயரைச்சொல்லவும் [illegible] மனமெலிந்து பூங்குழலையுடைய உமாதேவிபாகராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர் அடியார்கள் இச்சைத்தக்கேட்டவைகளை இல்லையென்றுக்கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு துவசமும்நாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளும் கடவுளின் திருவுளம்யாதோ அறியிலேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன் அதனைக்கேட்டநாரதமுனியானவர் சொல்வார்கேளும்

அரசான அழுதியர்ந்த முப்பத்திரெண்டு அரங்களையும் இரப்பவர்களுக்கு இல்லையென்னுல் கடக்குபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியங்களைப்பெருவார்களென்று மேன்மைப்பொருந்திய ஆகமசாஸ்திரங்களில்சொல்லியிருப்பதல்லாமலும் மறைவிதியுணர்ந்தபெரியோர்களுஞ் சொல்லுவர்கள் ஆகலால் எங்கும் [illegible]மையுள்ள கன்னிகையையும் பிராயச்சந்திரனையும் சடையிற்றரித்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்திருவுளானே மக்கட்பெருநவாய் ஓ வல்லாளமகாராசனே கேளும் நான்வேட்கியானது செய்யவேண்டும் ஆதலால் எனக்கு ஒன்பதுகோடிப்பொன் தருவாயென்றுக்கேட்கஅரசன் சந்தோஷத்துடன் முனிவர்கேட்டவண்ணம் தடையில்லாமற்கொடுத்து ஓட்டகத்தின்மீதேற்றிக்கொண்டு போரும்படிவணங்கி நின்றனன் அப்போது நாரதமுனிவர் அரசனைவாழ்த்தியிடையானதுப்பெறுக்கொண்டுசென்றுர் அப்படிச்சென்றமுனிவர் வல்லாளமகாராஜனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தரும பரிபாலனத்தையும் கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்வதிசமேதராகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டு தவத்திறமிக்கமுனிவன் அசையோடுஞ்செல்லுகையில் ஆங்காங்கு அனேகசிவகணங்கள் அடிபணிந்துநமிக்க சிற்கூன்மை பிரகாசித்துக்கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ்சங்கராசாரியாரந்திதேவரைப்பணிந்து பின்பு மகாதபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடபாகத்திலிருக்கவெள்ளிமலையில்வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடையத் திருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து போற்றிய முனிவர்கூறுவார் பிரகாசம்பொருந்தியவெள்ளிமலைசிகரியில்வீற்றிருக்குந்தேவதேவனே உன் உபயசரணங்கள் பொருந்திய பூலோகத்தில் முறைமையுற்று விளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்தில் இறைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தனதுபொருளை விநயமாய்ச்செய்ய ஓர்புதல்வனைவேண்டியவர் எப்பொருளைவிரும்பிக்கேட்டபோதிலும் அவர்விருப்பியபடியேயும் படிதருவரேன்று கொடிபோட்டு பலநாட்களாய் நடத்திவரும் பெருமையைக்கேளும் எச்சமயமென்று மின்னுமவர்கள் நாரதமுனிவர் நன்மார்க்கம் நீடும்படி வளர்ப்பவன் சத்தியத்தைக்காப்பாற்றத் தக்கவன் செங்கோல் செலுத்தக்கூடியவன் பாவங்களென்னும் இருளைத் துரத்தியெழுந்த பகலவன்போன்ற தருமமிகுதியாகிய நற்குலத்தையுடையவன் உலகில் பிரமனுமேன்மைப் பொருந்திய அரசன் அல்லாமலும் பூமியில் வாழும் மன்னுயிர் யாவுந்தன்னுயிர்போல் பாதுகாத்து மனதினின் மணிக்கப்படுகின்ற அடியவர்க்கெளியன் திக்கடங்காத தங்கள் சரணகமலங்களின்மேல்

ம் பொருந்திச்சதாகாலமும்பணிந்தாது செய்து வாழ்ந்துவரும் மெய்த்தொழும்பனென்றாரதமுனிவர்பரவிக்கூறி நாரதமுனிவர்கூறின வல்லாளமகாராஜன் பெருமையைக்கேட்டபரமசிவன் அவ்வரசன்தன்மையை நாமுங்கண்டறியவேண்டுமென்று மனத்தில் நினைத்து நதிசெயதுக்கொடுத்தனும் முனிவருக்கும் மற்றத்தேவர்கள் ரிஷிகள் யாவர்களையுந்தம்தம் இடம்போய்ச் சேரும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளினார் ஒப்பொருவருமில்லாதஉமாமகேசர்.

அப்படிக்கு விடைகொடுத்தருளிய பின்பு கைலாயபதியாகிய பரமசிவன் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வரும்படி கட்டளையிட்டபாத்திரத்தில் எண்டிசையும் மதிக்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும் விலையமைப்பட்ட அக்குமணிகளாகிய ருத்திராட்சமாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்து போற்றிநிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தேககாந்தியையுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களையருளுவார் கேளும் ஓ அளகாபுரிக்கிறைவனே பூமியில் நாம் அருணம்பதியில்வாழும் வல்லாளமகாராஜன் மனைக்குச்சேரிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால் நீயும் விரைந்திட்டு அளவிறந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்து வரக்கடவையென்று கூறினார் கயிலாசபதியாகியும் திருநேத்திரமுடையவராயும் விளங்குஞ் சொக்கேசன் அப்போது விஷ்ணுவும் பிரமனுங்கண்டு மனதில் ஓயாது ஒப்பில்லாதமகிழ்ச்சிக்கொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள் மலர்மாரிப்பெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவருமுயர்ந்து சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை ஒருகூறாகக்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும் பணியும்படி சங்கமரூபம் கொண்டுகொண்டு நின்றார் தேவதேவனாகிய பரமசிவன் வாழுங்கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையன் கருணாசத்திரனால் ஆனடிகளாகுலங்கொண்டு உலகில் இணையில்லாக்கீர்த்தியையெய்தி பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராஜன்வாழும் பதியைநோக்கி அரசப்பிரியோர் கொண்டாடிப் பணியத் தங்கநாகக் குருமூர்த்தமாமெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபிரானைச்சூழ்ந்து வந்தார் அவ்வாறு வருபவர் என்னசொல்வாரெனில் கற்பினில் அருந்ததியைப்போல் பிருந்தார் தம்தம் கணவரைப் பெருமையாகப்பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்லையோ அம்மார்களுமபதிவேளைபறித்து அன்னக்கொடுப்பாரில்லையோ பசிநீங்கியோடும் வெல்லாங்கூடிய அரசர்களில்லையோ சங்காரருத்ரயாய் ஏககோத்திரமுழுது அளம

த்துக்கொண்டுபோய்ப் பக்திரகத்தோடு அன்னம்பாலிக்கும் கன்னிய ர்களுமில்லையோ வென்றுங்கூறியும் பின்னுஞ்சொல்லுவார் செம்பொ ன்னளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங்களை யழுத்தியிலங்கும் அழகி ய அப்பணிகளையும் விரும்போம் பிரகாசம்பொருந்திய ரத்தினங்களை அளி த்தாலும் விரும்போம் முத்தமாலைகளினும் மனம்வையோம் அரசர்க ள் செங்கோலின் விதியைத் தக்கபோதிலும் வேண்டோம் அறுசுவை பதார்த்தங்களையோடும் அமுதளிப்பார்களானால் மிகவும் அன்பாயுண் ணுவோமென்று அடியார்கள் கூறுவார்கள் அழகிய கரத்தில் பாத்திரந் தாங்கவரு சங்கமர் விரப்போய் இலங்கும் அருணையம்பதியில் ஜனன ப்பெறத்தக்கதாகச் செந்தமுதம் போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதா கிப் பரிப்பிணியால் அன்புற்று இறைப்போதைபோல் வறந்திருந்தி ரத்த கொவ்வைக்கனிப்போன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும்வீதியில்வ ந்தார் பரமசிவனுவ சங்கமர் அங்கு சேற்கண்டையைப்போன்ற அழ கு மயிலியையும் அஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும ஆகாய த்திலிலங்கும் பூரணசந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளியும் சீதள நிறைந்த களபமலர்களால் கட்டப்பட்ட பரமைதகேர்த்து வசைவாடிய முழும் சுகந்தங்களைத் திமிர்த்தும் தென்னங்குரும்பை களைப்போற்பிர காசிக்கும் இரண்டுகுழல்களையுடைய வனிதையர்பக்கலில் இன்றிறை விடியுமளவுமிருந்து முல்லை அசோகு வோர்ப்பலம் மாம்பூ தாமரை இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரியவொட்டு நிற்கும் மன்மதனை கணைவலியைத்தடுத் தொட்டும்பொருட்டுப் பரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்க ள் பெண்களேயென்று சங்கமர் வினவியப்போது அக்கணிகைமாதர் கள் கூறுவார்கள் கேளும் சுவாமி வெல்லியாமிடக்கையுடைய சர்பபங் களை ஆபரணமாகவணிந்த புக்கிலாசபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சங்கமரே யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம் வஞ்சகமாகிய துரோக சிந்தனைகளையுங் கருதோம் நாளவுமுனையுந் பிகல்லைகளை யநுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருப்பொன்களுக்கு ஆயிரம்பொ ன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற் றருவீராயின யாங்கள் எங்கள் மனமும் மெய்யுமொன்றுபடத்தக்க அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ்செய்து அன்னங்களையுங்கருத்தும் தருமம்படி புணருவோமென்றார்கள அப் போது அக்கணிகைமாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர்மகிழும்படி. சொசித்து ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டையைமிதந்து கைக்கூலியுட வனும் விட்டுவீங்காதிரகவொன்று கண்சாடைமேற்கொண்டு மிகவுங்க.

ட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியெல்லாம் சிவனடி யார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படி செய்து எண்ணரியவெண்ணங்களெல் லாம் முற்றந்தெய்யும் அழகிய அருணையம்பதி எண்காதம்வரையிலு ம் சுகதவிலைப்புரியச் செய்வார் சங்கமராகிய பரமசிவன் அப்பால் வில மாதர்கள் தனித்து எங்குங்கிடைக்காத அரிதாகசெய்து கொடியமன் மதன் சாஸ்திரவிதிப்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நகக்குறி தாடனங்கள் அருபத்து நான்குவித லீலைகள் இவைகளையுஞ்செய்யச்செய்து சங் கமாகிய ஜெகதீசன் அவ்விடத்தொழிந்து பிரகாசமும் பொருமையும் பொருந்திய நன்மார்க்கத்திலையைப் பரிசோதிக்க விடாகிய அளகேசனோ டொக்கு அரசன் அரண்மனையை நோக்கிச்சொல்லுகையில் அப்போது அ ப்பதியின்நிறைவனும் நுரைமேவு தமார்க்கம் யாவும் பூரணமாகவிருந்தபன் னனுமாகிய வல்லாளமகாராஜன் சங்கமர் வருதலைக்கண்டு எதிர்சென் று பணிந்து போற்றியழைத்துக் கொண்டுபோய் நவமணிகளாலலங்க ரித்திருக்கப்பட்ட பிரகாசம்பொருந்திய அழகியயோர் சிங்காதனத்தி ல் எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலி அஸ்தனாய் நின்று கூறுவான் சுவாமி நான்செய்த தவப்பயனோ அல்லது ஸ்ரீஅருணாசலேசர்வாழும் அவ்வரு ணைபமபதியில் வெளியேறச்செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணிய மோ பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த சங்கமதேவரின் பிரகாசம்பொரு ந்திய தங்கமயமாகிய உபயசரண கமலங்கள் வருந்தமுறும்படி இங்ங னம் அருள்சுரந்த விதியாதோ அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாயிடபோடத்திக் கண்ணியனுவதல்லாமலும் தேவரீர் கருணாகடாட்சத்திலுக் தோய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராஜன் அம் மொழியைக்கேட்டு சங்கமரான பரமசிவன் கூறுவார்கேளும் இப்பூம ண்டலத்தின் கீர்த்திப்பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே உன் அரசும் செங்கோன்முறைமையும் நீடூழிகாலம்வாழி இப்போது உன்னையாம்வே ண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில் உருவிலியாகிய மன்மதனுமையும் முல் லை அசோகு நீலோர்ப்பலம் மாம்பூ தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட் ட ஐந்துகணைகளினாலும் இன்றையாம் படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொரு ட்டு ஒருமாதை எனக்குக்கிட்டும்படி செய்வையோவென்று உன்கீர்த்தி ஏழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்குமென்றார் சங்கமராகிய பரமசிவம்.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட வல்லாளமகாராஜன் கூறுவான். கேளு ஞ்சுவாமி இவ்வாறு பரமாதவைச்சித்துக் கிரிவலைப் பார்க்கிலும

எக்காலமும் தேவரீரை விட்டகலா திருக்கும்படி சிரப்போங்கிய
மனஞ்செய்து வைக்குமோவென் றயிராக்கியமும் பரிவுங்கொண்டிறைஞ்சி
வல்லாளமகாராஜன்மீது அன்புகூர்ந்தருளிய சங்கமராகிய சிவபெருமான்
சொல்லுகிறார்: அரசனே இப்போது நீசொல்லியவார்த்தை மெய்யது
ம்பற்றிப் பிடமாயு கடர்புகம்பெருகியோல் பொய்தூர்ந்துருகித்தாமல்
பலவிதகோலங்களை உண்டுபண்ணி அபிஷேகச்செய்யும அதுவுமல்லாம
ல் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தம்மிடமே காமவெறுப்பைக்கொண்டதால் சகலாட்சி
செய்யும் சதுப்பிரிவினைப் போக்கும் அவிர்தம் விலைபின்றர்களுக்கு
கைவல்லியப்பட்டதே யன்றி இதமான மாதரசியர்கள் ஆகலால் அ
வர்கள் என்பிலியை யாதற்கின்னப்பாவென்று பெரியோராகிய சங்கமர்
கூறினர். அப்போது அரசன் கூறுவான் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டதுச்
தர்கிஷ்டை செய்யும் தபோதனர்களுக் கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்
கும் பனிமைப்பொருந்திய சங்கமரே மதுரங்குருத்தின்படியே நடத்திவி
டுவேன் என்று அந்நுள்ளக் காவற்காரரை அழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிர
மாய் சிறப்போங்கிய கணிகைமாதர்கள் வாழும் வீதியிற் சென்று அதிரூ
பலாவண்ணியமுள்ள ஓர்பாவை அழைத்து வாருங்களென்று விடைத
ரக் காற்றிலும் அதிவேகமாய் காவலர்கள் சென்றார்கள் அரசன் ஆக்ஞை
யைப்பெற்றுச் சென்றதூதர்கள் அழகியவிலைமாதர்கள்வாழும் வீதி
களில் மனைகள்தோறும்புகுந்து புகுந்துபார்த்து வருகையில் ஒருவீட்
டாகிலும் நீங்காமல் சாலவத்தனத்தோடு கற்பாதாரட்டியங்கள் வீ
ருசரண சம்பீக மொழுக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றை
மாலைசூடிய சிவனடியார்கள் வீதிகள்தோறுந்தலித்தரியாயிருந்து அ
னைத்திருந்துக்கொண்டிருக்கும் சமயிரங்களைக்கண்டு அம்முழுதுமாகே
ன்று கருதினவராய் வந்து அரசனிடம்வந்து கூறினார்கள் இவ்விதமா
மாகத்தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக்கேட்ட அரசன் கோபித்துத் தன்
மந்திரிமார்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம்பரமசிவத்தின் அடிய
வராகிய சங்கமருக்குரைத்த மொழிபிரண்டு போவது ஜெகத்சகுரிய
ஸ்ரீஅருணாசலேசன் திருவுளச்செயலோ அல்லதுநாம் ஆண்டவனுக்கு
ச்செய்த பூசையின்குறையோ என்செய்வேன் செவ்விய சிறந்தவர் பி
காசிக்கின்ற சங்கமர் கப்பையாடிக்கேட்டபொருளைக் கொடுப்பது அரிதென்
று அவர்முன்னாம் புகலுவது தருமமோ வென்று துன்பப்படும் வல்
லாளமகாராஜனைப் பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுவார்கள் அரசே
மனதிற்கவலைக்கொள்ளவேண்டாம் சடையர்களாகிய யாங்கள்சென்று
அடியவராகிய அண்ணலைய வண்ணம் அதிருப்தமாகவல்லவிய முன்னமுணிகை

மாதரைக்கொண்டு வருவோம் தங்கள் துன்பமொழியுமென்று சொல்லி
அவர் வாழும்பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற்புகுந்து
பார்க்கையில் எங்கும் சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப் பார்த்து
மந்து போன்ற அழகியதனங்களின் மேல் கஸ்தூரிபரிமளங்களை யணிந்தி
ருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சில்வார்த்தைகளை எடுத்துச்சொல்லு
வார் கீர்த்திப்பலம் பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்களிருக்கட்ட
மாய் வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் வீதியில்யாருளரும் ஒருமாது உங்
களையிலங்கும் எங்களிடையவனை நாடியந்த சங்கமர் வெய்யகாம
ரோகத்தைத் தவிர்ப்பாரேயானால் அவர்களிருகரங்களுக்கும் நவமணி
களாலிழைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைச்செய்யு
கும் பாதச்சதங்கை முதலிய ஆபரணங்களை அளிப்பதல்லாமலும் செய்
யால் தவிர அருசுவைபதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும்
யாதுகுறையன்றி வாழ்வீர்கள் வாருங்களென்றார் மந்திரிமார்கள்.

அம்மொழியைக்கேட்ட மின்னலைப்போல் தோற்றும் இடையினை
யுடைய அக்கணிகைமாதர்கள் எதிர்வந்து நின்றுபணிந்து பலவாராக
த்துதித்து நாங்கள் யாவரும் இன்றுபகற்போது நம்மையாட்கொள்ளு
ம் ஸ்ரீஅருணாசலேசருடைய மெய்க்கொழும்பராகிய இவ்வடியார்க
ளிடமின்றிரவு விடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கியிருப்பதாய்ப் பொ
ன்னைப்பெற்றுக்கொண்டோம் ஆதலால் இன்றுஎன் செல்லுமானால் தே
வரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்ததைக்கேட்ட அமச்சர்
தங்களுடைய மனஞ்சலித்து அவ்விடம்விட்டு நீங்கி அரசனிடம்வந்து
வரைக்க அதனைக்கேட்ட வல்லாளமகாராஜன் சொல்லுவார் அம்பலவ
ப இச்செய்கை நமக்குக்கிடைப்பது துர்ப்பலமாக விருந்துக்காரண
மோது ஐயோவென்று அரசன் துன்பமடைந்து பின்பலவிதமாய் மன
திலெண்ணங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல்தானோ
ஜகதீசனைப்போல வடிவுகொண்டு எழுந்தருளிவந்த சங்கமர்என்னிய
வண்ணம் கருவேனென்று எழுந்து வில்லேந்தி ஸ்ரீவல்லாளமகா
ராஜன் மிகவுக்கிரமாக விலைமாதர்கள்வாழும் வீதிக்குச்சென்று கூ
றுவார் ஓ! கணிகைமாதர்களே கேளுங்கள் நம்பதிநாடிவந்த வர்
கள் எந்தப்பொருளையெண்ணிக் கேட்டபோதிலும் கொடுக்கிறோமெ
ன்று ஆகாயப்பரியந்தம் உயர்ந்தப்பதக்கும்படியாய் அவசமுயர்த்தி
ட்டாக்கிவரும் நாட்களில் இன்று விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மை
நாடிவந்த அழகியசங்கமருக்கு தமதுநோயை யகற்றுவோமென்று கூ
றியவண்ணம் மாறுதலுசையோடுங் காப்பாற்றிய கணிகைக்கு என்அர

அக்குறியே இப்பதியையும் விளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாளமகாரா
ஜன் பின்னுஞ்சிவனடியார் யாவரை யதிசயமுறுத்தியவைகளோடு தாங்
கள் வேண்டிய பொன்னூர் தருவேன் அக்கலையாலும் முத்துக்களினும்
அலங்காரஞ்செய்து பல்லக்கேற்றுவிப்பேன் இப்பூமண்டலமுழுமை
யும் ஆளவேண்டியபோதிலும் என் செங்கோலைச்செலுத்தி அவருடையபடி
செய்து அவர்கட்கு யான் பணிவிடையாயுஞ் செய்வேன் இன்றுவரை
வந்த ஜங்கமரது காமவேதனையைத் தணித்தால் எங்ஙனேயாயினும் அங்ஙனே
யுமாவார்களென்று அரசர்க்கரசனாகிய வல்லாளமகாராஜன் புகன்று
மறுபடியுஞ்சொல்லுவான் கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழ்கின்ற ஜீவ
ர்களுக்கெல்லாம் மேலாகியது மாதர் விழியினையுடைய பெண்களின்
கல்வித்தொழில் வருமென்பதே பெரிதென்று வேதநூலுணர்ந்த முனி
வர்களும் கூறியிருக்கின்றார்கள் ஆதலால் சமஸ்தமான அழகுக்கு மே
ன்மைபொருந்திய சங்கமர் வருவித்தும் விரகவேதனையை யின்னமா
த்தினீவருத்த பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைக் காமமாக்கினோ
ட்டபோதிலுங் கொடுப்பேன் வருமின் கலிமாதர்களே யென்று கூறி
னான் வல்லாளமகாராஜன்.

அம்மொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள் தேவரீர் ஆக்கினைப்பட்ட
படி நடந்துவரும் எங்கள் இன்று குற்றமற்ற பாமரவேசியின் அடியா
ர்க்கடிமைத்தில் கல்வித்தொழில் புரியும்பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொ
ண்டோமாதலால் எங்களையாட்கொள்ளும் இறைவனே யாங்களெல்லா
ஞ்செய்வோமென்று அடிபணிந்துகூறிந மொழியைக்கேட்ட வல்லா
ளமகாராஜன் நாணமுற்றவனாய் சித்திபொருந்திய தன்னாயகி
யைச்சேர்த்தான் அப்போது வேந்தனுடைய புரனைத்திரோதயம்போ
ன்ற முகாரவிந்தமானது வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்ட அவன்தேவி
மார்களில் மல்லாதேவியும் மிகுவன்மைபொருந்திய இளையாளாகிய
சல்லமாதேவியும் தெரிந்துவந்து நெடியகடல்சூழ்ந்த உலகமெல்லா
ம் ஒருகுடைக்கீழ் நின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள் காதலனே என்
றுமில்லாத இன்றுமனதில் துன்பம்சேர்தல் என்ன அதனை தே
வரீர் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்து கேட்க
அவ்வாறு பரிசுத்தமாகிய சீலமுடைய வல்லாளமகாராஜன் மங்
கையர்களுக்கு நடந்தசெய்திகளைக் கூறுவான் இன்று ஓர் பெரியவர்
சேல்போன்ற விழியினையுடைய மடந்தையர்கள் மயக்கத்தின்மேல் மன
ம்வைத்து வெற்றிபொருந்திய சுப்பிரமணியைச்சேர்ந்து கம்பாயிசய

வண்ணம் மிசைந்து இவ்வருணைமாநகர் முழுமையும் விலைமாதர்கள் வ
டும் வீதியெங்கணுந்தேடியும் கிடைப்பதரிதாயிருப்பதால் தண்டமிழ்
றேன் நான்கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேனென
செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழி தவறிப்போகின்றதேயென்று
கூறித்துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மங்கையர்
கள் சொல்லுவார்கள் கேளுமரசே விரகவேதனையால் மெலிந்தவர்த
சங்கமருக்கு அவ்வேதனையைத் தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்
செய்த எங்களரசே தங்களுடையக்கருத்து எத்தன்மையோ சிறியோ
மறியோம் ஆதலால் எங்களிருவர்களில் சிறியவளாகிய என்னை அவ
ரடியவர்க்கிசையச் செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமானால் தேவரீரெ
ண்ணமிருந்தவண்ணமே நடக்கிறோமென்ன கூறியபோது
இலட்சுமிகடாட்சம் பொருந்திய வல்லாளமகாராஜன் மனமகிழ்ந்தனன்
மங்கைகளைப்பார்த்து பொன்னாகக்காமமே என்னெண்ணத்தைக் கிறைவே
ற்றினைத்த என்னிருகண்மணிகளே நம்மைநாடிவந்த சங்கமரோடெ
ன்னுடையவேசேர்ந்து மன்மதனுற்பவித்த துன்பத்தைப்போக்குவாயென்று
சொல்லிவிடைகொடுத்தும் பின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய
மன்னன் பெரியவரிடத்திற்சென்று தேவரீர்க்கருத்தின்படி யமைத்தேன்
அங்கீகரித்துக்கொள்ளுமென்று விடைபெற்றுக்கூறினான் அம்மொழி
யைக்கேட்ட இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனேமஞ்சனமாடி
ஆடையாபரணமணிந்து சுகந்தபரிமளங்களை யணிந்து பஞ்சசுகாயவர்
க்கங்களேந்தி விலையெடுத்து பள்ளியறைக்குள் பிரவேசித்து இந்திர
நீலமரகதங்களாலமைந்த ஒளிபொருந்திய மஞ்சத்தில் அம்சதூளிகாச
யனத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டிருக்கும் அடியவர்பக்கலில்
சென்று தனி இன்றுதுணையாய்க்கரும் வீணையைமீட்டிக் கிம்பாடிக்
கொண்டு சிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரியவர் சித்திரப்பிரதமைபோல
சைவத்திருப்பதை நோக்கையில் உருத்திராட்ச மாலிகாபரணமணிந்
து விளங்கும் மெய்யுடைய பெரியவர் யோகநித்திரையி லிருப்பதைக்க
ண்டாள் சல்லமாதேவி பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசி
அவ்வணம் யோகநித்திரையி லிருக்கும் சங்கமர்மனமகிழத்தக்கதாக நி
னைத்து பிரகாசம்பொருந்திய அவர்மீது சுகந்தமாவும் பன்னீரையெடு
த்து தெளித்தும் நன்னயத்தோடின்றும் கண்விழியாமலும் தன்னை
யும்நோக்காமலும் இருப்பதையுணர்ந்த தேவி சிந்தைமெலிந்து கூறுவா
ள் அரசர்க்கரசனாகிய கொங்கோமான் உரைத்தவாய்மை விருதாவாவது
ம்வருமோ யென்று கொம்பு நிலையாகட்டுமே அந்நாலாவுமாது அவரு

சித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மேல் மெதுவாய்ச்சாய்ந்து ஆலிங்கன
ஞ்செய்கையில் கைலாயபதியாகிய சிவபெருமான் ஏகநாதரானத்தைவ
டிவமாகி யவ்வரசனுக்குக்களிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்க செங்குழ
ந்தைபோன்ற அழகிய வாயைத்திறந்து அழுவாரம்பித்தார் ஸ்ரீகயிலாசப
தியாகியபரமசிவம் குழந்தைவடிவமாய் அழுதுகொண்டிருக்கையில் தீர்த்த
அரசன் இது ஆண்டவன் திருவிளையாடலென்று உணர்ந்து மிகத்தீவிர
மாய்க்கு சேர்ந்து தாமரைமலர்ப்போன்ற இருகரங்களையுமெடுத்துக்கொண்
டு முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மிக்க அன்போடும் பேருவகைகொண்
டிருக்கையில் சகிசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார் அது
க்கண்டு அரசன்சொல்லுவான் ஞானிகட்கும் நிருவாணச்செயலை அறி
வோமோ வறியேமோ யாங்கள் பெயரிலை கண்கள் மூன்றுடையானே
வேதனே வேதநாயகனே தூயனே பரிசுத்தனே எங்களைச்சோதனைச்
செய்யவேண்டாம் குழந்தைவடிவங்கொண்டு மனக்கவலை தவிர்த்தநில
மையானே எங்களுக்கென்னகட்டளை யென்று தேவியோடு அரசனு
ம் உள்ளமெலிந்தான் அரசன் இவ்வகையாய் மனம்வெதும்பிக் கோவெ
ன்று வாய்விட்டலறுகின்றகாலில் மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடை
யவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதிதேவியோடும் வா
னிடையேறி அநேகருங்கணங்கள் சூழ்ந்தவர்களாகவும் பிரமனும
விஷ்ணுவும் வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும்வல்
லாளமகாராஜனுக்குத்தரிசனந்தந்தமாத்திரத்தில் இருகரங்களையுங்கூப்
பித் துதித்தான் ஆதிகாரணனாகியபரமேசுவரனாம் உலகில் அடியார்க
ளைச்சோதித்தாட்கொள்ளும் புராணனே எனக்கு அருட்பெருந்தடாக
சரணம் கல்லகலையும் சந்திரனையும் பரித்தவராய் பொன்போன்றுக
சிக்குஞ் சடையிற்றரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோல் விரதா
யேற்றுக்கொள்ளும்படி நர்புகல்களைக் கடந்திருந்தால் வேண்டுமெ
ன்றுதொழுதான் அதனைக்கேட்டபரமசிவம் திருவுளமகிழ்ந்து கூறு
வார் அழகுலாவுகீர்த்திபொருந்திய அரசே யாமே உனக்குப் பிள்ளை
யாய்த்தோன்றினபடியால் உன் அந்தியகாலத்தில் வேண்டியவற்றை
சடங்குகளைச் செய்துவருவோமென்று சந்திரசடாதரராகிய
சிவபெருமான்வாழ்த்துதல் கூறித்தேவகணங்களுடன் கயிலாயகிரியை
ச்சேர்ந்தபின்பு மிகுந்த ஞானமிக்க வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதி
யையாண்டுவந்தான் அதுவப்படியிருக்க.

௬-வது- வல்லாளமகாராசன்சருக்கம் முற்றிற்று.

அக்கினி தீர்த்தச் சருக்கம்.

மேலும்சனகரிஷியேயென்று பிரமதேவர்சொல்லத்துடங்கினார் தீர்
த்தங்கள் மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட கருமங்களும் கிரிப்பிரதக்ஷி
ணத்தின் மகிமையும் இலிங்கதத்துவமும் சுவாமியை வணங்காதவ
டையுமிகட்சியும் அவரவைக்குப்புகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியின்பொ
ருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகிறபாவமும் யந்தவசமாயதியாதச்செ
ய்தபாவமும் மனதாரஅறிந்துச்செய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ள
வர்கள் அப்படிவந்த பாவங்களைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும் சுவா
மியினால் மகிட்சியடைந்த புழுகு பூனையின் செய்கையுஞ் சொல்லுகிறே
ன் கேட்பாயாக உலகத்துக்கு ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமிசன்
னதியின் வேழ்வியொன்றைச் செய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்
க்க அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தசுவாமியினால் முன்
னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அக்கினிசுருபம்போல ப்பிரா
த்தன் அவனைப்பார்த்து சிவருபமாய் விளங்கிய அருணாசலேசரைப் பூ
சைசெய்யென்று புகழ்பெறகடவசாரஞ்சொன்னார் அதன்பின் கௌதமர்
எழுதர்ப்பையையெடுத்துருண்டத்தின் அக்கினியில் போட்ட அளவில்
இலட்சுமிப்போலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய எழுபெண்க
ள் தேவதாசிகளாகப்பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சன்னதி
யில் நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்களன்மையாகிய தடாகங்
கள்பலவுண்டாக்கி யவர்ரச்சிரப்புசெய்தார்கள் தேவர்கள்மந்திரங்களா
லே தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்ததிழக்குதிக்கில்
இந்திரதடாகமொன்றுண்டு அது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தே
வலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில்நித்தியமும்முழுகுதலால் சந்தனக்கு
ழம்பின் வாசனையும் கற்பகப்புட்பத்தின் மாலிகையுடைய வாசனையும்
மணக்கும் மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில்
ஸ்நானஞ்செய்து ஒருவேளை ஜலம் ஆசமனஞ்செய்தால் கோடிபிரமஹத்
திதோஷம் போமென்றால் அதின்பெருமை பேசக்கூடுமோ இந்திரன்
அதில் முழுகித்தன்னைப்பற்றிய வினைகளை நீக்கிக்கொண்டு குரியனு
ள்ளளவும் வாழத்தெய்வலோகத்தைப் பெற்றான் அருணாசலத்துத்தெ
ன்கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்பங்குனிமாதம்
பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்மையான மீன்போன்றகரியகண்களை
யும் சிவப்பாகிய வாயையுமுடைய மாதர்களால் வந்தபொருந்திய பா
வமுந்திரும் தருமமுந்தவமும் தவசும் சேரும் அக்கினிதேவன்முன்

ஒருநாள் வேதமோதுகிற மகாமுனிவர்களுடைய பத்தினிமார்களாகிய விரு
ம்ப அக்கினிதன் பென்சாதியாகிய சுவாகாதேவியுமிந்த அந்த மாதர்
வடிவத்தை தானெடுக்கப்புணர்ந்து பொலைக்கினித்தப்பாவத்தைத்தன்
னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்த தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவ
த்தைப்போக்கிக் கொண்டாள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்
தில் எமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில் ஆசையாக முழுகினோரும்
உடல் பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றிப்பொ
ருந்திய பிரமனது ஆயுகள்நாடோர்க்கு தேகத்திற்றினைக வயன் அ
தில் முழுகித் தீர்த்தங்கொண்டான் சிக்கருக்கரிதாகிய கிருத்திகாதீர்த்தமெ
ன்று திருமுகப்பிலிருக்கின்றது அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபா
வங்களெல்லாம் தீரும் உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகினபல
த்தாலே கிருமி செரும்பின் திறம்போன்ற கணக்கிளராம் அழகாகிய வா
ளையுமுடைய பேயைத்தன்வசமாக்கிக்கொண்டான் குற்றமற்ற அரு
ணகிரிக்கு மேற்றிசையில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென்றொன்று
ண்டு. ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்
மையைக்கொடுக்கும் அந்த ஒன்பதுபேரும் அதில் தங்கள் இஷ்ட
த்தையடைய முழுகினார்கள் வாயுதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதில்மு
ழுகினால் எல்லாதுன்பமுந் தீரும் வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்
றொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம்
அதற்கு கிழக்கு ஈசானியதிக்கிலே ஆகாசதேவர்களாலே உண்டா
க்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில் முழுகினோர் மிச்சரைப்பார்
கினாலும் இகழ்க்கவராதேர்ராகும் பெருமையோடே காணாதவனத்
திலும் மதிகொண்ட பரமசிவனைச் சேருவார்கள் முன்னே சொற்கேட்ட
சொன்ன எமதீர்த்தத்திற்குத் தெற்கே அகஸ்தியதீர்த்தமென்றொன்
றுண்டு அதில் புரட்டாசிமாதத்தில் முழுகி ஞானதலம் உட்கொண்
டபேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து தாமிர்தந்தவர்களாவார்
கள் இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் அவர்களிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள் முன்
சொன்ன குபேரதீர்த்தத்திற்கருகே வசிஷ்டதீர்த்தமென்றொன்றுண்
டு அதில் அற்பி மாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்
மையாய் இருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்
கட்கு சாஸ்திரங்களெல்லாம் துள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும்
பாவமாகிய கடலையுங்கடப்பார்கள் செய்யாயிற்றிலேயாயுக பேசிய சுப்
பிரமண்ணியர், விக்கினேசுரர், பார்வதி. வயிரவர், சூரியன், சந்திரன்,

முதலானோர்கள் அஷ்டவசுக்கள் சாவித்ரி மற்றுள்ள தேவர்கள் முதலி
யோர் தீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திலே பெ
ருமையை வேதங்களும் சால வரியர் ஒருவரையும் ஒப்புச்சொல்
லக்கூடாது திருவிடையாறு நதி அருணாசலத்திற்கு வடக்குபக்
கத்தில் உண்டு அதில் முழுகி விஷ்ணுவினுடைய மார்பை
ச்சேர்ந்தவள் காமகாந்தியையாகும் சோணையென்று ஒருநதி அருணா
சலத்திற்கு தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதில் கங்கை யமுனை, காவேரி
முதலிய நதிகள் முழுகித்தங்கள் துன்பம்போக்கிக் கொண்டார்கள்
செய்ய நிறம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில் புண்ணியநதியெ
ன்று ஒன்றுண்டு அந்நதியில் புண்ணிய ஆறுமாறென்று ஒருநகரமு
ண்டு அதிலிருக்கப்பிறந்த அரசனை தனக்குத்திசைகாக வந்தவைட்
கு பெண்ணுருவை அன்னதியில் முழுகித்தீர்ந்து நல்ல உருவமும் வே
ண்டியபேறும் பெற்றான் அமிர்த சேயநு என்றும் முன்சொல்
ன திருக்கிற்கு வடபக்கத்திலிருக்கும் சுப்பிரமண்ணியர் வேலிலிருந்து
ண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கிறவேலையுடைய சுப்
பிரமண்ணியரே முழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும் வரமும் அமிர்தபா
னஞ்செய்கிற தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பெரும்பெற்றார்
அதுவுமல்லாமல் அசாயி ஆலயத்தில் சிவலிங்கங்கள் என்றவொரு
தீர்த்தமுண்டு அதைதினந்தோறும் தவறாமலே பிசேஷத்தால் கன்னி
யில் முழுகிய பலனுண்டாகும் அனேகருந்தீர்க்க மாமாதத்தில் சா
னஞ்செய்து [illegible] எல்லாதேவர்க்கும் [illegible]
ப்பெற்றார்கள் [illegible] தீர்த்தமென ஒருதீர்த்தமங்கு கிழக்கிலிருக்கி
[illegible] திறம்போன்ற விஷ்ணுவு
ம் [illegible] அர்த்தீர்த்தத்தை தலை
மாதங்களிலும் அதில் முழுகினவரும் அந்நீரை உட்கொண்டவ
ர்களும் அக்கைமுத்திரத்தில் [illegible] இரண்டுபெ
ரும் [illegible] பெறுவார்கள் அருணாசலேசுரர் வெழுந்தருளி
யிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்த
மென்று ஒருதீர்த்தமுண்டு அதில் முழுகினவர்கள் பிரமலோகத்திலிரு
ப்பார்கள் ஆயிரம் பிராயுள்ளதேவரும் சேர்ந்து [illegible]
பார்கள் அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி தங்கள் ஒரு அவயவனவுகொடுக்கா
ருகாலும் சத்தசமுத்திரங்களுக்கு இப்படியெல்லாம் சொன்னத்தின
மும் வைரத்தினங்களிறைய நிறைந்து அவைகளெல்லாம் அவரவர்களு

டையபர்வதத்திற் கொடுக்கும் பலனையும் அதிகமாகும் தேன்பொருந்திய புஷ்பங்களையுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவபூஜையை அன்பாய் நாள்தோறுஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளையானைகள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலும் சொர்ணவிமானத்தி லேறிக்கொண்டு மேனகை அரம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகிய சக்கவரிசைப்போய் அப்பதவியின் மேல் ஒன்றாகப்பட்டதாகிய சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் அத்தீர்த்தத்தில் காலமே முழுகிக் கருப்புப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நிலவைப்போல நிலவத்தினமிறைந்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பதத்திலிருப்பார்கள் அத்தீர்த்தத்தில் முழுகிவெள்ளைப் பசுவைத் தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளை விலைபத்துருத்த முத்திரைகளங்களிற் கட்டப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்து வணங்கச் சுவாமி பக்கத்தில் சேர்வார்கள் இகழ்தலில்லா தருதிரையைக் கொடுத்தவர்கள் இந்திரபதவிசேர்வார்கள் அத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தெய்வலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலகாலிருந்து விரும்பினவற்றை யெல்லாம் அநுபவித்து தேவர்கள் தலையாலே வணங்க அதன்பின் சிவபதவிசேர்வார்கள் உத்தமமாகிய தலங்களில் கோடி அருணமாகிய தவசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பருக்கைக்கும் ஒவ்வாது அப்படிப்பட்ட காசியிலேயனேககோடி தவசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பருக்கைக்கு ஒப்பாகாது அருணாசலத்தில் ஒரு பிராமணர்க்கு அன்னதானஞ்செய்தவர்கள் வேதவிசேஷபலனைத்திலேறிக்கொண்டு சிவலோகத்தில் பணிவிடையாகப் போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் அருணாசலத்திலே கவிதைவைத்தவர்களும் நந்தவனம்வைத்தவர்கள் இந்திரபதவியடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ள பள்ளம்மேடுகளை மெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவுருவாய் இருப்பார்கள் கடலின் மத்தியில் தர்ப்பாசனத்தில் யோகநித்திரைசெய்தவர்கள் ஸ்ரீ நாமிக் கோடைக்காலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் செழிப்பானவெள்ளிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படியாவார்கள் மலைமேல் பேர்க்க சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்த பெருந்தன்மைகள் சிறந்தகாலம் சிவபதத்திலிருப்பார்கள் இத்தலத்தில் ஒருமண்டபங்கட்டினவர்கள் அம்மண்டபத்திலிருக்கிற அணுக்களுக்கு கர்ப்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோட்சத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள் பின்னும்

வேறுவிதமாய்ப் பிறந்தவர்களுக்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உருதிபொருந்திய பிதுர்யாகம் அத்தலத்திற்செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாரும் கயிலையைச்சேருவார்கள் ஒருநாள் அத்தலத்துக்கோயிற் பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயிலெடுத்துக்கொண்டுபோகும்போது தன்னுடைய சிறையால் திரிமுடித்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தில் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலில் விளக்கேற்றினதென்று நினைத்து இந்திரன்வாழ்கின்ற தேவலோகத்தை அச்சகாயத்துக்குக்கொடுத்தருளினார் பெருச்சாளிகோயில்வலமாய் ஓடுங்குப்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கே சிதறி சன்னதியிலே விளக்குப்போலக் காண்பிக்க நடனஞ்செய்தவாயு நமக்குத் தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்து சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார் அம்மலையிலே ஒருநாள் சிலந்திவாயிநூலாலே பின்னிட்ட இதை வஸ்திரம் நெய்துக்கொடுத்ததாலே அச்சிலந்தியை அரசனாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகபோகமானபிறகு விஷ்ணுலோகங்கொடுத்தார் பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச்சிவலிங்கமென்று நினைத்து வைத்ததினால் அவன் மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கின்ற சாரூபபதவியைப் பெற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின் வளம் இதுவென்று தாமரைமலரைப்போல முகமலர்ந்து சொல்லியிருந்தான் நான்குவேதங்களையுஞ் சொன்ன பிரமதேவன் அதுகேட்டு சனகரிஷியெழுந்து வணங்கிக்கேட்பார் மேலானபிரமனே பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச்சொல்லக் கேட்டு சந்தோஷமடைந்தேன் பாவநிதமாகிய கிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையும் அருளிச்செய்யென்றுகேட்க அப்போது மனம் சந்தோஷித்து சூரியன்றன்கிரணமாகிய கிரணக்கோலாலே இராமுடிந்தாமரை மலராகிய கோவில்வாசஞ்செய்கின்றபிரமன் சொல்லத்துடங்கினார்.

அ. வது தீர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

௯. வது திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்.

கேளும் சனகரிஷியே கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களுக்கும் அதின்பெருமையை அறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச்செய்தவர்களுக்கு அருணாசலம்வலம்செய்யும் பெருமையை அறியக்

கூடியோ. பாபமிவனுடைய பூஜைக்கேற்க துன்பமுள்ளதென்று உ
னக்குச்சொல்லுகிறேன் அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உ
ன் காதாகிய வாய்வழியிலே புகட்ட இப்படியாக அருந்துவாயென்று
சொல்லுவார் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து பிரதிமென்றும் பெரிய
கடலைத் தாண்டுதற்கு ஒரு தோணியாகும் எழுநரகத்துக்கிடமாம் பு
குதாமல் அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுதற்கு ஏணியாகும் காணியா
யிருக்கும் ஒளியுள்ள நெற்றியையுடையாய் இவை இடபாகத்தில்
வைத்திருக்கின்ற கவுரியையாவது முருகக்கடவுளாவது காசிமுதலா
கச்சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமியை ஆபார
லம் பூசைசெய்தபலனும் அனேககாலம் தவஞ்செய்தாலும் அருணாசலத்தைச்சொ
ல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலேயிருந்து யடைகின்றதிக்கதுக்கும்
ருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டும் எனச்சொல்லிய பகுதிக்கு கீதமேபோல
அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வென்று கொல்லாமையின் பிரமஹத்திபாத
கம் போலவியே உதாதையாதுதீனவு பஞ்சமாபாதகங்களாகியபா
வம் வருத்தமுற்று திகைத்து போயிப்போகும் சிரமுடையபெருமை. க
லவுசெய்த பழமையாகிய பாவமும் நெருப்பிற்றூள்கொண்டு ஓடிப்போகு
ம் குருவாகியசுவாமிக்கு தவறுசெய்த பாவமும் அப்பக்தருக்குவ
ம் ஓடிப்போகும் துருவிளையக்கொடுக்கும்பாவம் அம்மலைத்தைவல
ஞ்செய்யவெண்ணுகினைத்த அளவில் சூரைக்காற்றின் எதிரிலிருக்கும் பஞ்
சுபோலநீங்குமேயாம் தன்றகப்பனைக்கொன்றபாவமும் குருஸ்திரீயுட
மாதர்களையும் கொன்றபாவமும் பரிபுரயப்போகும் அருணாசலத்
தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து ஓரடியெடுத்துவைத்தவ
ருக்கு யாகஞ்செய்தபலன்சித்தியாம் இரண்டடிக்கு இராசசூயயாகபலன்
சித்தியாம் மூன்றடிக்கு அசுவமேதபலனுண்டாம் நாலடிக்கு சர்வ
யாகத்தின் பலன் சித்தியாம் சுற்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை
வலமாகச்சுற்றி நமஸ்காரம் நடக்கிறவர்களுக்கும் பெருமையினைத்தருகி
ன்ற வெள்ளிமலையாகிய கயிலாயத்தில் திருப்பொருள்வழி விரவில்தெரியு
ம் அல்லது அமாவாசையாகப்போவதேது பருத்தைக்கல்லாகா
மல் அழிக்கியிலேயும் கம்பிப்போன க்கொல்லுமானவனுக்கண்டால் என
வென்று பயந்துபாவங்களோடிப்போம் அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்
தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்நடையுண்டாய் கட்டு இருப்பதற்
கென்ன பிரயோசனம் கருத்தகண்கள் கண்டுகொள்ளப்பெற்றதன்
னா பிரயோசனம் அறியவர்களிடப் பிறப்பதா பிறந்தென்ன பிரயோ
சனம் சாஸ்திரமுண்டாக்கியுடைய தேகத்தைச்சேர்த்துதாகத்தில் வி

முத்தி அடைந்து அவப்படியிலல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் கேளும்
சனகனேயென்று பின்னுஞ்சொல்லத்தொடங்கினார் பிரமதேவர்.

சிறந்த ஆதிவாரத்தில் அம்மலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரியமண்
டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள் சோமவாரத்தில் வல
மாகவந்தவர்கள் இந்திரனுலகத்தையுமாண்டு சிவரூபமடை
வார்கள் மங்களவாரத்தில் வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண்டாகிய கட
னையும் தரித்திரத்தையும் சிங்கச்சங்கிலிக்கட்டுப்போல் தப்பவிடாத
எழுபிறப்பையும் நீங்குவார்கள் புதவாரத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்தோ
ர் சாஸ்திரங்களும் ஆகமங்களும் அறுபத்துநாலுகலைகளும்
தெரிந்து முத்திக்கு நெறிவெல்லும் தேவர்களாவார்கள் குருவாரத்தி
லே அம்மலையை வலஞ்செய்தவர்கள் இந்திரர்களும் புகழும்படி
தேவர்கள் முனிவர்களும் கொண்டாடுவார்கள் சுக்கிரவாரத்தில் வல
ஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலக்குமியைச் சேரும் பாக்
கியத்தையடைந்து விஷ்ணுபதத்தைச் சேருவார்கள் சனிவாரம் உதய
த்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர்க்கு நவக்கிரகங்களும் பணிந்துகொடுத்
திருந்தபடியோக் கொடுப்பார்கள் பிறந்தநாளிலும் வருஷப்பிறப்பி
லும் ஜன்மநக்ஷத்திரமுதலாகிய புண்ணியதினமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு
மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகபலன் சித்தியாகும் உத்திராயணத்
திலும், தக்ஷிணாயனத்திலும், மாசிமாதத்திலும், அர்த்தோதயத்திலும்
சூரியகிரகணகாலத்திலும் விதிபாதத்திலும் இஷ்டசித்தியை யடைய
விரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கதிகமாகப் பலன்கொடுக்
கும் சாந்தியடையாமல் இனைத்தோறும் வலஞ்செய்பவர்களுக்கும் கு
ண்டாகும் பலனை யாரறிந்துசொல்லவல்லார் அப்படி அதிகப்பலனைத்
தரும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் விதமெப்படியெனில் பிரத
க்ஷணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்களைச்சேராதிருந்து தினக்கா
மல் சீவிலாஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸ்திரமுடுத்திக்கொ
ண்டு விபூதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானமிரமமாகக்கொடுத்து தாம்
நருவிடத்திலும் தானம் வாங்காமல் புத்தியிலே காலினாலே நடந்து
மலையைச் சுற்றியிருக்கின்ற தேவர்களைப்பணிந்து வணங்கி அங்கத்தில்
தரிக்கும் சட்டையும் போர்வையும் நீக்கிக்குடைபிடித்தும் கொள்ளாம
ல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக் கொள்ளாமல் பயம்கோபமிவைக்கி
குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலந்தரியாமல்
போஜனத்தைவெறுத்து கையில்சிக்கொண்டுபோகாமல் சேர்க்கவில்லை

மல் சக்கோஷத்தோடு சிரத்திற்கைகளை வைத்துக் கூப்பிக்கொண்டு
மாதரையும் பாவிகளையும் நீசரையும் அவயவயீனரையும் பாராமல் நட-
க்கிறபோது அடியினுடைய சத்தம் காதிற் கேட்காமல் மெள்ள அரச
மாதர்கள் பத்துமாதத்து கர்ப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல் நடந்து நல்வி
னைதீவினை இரண்டையும் நீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும் வணங்கி
அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவத்தெரியாமல் வலஞ்
செய்துக்கொண்டு வருகிறசித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினால்
வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள் கைகள் படுமென்று பயந்து
வழியின்றும் ஒதுங்கிச்சென்றும் ஆகாயமட்டுமளாவிய அம்மலையைப்
போலவும் படிகம்போலவும் இரத்தினம்போலவும் நினைத்துமெள்ள
மாய் நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியை துதிகளைக்கேட்கவேண்
டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம்வந்து கோயிலுட்குள்சென்று
விஷ்ணுவாகியப் பன்றியறியாத சுவாமிபாதங்களை வணங்கித் தங்களி
ருக்குமிடத்திற்குவந்து மலைபோலுயர்ந்த குணத்தையுடையவருசிய
விரதத்தர்கள் ருசியிருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலும் சாப்பிடக்
கடவர் அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்தமில்லாமல் அன்னத்
தைப் புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நிறைபொருந்திய
அத்தலத்திலிருக்கின்றவர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்தில்
நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தினால் எவ்விதமாகவலஞ்
செய்தாலும் நன்மையாம் கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரி
ஷியே யென்று பிரமதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதனைக்கேட்ட
சனகரிஷியானவர் வணங்கி யென்னகேட்பாரெனில் தாதுவிரிக்க தாம
ரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமதேவரே வேதாந்தங்களைக் கற்றுணர்ந்தவரே
பிரமையைநீக்கும் பரிசுத்தரே மகாநிதானரே சிவனைப்பற்றினவர்களுக்கு
ள்ளபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களுடைய பாவமும் அ
வைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுக்கேட்க பிரமன் சொல்லத்
தொடங்கினார்.

௪-வது, திருமலைவலப்புரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

---

௫. வது- ஆதித்தச் சருக்கம்.

கேளும் சனகரிஷியே குற்றம் நீங்கியமுனிவர்கள் சூழ்ந்தாவரும்
அருணாசலமென்னும் மலையோடொத்த மலைகளையுமொக்குமென்றுநினைப்ப
சொன்னமனிதர்வாயிலே பற்றுண்டாக்கிப் புழுகபுகுந்து புழுக்கள்நெ

ளித்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றிப்பெருந்துயர்களும் ரத்தமாரி
சொரியும் அதுவல்லாமலும் எமனுடைய ஏவலாளர்களுக்கு தூதர் செக்கில்
அனேகதரம்போட்டு அரைத்துளகிப்பார்கள் அவர்கள்வாயில் நெருப்பு
களைப்போட்டு காய்ச்சி கத்திரிகோலறுப்பார்கள் எங்கள் ஆண்டவன் மலை
யையே நிந்தை செய்வாய் யென்று நெய்ப்பிலேவேகப்போடுவார்கள் பி
ன்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை எமதூதர்கள் பஞ்சாகத்
துளைத்து அரக்கையுருக்கிவாயிலேவிட்டு நஞ்சைகுடிப்பித்துத் திமையா
மியாதகிலேதள்ளுவார்கள் அன்னாறகமோவென்றுற் பயப்பட்டதன்ப
ம் மனதிலேயிம்மலையைக் குறைதாகவெண்ணினவர்களுக்குமுண்டா
ம் ஆசிரியர்களையும் தாய்தந்தையர்களையும் பிராணன் வாங்கியபாபிகள்மு
தலானவர்கள் வாசஞ்செய்யும் கொடிய நரகத்திலேயிவ்வருணாசலத்தை
நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்களை முன்னிருக்கும் பாவிகள்
மிகவும் வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிந்தித்தப் படியினால் நம்மிலும்பா
விகளென்று சொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவி
டுமென்று தங்கள் கண்களைப்போத்திக் கொள்ளுவார்கள் பிரமன் இப்
படியென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார் நானும்
விழுக்கத்தையுண்ட விஷ்ணுவுஞ்சேர்ந்து அன்னமுதலின்றுவரையிறு
ம் அளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலை
யென்றிகழ்ந்து போய்க் குன்றுதல் யடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்ப
ட்டான் முதற்காலத்திலே என்று அக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினார்
நான் ஜகத்திலுஞ் சென்றுவிளங்கும் பிரகாசங்களை யெல்லாம் தன்னுள்
ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலையுருவாய்க்கொண்
ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்ற மலைகள்போல நினைத்து ஒரு
சக்கரமும் ஏழு குதிரையும் பூண்டதேரை அவ்வருணாசலத்துடைச்சிவ
புரியின் எல்லையாக நடத்தினான் சூரியன் சூரியன் விஷ்ணுவினால்தேட்ப்
பட்ட அம்மலையின் உச்சியில் போவதற்கு முன்னே மிகுந்தபிரகாசமா
ன மலைவெடித்து அவ்வுள்ளிடத்தில் நின்று எழுந்து வெப்பங்கொ
ண்டு புரமூன்றையுந் திரிபுரமெரித்த பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்
பிலே பொருந்ததுபோலப் பொருந்தும் போய்விட்டது நடத்தப்பட்
டக்குதிரைகளோ சிவலிங்காதக் குதிரைகளாயின அம்மலையிலேயிடத்தி
ல் நின்றெழுந்த கிரணவெப்பத்தினாலே குதிரைகள் ஏழும் கரிகளாகப்
போய்க் கொடியையுடையத்தேர் காளல்போலத்தோன்றிய முருகிச்
லாததாய்க் தன்னுடையப்பாகன் காலிலேவிழுந்ததுபோலக் கிரணங்க

னெல்லாவற்றையுந் தாஜிமைந்து சூரியனதிக்கொட்டிருந்தான் அந்த மலையைவலஞ் செய்துக்கொண்டு மேலேயே கெடியவுடைபுப்புயப்பெரி ன்ற நான் பார்த்தே அச்சூரியனுக்கு இவ்வாக்கைதகே சொல்லவேன் அருணாசலேசுரனை ஒருநாளேயென்று சேவித்து அவ்வாசாரத்திறுல்ந்த வித்து மேமுயிழந்து கிடைக்கின்ற ஆச்சரியமாய்க் கையுடைய சூரியனே உனக்கு எவ்வகையானும் ஒருகாலத்திலும் கடுவிடைக்காது அப்படிக்கிருந்தாலும் ஒருவேளைதப்பினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்யாகிய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்துக் கொண்டுவாவென்று சொல்லித்திரும்பினவென்றான் பிரமதேவன் அப்படி பிரமதேவன் அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னேவலமாகவருகின்ற சூரியர்கள் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்துக்கொண்டு வந்தான் அச்சூரியனுக்கெதிரே வாயித்துச் சத்துருக்கள் கொலையின்ற மறுமையிலுதிய பரமசிவன் இலையையாகிய விசும்பிலே கோடிசூரியன்போலத்தோன்றி அவனுக்கனுக்கிரகஞ்செய்து காரியமும் இற்கெழுந்தருளினார். சித்திரைமுதல் பங்குனி மீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரெண்டு மாதமும் சூரியன் முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினால் அக்னிவடிவமாகிய மலையைவலஞ்செய்துக் கொண்டுபோகவன் அம்மலைக்கு சமீபத்தில் வரும்போது கோத்திரஞ்செய்து புண்ணியமாம்போதுக்கு செல்லுமென்று சொல்லி பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

வெது- ஆதித்தர் சருக்கம்-முற்றிற்று.

கெ-வது-பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

பின்னுங் கேளும் சனகாதிமுனிவரே அருணாசலேசுரது நிவேதனத்தில் அருமையை வேறும் இருதயமுள்ளவர்கள் உட்கொண்டமைந்து பாவலோகத்திலிருந்து போய் அக்கினிக்குழியிலே விழுந்து அவை நரகவேதனைகளனுபவித்து நி ருஞ்செய்த உலகமையால் அடியார்கள் இருள்நிறைந்த நரகத்திலே கோடிநரகங்களிலும் அடைவார்கள் விரதங்கட்டவர்கள் மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்நிவேதனத்தை உண்டவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தையடைவார்கள் பூமியிலுண்டாகி நிவேதிக்கப்பட்டப் பொன் முதலிய திரவியங்களையுடைய தேகத்தையும் கண்டிக்கும் அப்படிப்பட்ட நிவேதனத்தையுடைய

அருணாசலேசருடைய நிவேதனத்தின் செய்தியாம் அப்பூமியில் தளிர்த்துவைத்தெடுத்துக் கொண்டவரையே என்றவர்கள் உறவோடு கெடுக்கும் மலைபோலும் கடலிலும் மௌனித்துக் கொண்டபொழுதும் தடாக்கு வருத்தம் விடமாட்டாது எவ்விடத்திற்போனாலும் பிழைப்போலத் தொடருமென்றுச்சொல்லி பின்னுஞ்சொல்லுவான் பிரமன் கேளும் சனகாதிமுனியே கல்லைக்கடிக்கலாம் நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம் விஷத்தோடுசேர்த்து கொல்லும்படியான வஸ்துக்களை குழப்பியெடுத்துச் சாப்பிடலாம் இரும்பைப்பொடிக்கலாம் கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையும் குடிக்கலாம் இவைகள் உபத்திரவஞ்செய்ய ஒட்டாமல் நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம் அருணாசலேசர் நிவேதனத்தை சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக்கரைந்தும் புகையுண்டாகும் அவ்வளவுதான்செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரைக்கொன்று உள்ளத்தையுங் கெடுக்கும் மூன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசரது நிவேதனத்தைத்திருடினவர்கள் பகிரதுன்பப்படுப்பட்ட அதுயிருக்கட்டும் என்று பிரமதேவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினார் கேளும் சனகாதிமுனியே முற்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு அரசனாயிருக்கின்றவன் விலையுயர்ந்த முத்துகளுக்கிருப்பிடமாகி கங்காநதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்திலின்று பூமியிலிறங்கி தேவேந்திரனைப்போன்ற ஆண்மைகுணத்தில் கப்பிரமண்டலியனுக்குச் சமானமானவன் அரசர்கள் பலரும்போது அவர்களாலே நிரைநிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத் தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாமல் செய்கின்றவன் கீர்த்திபொருந்தியனிர்தானென்றும் பெயரையுடையவன் நீதியுடையவன் இப்படிப்பட்டவரசன் அமைச்சர்களோடு கரிபரி காலாள் முதலியசேனைகள் சூழ்ந்துகூடத்தேரொடு யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் இப்பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசன் பயந்து புறவேறிக்கொள்ளவும் அனேகதேசத்து அரசர்கள் மலைமேலொத்துக்கொள்ளவும் அவந்தி தேசத்தரசர்கள் வில்லிலிருக்கின்ற நாணியைக்கொள்க் கொள்ளவும் மற்றதேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத்தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே அமைக்கவுமாகவும் ஆன சிங்கம்போலே சோழநாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டுத் திருந்தியைத்தாண்டி அழகிய அருணாசலத்துக்கு வந்து கங்கையைத்தரித்த

சடையையுடைய பரமசிவன்கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கைநதியையும் காசிக்ஷேத்ரத்தையும் அறுபதுபிரதத்த ராஜன் அப்பொழுது அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்கொண்டு அருச்சனைபண்ணுவதற்காக அருணாசலேசர் வீற்றிருக்குந் திருக்கோயிலின் பக்கமேபோய் வந்தவனுக்கு அப்பொழுது நந்தவனத்தில் விருத்தியாங் கொம்பைப்பிடித்து நின்ற கூந்தலழகையுடையவளாகிய ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரிக்கின்ற சிலபெண்களோடு நின்று கனவிலுங்காணாத கரும்பின் ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடிவருவதைக்கேட்டான் அக்கணத்தில் தானே மன்மதன் வந்தக்கணுமிக்லேயும் கண்டான் மகாவிஷயாசக்திகொண்டு பிரதத்தனென்கிற அரசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப் பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ கிளியோ தேவமயிலோ இலட்சுமியோ அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அமுதாகிய மோகினியோ ரதிதேவியோ பிரமலோகத்திலுள்ள திலோத்தமையோ என்றுமிகவும் மோகத்தோடு தன்னுடைய தேசத்திற்கு அப்பெண்ணைக்கொண்டுபோவதற்கு நினைத்தான் அத்தாசியுடனே ருத்ரன்மோகனே குறைந்துறுதலை புடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டெல்லாருமதைக்கேட்டார்கள் அப்பொழுது மந்திரிமார்கள் பிரதத்த ராஜனைப்பார்த்து குறைந்துருக்கம் வந்ததும் ஈசுரனைக்கேட்டவிக்ஷம்பெற்றுவி அரசனே நீயையமுடையவனாவிப்பிற்றல் அடைக்கவிர்க்கவேண்டும்படி மகிமையுடைய அருணாசலேசரை வணங்கென்றுச்சொல்ல அவ்வரசனும் மகிமையுடைத்தாயினமுப்பிவேகமாய்த்தாவுகின்ற குதிரைகளையும் கல்லாதயானைகளால் நிறைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும் தேர்களையும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசுகின்ற யமனர்களையுடைய பெண்களையும் பொற்பிரகாசம் பொருந்திய அங்கோபாங்குமுள்ள காணிக்கையாகக்கொடுத்துவிட்டான் அவ்வண்ணமாகிய பிரதத்தமகாராஜன் கவலைதருஞ்சொப்பனத்தகுதிய பக்கம் அறுமையான பூசைகள்செய்ய அப்பொழுது அக்கவலையும் அவ்வரசனுக்குநீங்குமைசெய்தார் விசேஷமுடையோரதற்கெல்லாந்தையுடைய பெண்மோகங்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த அப்பொருந்திய நோக்குமுகத்தை நயோவிக்காக் கல்லமானிடமுகத்தை யடைந்து அவ்வரசன்தன்னுடைய காட்சிக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆகையினாலே அருணாசலேசருடைய பொருளைத்திருட்டினைத்திருடண்டபாப்பாலம் அப்பொழுதகூடிக்கும் பழியடைய இசைவுக்கொடுத்தால் தீருமென்னுகொண்ணும் பிரமன் மகத்தானெருக்கியுடைய சனகசிவரிஷிமுதலிய அருணாசலத்தினதுசுமை நிறுதலெனன்றுச்சொன்னார் அப்பொழுது அப்பிரமனை அந்தவிடத்தில் சனகரிஷிகதமாநுசெய்து உம்முடையப்போதனையினாலே ஆனந்தமடைந்தேன் இவ்வுலகத்தில் நற்றமாக அரிந்து செய்தபாவம் நீங்கும்படியானவகைதையையும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுப்பிரமதேவர்சொல்லத்தொடங்கினார்.

கக-வது பிரதத்தராஜன சருக்கம்-முற்றிற்று.

கஉ-வது பாவநிர்த்தந சருக்கம்.

கேளும சனகரிஷியே வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் துர்விஷயங்களைச்சொல்லியும் செய்தும் நினைத்தும் பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத்தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே நங்கள்பாவத்தைநீக்குவார்கள் ஞானிஜனம்பிலகளைசொல்லுகிறேன்கேளும் என்னுடையபெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடையதலத்தின் பெருமையையும் அதனால் வந்தகீர்த்தியையுங்கொண்டாடிச்சந்தோஷித்தார்கள் அதனைப்பார்த்து அகஸ்தியர்முதலான ரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களைக்கேட்டுப்புகழ்ந்துச் சொல்லிய கர்வத்தினால் அக்குற்றப்பூமியில்செய்ததவமெல்லாம் அவமாகச்செய்து விடுமென்று சொன்னேன் அதனால்லாமலும் பெருமை வாய்ந்த நம்முடையநகத்தையும் செய்ததருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரைஇகழ்ந்து பேசினவர்களும் நரகசமுத்திரத்தில் முழுகி மயிப்பட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன் சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தைக்கேட்டு நடுங்கி இச்சாபம் எக்காலத்தில் நீரும் அருள் செய்யவேண்டுமென்றுக்கேட்டார்கள் அதற்குச்சொன்ன தென்னவெனில் உங்களுக்குப்பரமசிவன் கிருபை எவ்வளவுக்குக்கிடைக்குமோ அவ்வளவுக்குந்தீருமென்றேன் அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்சபையைவிட்டு நெடுங்காலஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியின் கரையிற்போய் அனவில்லாக்காலம்பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகியதவத்தைச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அச்சுவாமி ஒருநாள் இளமையான ரிஷபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செய்தார் அவ்வசுக்கள் இதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமன் கொடுத்தக்கொடிய சாபமாகிய கடலில் நின்றும் எடுத்தருளவேண்டுமென்றார்கள் அப்பொழுது கிருபாவருஷம் பொழிகின்ற மேகமாகிய பரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து உங்களுடைய பாவத்தை நீங்கள் கடக்கவேண்டினால் பூமியில் தலைக்கரமென்று ஒருதிவ்வியதலமிருக்கின்றது அத்தலத்தில் அருணாசலமென்றொருமலையுண்டு அத்தலத்தையடைந்து அப்பமலையைச்சூழக் கிழக்குதிக்குத் தொடங்கி எட்டுதிக்குகளினும் பிருந்துதவஞ்செய்யுங்களென்று அருளிச்செய்து மின்னாங்சொல்லுவோர் அவ்வண்ணமேபறவைகள் தங்கிய வயல்சூழ்ந்த அருணாசலத்திற்குப்போய் வசுக்கள் அரியதவத்

தைச்செய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிச்சொரூபமாய்
விளங்கிய ஒப்பற்ற அம்மலை உங்களுக்குமுன் காட்சிக்கொடுக்கும் அப்
போது நிலைபெற்ற உங்களுடைய பாவமும் நீங்குமென்று திருவா
ய்மலர்ந்து கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினார் அவ்விடத்தி லடைந்தவர்
கள் எல்லாரையுந் தம்மைப்போல உருவத்தை அடைவிக்க வரமரு
ளிச்செய்யும் பரமசிவன் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அவ்விடத்திலேவசுக்
களும் போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவஞ் செய்தார்கள் அப்
போது இப்புவி தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கி
யிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புரிந்த சொல்லியபடியி
ல் வந்தகொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைக் கண்டிவிட்
டார்கள் அவ்விடத்தில் மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுதிக்குகளிலுமிருந்து
வசுக்கள் அஷ்டமூர்த்தியுமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தப்படியினாலே ப
ரையபடி தம்பதனிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிதிருவையும் பெற்
றார்கள் குற்றம் நீங்கும்படியான அருமையான மெய்ப்பொருளாகிய
அச்சுவாமி எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைப்பி
ரமனும் அறியாமற்போனார் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை அப்ப
டிக்கொத்த பரமசிவன் எட்டுவசுக்களுக்குஞ் செய்தபோபலத்தினாலே
எட்டுமுகமாக இருந்ததைப்பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூ
டி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று அனைப்பொருந்தியகாவ்
முகங்களையுடைய பிரமன் சனகாதிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற
அத்திருமலையின் பாரின் இணைப்பொன்ற சொல்லையுடைய திலோத்த
மை கதையையும் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

கேளுங் சனகாதியே இந்திரன்முன்னே தன்னிடத்தில்வந்து த
ன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைசிந்தித்து எல்லாரும் அருமையா
ன தவத்தைச்செய்வார்கள் அதுவும் திறவேறுபடி ஏதாவதொரு
விக்கினஞ் செய்யவேண்டுமென்றுச் சொல்லிவிட்டுப்போனார் அதனைக்
கேட்ட இயக்கலோகத்துப் பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாக
லோகத்துப்பெண்கள் அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள
பெண்கள் மந்திரகிரிப்போன்ற முலைகளையுடைய வனையமகளிர் இவ
ர்களுடைய அழகுமெடுத்துக் கொண்டு குளவிதன்னிடத்திலுள்ள
ஒருசாமர்த்திய விசேடத்தினாலே புழுவின்உடலைக்கொடுத்து அதற்கு
வேறொரு தேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் பெ
ண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அவள்தேற்கொண்டு ஆரா

யால் என்னுடைய வல்லமையை யிழந்தேன் ஞானத்திற்சொல்லுகின்
ற என்னுடைய புத்தியையும் துறந்துவிட்டேன் மன்மதனுடையபா
ணத்தினால் மயக்கமடைந்துவாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து
தான் தனக்குத்தந்தையென்று என்கருத்திற்சொல்லாதவளாகியும் எ
னக்கு முன்னின்றும் தூரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நா
னுமக்கத்தினு மவளைத்தேடினேன் அப்படித்தேடிப்பிடிக்கும்போது பி
டிப்பதற்குமுன்னமே பெண்மானாக ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்துட
ர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாகப் பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாகப்
பறந்துத் தொடர்ந்தேன் அத்திலோத்தமை பிரகு என்கைவி லகப்படாம
லிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங் காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவ
மாகிய அருணாசலேசனைத் திருவாரூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்சமென்றுச்
சொல்லியடைந்துச் சொல்லுவாள் மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய
விடபத்தின்மேல் வருகின்றவரே தோற்றுதயினடையினையுடைய பார்வதி
யைப்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே திருவாலங்காட்டினிடத்
தில் நடனஞ்செய்தச் சுவாமியே அறியத்தேடுகின்ற வேதத்தையு
டையச்சோதியே நான் அடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்றபர
மசிவன் திருச்செவியிற் செல்லும்படி குழந்தையின்இளமையாகிய கு
தலைசொல்லைப்போலச் சொன்னாள் வாசனையமைந்த முறையிடுதலுக்கு
என்சுவாமி அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன அதனால்சிக்கி
ரத்தில் மலையைக்கீறி அதினின்றும் தாம்வேடவடிவமாகவும் பார்வதி
வேடச்சிவடிவமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும் தோன்றினார்
பரமசிவனாரும் அதுவெவ்வண்ணமெனில் வளையலணிந்த கைகளையு
டைய பார்வதியை இடபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரம
சிவன் வேறொறு வில்லைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது
முன்னே நடனஞ்செய்த சுவாமிஎன்னைக் கோபித்துக்கொள்வாரென்று
பயந்து வளைகின்ற இரும்பையுடைய திலோத்தமை மேலுண்டாகிய
மையலை அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந் தீர்ந்து அச்சுவாமியைவ
ணங்கினேன் வேடனைப் பறவைக்கண்டால்பயப்படுமோபயப்படாதோ
மலைக்குநேராகிய தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்து நீ
யே விரும்புதலாலுண்டாகிய பாவம் கர்ப்பகோடி காலந்திலுந் தீராம
ட்டாது ஆனாலும் அருணாசலமாகியும் தானே பிரமாகியும் உள்ள இம்
மலையைத் தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவம் தீர்த்துவிட்
டோம் உன்னிடத்திற்றுப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்
குள் சுவாமுமறைந்துவிட்டார் அது அப்படிக்கிருக்கப் பின்னுஞ்சொல்

னவர் ஒருவனுக்கு அப்புத்தி பூர்வமாகவாவது பாவம் அவன் அழகு பொருந்திய அருணாசலத்தை யடைந்தால் நீங்கும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அனேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமன் சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகின்றனர் முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால் கற்பகாலமும் பிரளயகாலமும் ஆகிய அந்தகாரமும் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறதில் அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணு சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்க மேன்மையான சிவன்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள் எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பிரகாசமாகியும் தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சத்தாகியுமிருக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிசுரூபத்தை யடைந்தார் எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்றுமெவ்விடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவாகிய அச்சுவாமி அப்போதுச்சிக்கியப் பொசிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின ஊழிகாலமுடிந்து மாத்திரமாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தல் நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுவினிடத்தில் வந்து வாருமென்றுச்சொல்லி யோகியர்களெழுப்பியதும் அவ்விஷ்ணுவினிடத்தில் சர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிக பயத்துடனெழுந்தார் உலகமுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமனைச் சிருஷ்டிக்காமல் படைத்தையுடையப் பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்தத்தன்மையினாலேயெனை மையாலேயிதனைசம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளும் கலங்கி என்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியை நினைத்தார் அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு பெரிதாகத்தோன்றி அன்பர்க்குவந்தே தமக்குப்பரிசுத்தமாகிய தெரிசனங்கொண்ட பரமசிவன் வெண்மையாகிய படிகமலையின்மேல்விளங்கும் சோதிபோலவெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போன்றவுமையோடெழுந்தருளினார் அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளினவுடனே விஷ்ணுவிக்கிரத்தி லெழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியபெருமையைப் புகழ்ந்து அவருக்கு அர்ச்சிய முதலியவைப் பூஜையினாலே சுவாமியினுடைய திருவுளத்தை விளக்கச்செய்யவேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்குஞ்சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார் நாராயணா தனக்குண்டான பாசவினை யைநீக்கும்படி நினைத்து அவ்வியேதமுறசெய்ய யாகங்களைச் செய்தாலும் அதுபோகாது ஆகையினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குதிசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னைவிட்டு நீங்கும் வினையென்றார் பரமசிவன் மகனைப்பொருந்திய சேவைகள்சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கு மெய்க்ஞானமுடையவன் போவென்று அதனுடைய பெருமையை வேதங்களும் விஷ்ணுவுக்காகிய நீங்காதபுலமும். தொன்றுதொட்டு பிரமர்களும் அக்காலத்தில் பூசைசெய்திர்களை சக்கிரன் யயாதிவேலைத்தீர்த்து ஆபரணங்களையுடைய உரோமசனி தன

ங்களின் போகத்தை விரும்பி மற்றாயிருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகத்தையுங்களையும் மறந்து அதைதானசொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தக்கன் கேள்விப்பட்டு எல்லாநாயகியிடத்தும் விருப்பமில்லாமல் ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்ததினால் அவனுடல் குன்றிப்போகக்கடவதென்று சபித்தான் இச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான் நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கும் அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்குப்போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமிமறைந்தார் அப்படியே விஷ்ணுவும் அக்கினிவடிவமாகிய மலையைத்தியானஞ்செய்து அருணாசலமென்றதிசையை யடைந்து அவ்வினைமேயிருக்குஞ்செந்தாமரைப்பூவின் வாசனைமிருந்த அத்தலத்தைக்கண்டார் கண்டு மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத் தரிசித்து அன்போடெனிந்து ஒளியடைந்த அத்தலத்திற்குப் போய்ச்சந்தோஷமடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் மூழ்கி பிரதட்சணம் வந்து பூசைசெய்துகொண்டுவரத் தம்முடைய வினை நீங்கி விஷ்ணுவு பரிசுத்தரானார் அது அப்படியிருக்க மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணு அருணாசலத்திற்குப்போய் தம்முடையப்பாவத்தை நீக்கி அவரடைந்தபலனைப் பிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்லி பார்வதிதிருபுரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசர் பூசையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்துடங்கினார்.

௰௨-வது, பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

௰௩-வது, புளகாதிபச்சருக்கம்.

கேளும் சனகரிஷியே நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை எடுத்துக்கொள்ள வல்லமையுள்ள புளகனென்னும் அசுரன்றுநாள்பூசைக்குநோமனத்தைடைந்து வெவ்வியநெற்றியையுடைய அம்பலவின்மேல் உலாவிக்கொண்டு பூசைசெய்தபடியாய் சுவாமியினாலே அதிகபலம்பெற்று பூமியிலுள்ளவர்கள் பயப்படவும் தேவர்கள்முனிவர்களெல்லாம் இமயபர்வதராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியையொருபாகத்தில் வைத்தருளிய கருணைமலைப்போன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய் சொல்லுவார்கள் புளகனென்னும் ஒரு அசுரன் புளுகுபூனை வடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறைமையை துறந்து சிவாலயங்களையும் வதைசெய்ய அதனால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தனங்கள்சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு இருவாய்மலர்ந்தருளுவார் மனம்வீசும் அன்னில்லாதபூசைக நமது வருடமாகி அருணாசலத்தில் செய்ததினாலே அதிகபலம் அடைந்திருக்கின்றான் அப்படிப்பட்ட வாகனத்தில் அழியமாட்டான் ஆணபடியினாலே அவனை கோட்டத்தில் அடைவித்து உங்களைத்தாக்க சமுத்திரத்தினின்றும் கரைபெற்றுவோம் நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்

போய்ச்சேருக்கவென்று விடைகொடுத்தருளி மிக்ககிருபையோடு புள
கனென்னும் அவ்வசுரனை வேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசு
ரனே புழுகுபூனைவடிவங்கொண்ட உன்பிராணனைவிடென்றுசொ
ல்லிய அளவில் அவ்வசுரன் சொல்லுவான் பார்வதியை ஒருபாகத்திற்
கொண்டருளியவரே கிருபைக்கு இடமாய்க்கொண் டிருக்கின்றவரே
நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே உமக்கு ஏவல்செய்கிறதற்கு வெளியேன்
கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற வரங்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய தி
ருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துச் சொல்லுவான் நான் எடுத்தவுரு
வாகிய புழுகுபூனையின் மயிரினால் உண்டாகின்ற புழுகுகாப்புடைய
த்திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதனால் புழுகணியென்றவென்று
ஒருநாமத்தை தரித்துக்கொள்ளவும் அருள்செய்ய வேண்டுமென்று
வணங்கி நலியுயர்விட்டவுடனே அவ்வசுரன் கதிசேரும்படி சுவாமி
அநுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அவனைரட்சித்துக்கொண்டு முனிவர்
களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மனவருத்தமடைந்து [illegible]
தரித்த சுவாமி பிரதிதில் புழுகுகாப்புச் சாத்த எப்போதும் அப்புழு
கைக்கரைத்து பனிநீரோடு சுவாமியாலயம் அருமையுடையதாகப் பெரு
கியோடும் புழுகும்பனிநீரும் கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைக
ளில் அனுவவரவேனுமா சுவாமி ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தவர்களும்
கண்களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமிதிருவடிகளை வணங்கி
அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைவார்கள் மாமேக்
கரத்திலருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரமிதுவாமென்று சந்
தோஷமாய் அப்பிரபுவுஞ்சொல்ல அப்படிச்சொல்லிய பிரமனே சன
கரிஷி முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினான்.

பாவங்களைப் போக்கக்காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க அருணா
சலத்தலம்வாழ்க சுவாமிகிருபைவாழ்க அக்கருணைப்போன்ற அ
முதமாகிய மேகவருஷம் வாழ்க பூலோகம்வாழ்க பூமியிலுயிர்களுக்குப்
பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க சைவம்வாழ்க ஞானாசாரியர்களா
யும்வாழ்க நாடும் ராஜனும் அவனுக்குரிய நீதியும் கீர்த்தியும்
தானமும்வாழ்க தருமமும்வாழ்க உண்மையாகிய வேதமும் ஆகமங்க
ளும்வாழ்க சங்கீதம்வாழ்க மற்றவித்தைகளும்வாழ்க அவைகளைக்கற்
றுகிந்தும கேள்விப்பட்டு [illegible] அன்பு உண்டானவர்கள் வா
ழ்க பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க இவ்வருணாசலத்தின் மான்மியத்
தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் நினைவர்களும் எழுதினை
த்துக்கொண்டவர்களும் [illegible] தங்
க புத்திரசம்பத்தும் போகசவுக்கியமும் [illegible]படியாக வாழ்ந்து
யாவருக்கும் [illegible]மாகிய அருணாசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம்
அடைவார்கள்.

[illegible], புளகாதிபச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணாசலபுராண வசனம் முற்றிற்று.